

สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร

SITUATIONS OF INDUSTRIAL TECHNICIAN TEACHERS' PERFORMANCE OF
PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS
IN BANGKOK METROPOLITAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2552

KMITL-2009 ED-M-212-157

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

เขตกรุงเทพมหานคร

SITUATIONS OF INDUSTRIAL TECHNICIAN TEACHERS ' PERFORMANCE OF
PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS
IN BANGKOK METROPOLITAN

T105524

บุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์

BOONMUN WONGSRISAWAT

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน.....105524

วัน,เดือน,ปี.....2.6.พ.ย.2552

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

คณะครุศาสตรอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2552

KMITL – 2009 – ED-M – 212 - 157

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**SITUATIONS OF INDUSTRIAL TECHNICIAN TEACHERS' PERFORMANCE OF
PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS
IN BANGKOK METROPOLITAN**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2009

KMITL - 2009 - ED-M - 212 - 157

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2009

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUT OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์   สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
 เขตกรุงเทพมหานคร
 Situations of Industrial Technician Teachers' Performance of Private Vocational Schools
 in Bangkok Metropolitan

นักศึกษา   นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์
รหัสประจำตัว   47068221
ปริญญา   ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา   การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์   ผศ.ดร.มณียศ จีระวัฒน์เกษตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม   ผศ.ดร.ไพรัช เสงี่ยมกุล

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ดร.ณรงค์	พิมसार	
ผศ.ดร.มาลัย	จีระวัฒน์เกษตร์	
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	
ผศ.ดร.ศิริรัตน์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	
ดร.พจนาน	กองประสานงาน	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 14 ตุลาคม 2552 เวลา 09.00 น. เป็นต้นไป
 สถานที่สอบ ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา

คณะกรรมการอุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

วันที่.....27.....เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ. 2552

สำนักทะเบียนและประมวลผล สจส.
 วันที่ส่งเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์
 วันที่.....๑7.....เดือน.....ม.ค.....พ.ศ.....๕๒
 ลงชื่อ.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์
รหัสประจำตัว	47068221
ปริญญา	ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2552
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร.มาลัย จีรวฒนเกษตร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมและประสิทธิภาพในการสอน กลุ่มตัวอย่างคือ ครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 238 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าความแตกต่าง (t-test) และค่าแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe' Post Hoc Comparisons

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา และประสิทธิภาพในการสอน โดยภาพรวมและรายมาตรฐานพบว่าการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยมาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน มีสภาพการปฏิบัติงานสูงสุด รองลงมาคือ มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ ส่วนมาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน มีสภาพการปฏิบัติงานต่ำสุด
2. เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชาโดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 สำหรับผลการเปรียบเทียบจำแนกตามประสิทธิภาพในการสอนพบว่าไม่แตกต่างกัน

Thesis	Situations of Industrial Technician Teachers' Performance of Private Vocational Schools in Bangkok Metropolitan
Student	Mr.Boonmun Wongsrisawat
Student ID.	47068221
Degree	Master of Industrial Education
Program	Vocational Administration
Year	2009
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr.Malai Gerawatanakaset

ABSTRACT

The purposes of this research aimed to study and compare situations of Industrial Technician Teachers' Performance of Private Vocational Schools in Bangkok Metropolitan, Which a type of subjects and teaching experience The sample this research were 238 teachers. The instruments utilized for data collection were questionnaires, Which had reliability was 0.96. Data were analyzed by calculation percentage, frequency, means, standard deviation, t-test and One way ANOVA if differences were found, if would by brought to compare by using Scheffe' Post Hoc Comparisons

The research finding were as followed

1. Situations of Industrial Technician Teachers' Performance of Private Vocational Schools in Bangkok Metropolitan criteria totally practice at high level. With standard number 4 is behave as a good example for students in the maximum operation conditions. Secondary of standard number 9 is collaborate with others in creative education. Standard number 10 is collaborate with others in the creative community with the minimum conditions of work.

2. To compare the situations of industrial technician teachers' performance of private vocational schools in Bangkok Metropolitan, Who have different type subjects they are significantly different at 0.5 level. and different teaching experience there are no significantly different

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผศ.ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการให้คำปรึกษา แนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้ข้อคิดแนวทางในการทำวิจัย และติดตามผลการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และประสบการณ์อันเป็นที่ประทับใจแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ประธานและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีคุณค่าและความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบเสนอแนะแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามที่ใช้ในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนเป็นผลสำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณกำลังใจ ความรัก ความอบอุ่น ความร่วมมือ จากครอบครัว และเพื่อนๆ ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการแนะนำ ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้เป็นที่ระลึกแก่พระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

บุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 การจัดการศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน.....	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นครู.....	18
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู.....	31
2.4 การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา 12 มาตรฐาน.....	36
2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	59

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	62
4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร.....	63
4.3 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่าง อุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร.....	106
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	114
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	114
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	120
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	133
บรรณานุกรม.....	135
ภาคผนวก.....	139
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	140
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	151
ประวัติผู้เขียน.....	159

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
3.1	แสดงรายชื่อโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทช่างอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพ มหานคร จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	59
4.1	แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชา และ ประสบการณ์ในการสอน.....	66
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการ ปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา ในภาพรวม 12 มาตรฐาน.....	68
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการ ปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนา วิชาชีพครูอยู่เสมอ	71
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการ ปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลดี จะเกิดกับผู้เรียน.....	73
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการ ปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ.....	75
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการ ปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติ ได้เกิดผลจริง.....	77
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการ ปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ อยู่เสมอ.....	79

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน.....	80
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ.....	83
4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน.....	85
4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์...	87
4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน.....	90
4.13	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา.....	92
4.14	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์	94
4.15	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ในภาพรวม 12 มาตรฐาน.....	96

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.16	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการ เกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ.....	97
4.17	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจไปปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลดีจะเกิดกับผู้เรียน.....	98
4.18	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ.....	99
4.19	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง	100
4.20	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ตามมาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	101
4.21	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน.....	102
4.22	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพ ของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ	103

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.23	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน.....	104
4.24	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์.....	105
4.25	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน	106
4.26	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา.....	107
4.27	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์.....	108
4.28	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม 12 มาตรฐานจำแนกตามสาขาวิชา.....	109
4.29	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ จำแนกตามสาขาวิชา.....	110

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.30	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ จำแนกตามสาขาวิชา.....	111
4.31	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ จำแนกตามสาขาวิชาช่าง.....	112
4.32	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 6 จัดการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน จำแนกตามสาขาวิชา.....	113
4.33	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 11 แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา จำแนกตามสาขาวิชา.....	114
4.34	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ จำแนกตามสาขาวิชา.....	115
4.35	แสดงการวิเคราะห์ เปรียบเทียบเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม 12 มาตรฐาน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน.....	116

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศ และเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสนองความต้องการของการพัฒนาประเทศ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2545) มีความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษา คือ พัฒนาคคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากลตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

ครูเป็นบุคลากรที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะถือเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนทางการศึกษา อาชีพครูเป็นการให้บริการทางการศึกษา ถือเป็นวิชาชีพ เพราะมีความรับผิดชอบต่อประชาชน งานของครูก่อให้เกิดผลงานทั้งทางตรงและทางอ้อมในความรู้ ความคิด ทักษะนิสัย จริยธรรมและค่านิยมของผู้เรียน ถ้าครูสอนดีมีคุณภาพ ถ้าสอนไม่ดีคือยคุณภาพหรือสอนผิดก็จะทำให้ศิษย์ด้อยคุณภาพ หรือเป็นความพินาศทางสังคมที่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ อีกมากมาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 1) การที่จะทราบว่าครูดีมีคุณภาพมีมาตรฐานตามที่สังคมต้องการนั้น สามารถพิสูจน์หรือตรวจสอบได้จากการปฏิบัติงานและการปฏิบัติตนของครู โดยใช้เกณฑ์เป็นตัวชี้วัด ซึ่งสามารถใช้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูเป็นตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของครูอาชีวศึกษาได้ ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าโดยลักษณะและภาระงานแล้ว ครูอาชีวศึกษาเป็นวิชาชีพที่ต้องมีจรรยาบรรณและมาตรฐานถือปฏิบัติตามคุรุสภากำหนด (วีระพันธ์ สิทธิพงศ์.2543)

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 กำหนดให้คุรุสภาเป็นสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาจัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาต กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพรวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพ เพื่อให้ผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งได้แก่ผู้ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น(ศึกษานิเทศก์) ได้มีความรู้

ความเข้าใจในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งเป็นการควบคุมตามพระราชบัญญัติ มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพมาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน ได้ประกาศเป็นข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ.2548 ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาผู้เข้าสู่วิชาชีพต้องมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพตามที่กำหนดจึงจะได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และเมื่อเข้าสู่วิชาชีพแล้ว จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตน แนวทางในการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2548:38-40)

แม้จะมีการปฏิรูปการศึกษาทั่วไปในวงการครู ครูทำงานหนักมากขึ้น แต่ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายเท่าที่ควรจะเห็น ได้จากการประกวดแข่งขันความสามารถของนักเรียนในเวทีโลก นักเรียนไทยยังติดอันดับท้ายๆ ของการแข่งขัน ปัญหาคุณภาพนักเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมปรากฏมากขึ้นทั้งการติดยาเสพติด การทะเลาะวิวาทการล่องละเมิดทางเพศ การมั่วสุมในแหล่งอบายมุข และมีค่านิยมที่ไม่เหมาะสมกับชีวิตความเป็นไทย(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.2544 : 17) ทางด้านสถานการณ์คุณภาพของผู้จบการศึกษาในปัจจุบันนายจ้างยังไม่พอใจในฝีมือการทำงาน เพราะยังไม่มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้จริง การฝึกอบรมอาชีพยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับที่กล่าวมาว่าอาชีพทางการศึกษาของประเทศไทยยังไม่มียุทธศาสตร์ที่แน่นอน ทำให้การศึกษาด้านการอาชีวศึกษาไม่ได้มาตรฐานตามที่ตลาดแรงงานต้องการส่งผลให้ประเทศไทยมีอำนาจการผลิตต่ำเพราะขาดแรงงานที่มีฝีมือไม่ทันต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่(ช่อผกา แก้วใหญ่ และวรวิทย์ อวิรุทธ์วรกุล. 2545 : 53-54)

ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มา 24 ปีจากประสบการณ์ในการทำงาน มักจะพบปัญหาสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา เนื่องจากเห็นว่า การปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร เป็นสิ่งที่ส่งผลโดยตรงต่อระบบการจัดการศึกษาในแต่ละโรงเรียนอย่างแท้จริง เนื่องจากสภาพการปฏิบัติงานของครูแต่ละคน แสดงให้เห็นถึงผลสะท้อนในงานที่ปฏิบัติ เช่น ความรู้ความคิด ทักษะนิสัย ความเชี่ยวชาญ จริยธรรม และค่านิยม ของนักเรียนนักศึกษาที่ครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนนักศึกษาด้วย และงานวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การวางแผนเพื่อแก้ปัญหาปรับปรุงและพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติตน ตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาและพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดให้กับสังคมและเทศบาลต่อไปในอนาคตได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร สอนสาขาวิชาต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

1.3.2 ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีสภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ.2543 จำนวน 12 มาตรฐาน มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

- มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ
- มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติการต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน
- มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ
- มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง
- มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
- มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน
- มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ
- มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน
- มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์
- มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน
- มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
- มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 19 โรงเรียน จำนวน 590 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 238 คน เก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.5.2.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

1. สาขาวิชา

- 1.1 สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์)
- 1.2 สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง)
- 1.3 สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง
- 1.4 สาขาวิชาเครื่องกล

2. ประสบการณ์ในการสอน

- 2.1 10 ปีหรือต่ำกว่า
- 2.2 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร หมายถึง โรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่เปิดทำการสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 19 โรงเรียน

2. ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 19 โรงเรียน

3. สภาพการปฏิบัติงานของครู หมายถึง การจัดการกระบวนการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา 12 มาตรฐาน ดังนี้

3.1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ หมายถึง การศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่องค์กรหรือหน่วยงานหรือสมาคมจัดขึ้น เช่น การประชุม การอบรม การสัมมนา และการประชุม ปฏิบัติการ เป็นต้น ทั้งนี้ต้องมีผลงานหรือรายงานที่ปรากฏชัดเจน

3.2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน หมายถึง การเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมอื่น ๆ ครูต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดแก่ผู้เรียนเป็นหลัก

3.3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ หมายถึง การใช้ความพยายามอย่างเต็มความสามารถของครูที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุดตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ โดยวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหาความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่จะให้ได้ผลดีกว่าเดิม รวมทั้งการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนอย่างเป็นระบบ

3.4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง หมายถึง การเลือกใช้ปรับปรุงหรือสร้างแผนการสอน บันทึกการสอน หรือเตรียมการสอนในลักษณะอื่น ๆ ที่สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

3.5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ หมายถึง การประดิษฐ์คิดค้น ผลิตเลือกใช้ ปรับปรุงเครื่องมืออุปกรณ์ เอกสาร สิ่งพิมพ์ เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

3.6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการแสวงหาความรู้ตามสภาพความแตกต่างของบุคคลด้วยการปฏิบัติจริง และสรุปความรู้ทั้งหลายได้ด้วยตนเอง ก่อให้เกิดค่านิยมและนิสัยในการปฏิบัติ จนเป็นบุคลิกภาพถาวรติดตัวผู้เรียนตลอดไป

3.7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ หมายถึง การรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนที่เกิดจากการปฏิบัติการเรียนการสอนให้ครอบคลุมสาเหตุ ปัจจัยและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง โดยครูนำเสนอรายงานการปฏิบัติในเรื่องปัญหาความต้องการของผู้เรียนที่ต้องได้รับการพัฒนา และเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน

3.8 ปฏิบัติคนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน หมายถึง การแสดงออก การประพฤติ และปฏิบัติในด้านบุคลิกภาพทั่วไป การแต่งกาย กิริยา วาจา และจริยธรรมที่เหมาะสมกับความเป็นครูอย่างสม่ำเสมอ ที่ทำให้ผู้เรียนเลื่อมใสศรัทธาและถือเป็นแบบอย่าง

3.9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การตระหนักถึงความสำคัญรับฟังความคิดเห็น ขอมรับในความรู้ความสามารถให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของเพื่อนร่วมงานด้วยความเต็มใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาและร่วมรับผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น

3.10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน หมายถึง การตระหนักในความสำคัญรับฟังความคิดเห็น ขอมรับในความรู้ความสามารถของบุคคลอื่นในชุมชน และร่วมมือปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนางานของสถานศึกษา ให้ชุมชนและสถานศึกษา มีการยอมรับซึ่งกันและกันและปฏิบัติงานร่วมกันด้วยความเต็มใจ

3.11 แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา หมายถึง การค้นหา สังเกต จดจำ และรวบรวมข้อมูลข่าวสารตามสถานการณ์ของสังคมทุกด้าน โดยเฉพาะสารสนเทศเกี่ยวกับวิชาชีพครู สามารถวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล และให้ข้อมูลประกอบการแก้ปัญหาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสม

3.12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ หมายถึง การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยการนำเอาปัญหาหรือความจำเป็นในการพัฒนาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนและการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ในโรงเรียนมากำหนดเป็นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาของผู้เรียน ที่ถาวร

4. สาขาวิชา หมายถึง วิชาอุตสาหกรรมที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร เปิดทำการสอน มีดังนี้ สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) โดยทั่วไปในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนก็คือแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) ก็คือแผนกช่างไฟฟ้า สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ก็คือแผนกช่างกลโรงงาน สาขาวิชาเครื่องกล ก็คือแผนกช่างยนต์

5. ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ทางด้านการจัดการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ ประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่า และประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การจัดการศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

2.1.1 ความเป็นมาของการศึกษาเอกชน

2.1.2 บทบาทของเอกชนในการจัดการศึกษา

2.1.3 สภาพปัจจุบันของการศึกษาเอกชน

2.1.4 นโยบายของรัฐต่อการจัดการศึกษาเอกชน

2.1.5 นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

2.1.6 กระบวนการบริหารงานโรงเรียนเอกชน

2.1.7 แนวทางการดำเนินกิจการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

2.1.8 วิสัยทัศน์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

2.1.9 ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาเอกชน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นครู

2.2.1 ความหมายและความสำคัญของครู

2.2.2 บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของครู

2.2.3 คุณลักษณะของครู

2.2.4 คุณลักษณะเฉพาะของความเป็นครู

2.2.5 คุณลักษณะเฉพาะของครูอาชีวศึกษา

2.2.6 การพัฒนาวิชาชีพครู

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู

2.3.1 ความหมายและความสำคัญของมาตรฐานวิชาชีพครู

2.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับวิชาชีพครู

2.3.3 โครงสร้างและองค์ประกอบของมาตรฐานวิชาชีพครู

2.4 การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา 12 มาตรฐาน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 การจัดการศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

2.1.1 ความเป็นมาของการศึกษาเอกชน

เอกชนได้มีส่วนร่วมรับภาระในการจัดการศึกษา มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา และได้ขยายขอบเขตการศึกษามากขึ้นเป็นลำดับจนกระทั่งถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ก็มีโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาแบบสมัยใหม่(แบบตะวันตก)เพิ่มมากขึ้นทั้ง โรงเรียนแบบไปกลับและแบบกินนอนที่สำคัญ ๆ และดำรงกิจกรรมมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ เช่น โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ (จัดตั้งเมื่อ พ.ศ.2408 เปลี่ยนมาเป็นชื่อปัจจุบันเมื่อปี พ.ศ. 2490) โรงเรียนพัฒนาวิทยาลัย (จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2431) และโรงเรียนราชินี (จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2446 ที่ตำบลปากคลองตลาด)

ในปี พ.ศ. 2461 รัฐบาลได้ประกาศพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนขึ้นครั้งแรกโดยมีจุดประสงค์เพื่อตรวจนิเทศโรงเรียนเอกชนทั่วราชอาณาจักร และเพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎและระเบียบโรงเรียนเอกชน ต่อมาปี พ.ศ. 2476 ได้มีประกาศจัดตั้งกองโรงเรียนราษฎร์ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อควบคุมโรงเรียนเอกชนทั่วประเทศ และจากการที่เอกชนได้ขยายการจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น ทั้งด้านปริมาณสถานศึกษา ระดับการศึกษา ประเภทวิชาและสาขาวิชาทำให้กองโรงเรียนราษฎร์ไม่สามารถบริหารงานได้รวดเร็วทันความต้องการของประชาชน จึงได้มีการปรับปรุงกองโรงเรียนราษฎร์ เป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช) ให้มีฐานะเทียบเท่ากรมหนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2515 ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 217 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 โดยโอนอำนาจหน้าที่กิจการทรัพย์สิน หนี้ข้าราชการ ลูกจ้าง และงบประมาณของกรมวิสามัญ กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองโรงเรียนราษฎร์และ โอนงานของวิทยาลัยเอกชนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

2.1.2 บทบาทของเอกชนในการจัดการศึกษา

ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายโรงเรียนเอกชน ว่าเป็นสถานศึกษาหรือสถานที่ที่บุคคลจัดการให้การศึกษาในระดับต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีแก่นักเรียนทุกพลัดรวมกันเกินเจ็ดคนขึ้นไป (มาตรา 4) และกำหนดลักษณะโรงเรียนเอกชนไว้ 3 ลักษณะ (มาตรา15) ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร ของกระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตร ที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ และจัดเป็นรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน มี 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทสามัญศึกษา (ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา) และประเภทอาชีวศึกษา (ปวช. ปวท. และ ปวส.)
2. โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน มี 7 ประเภท ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษานอกโรงเรียน เฉพาะกาล สอนศาสนา ส่งคำสอน กวดวิชา ศิลปศึกษา และอาชีวศึกษา

3. โรงเรียนที่จัดให้มีการศึกษาแก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางร่างกายสติปัญญา หรือจิตใจ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนที่จัดให้มีการศึกษาแก่บุคคลผู้ยากไร้หรือผู้ที่ เสี่ยงเปรียบทางการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาสงเคราะห์

2.1.3 สภาพปัจจุบันของการศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ (2543:6) กล่าวถึงสภาพ ปัจจุบันของการศึกษาเอกชน ใน 1 ปี ของการปฏิรูปการศึกษาเอกชน ดังนี้

1. โรงเรียนเอกชนมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ สามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว โดยผู้บริหารมีความรู้พื้นฐาน ทักษะ และประสบการณ์การบริหารเชิงธุรกิจ และการศึกษาเป็นอย่างดี ไม่ยึดติดอยู่กับกฎระเบียบมากเกินไป

2. การทำงานต้องมุ่งมั่นเพื่อความอยู่รอดของกิจการ จึงต้องบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ คู่คุณค่าการลงทุน เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและสามารถจัดหาบุคลากรที่มีคุณภาพเข้ามาทำงาน โดยจ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสมได้

3. การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกวิชาชีพในการจัดการศึกษานอกระบบ สามารถจัดได้ ในปริมาณและคุณภาพที่น่าพอใจและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

2.1.4 นโยบายของรัฐต่อการจัดการศึกษาเอกชน

การศึกษาเอกชนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า มีบทบาทสำคัญที่ได้ช่วย แบ่งเบาภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของภาครัฐ ในการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนได้อย่างมีคุณภาพ และต่อเนื่องจากการศึกษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและจากร่างพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติฉบับต่าง ๆ ที่มีอยู่ในขณะนี้ จะเห็นว่ารัฐได้ให้สิทธิเสรีภาพในการจัดการศึกษาของ ภาคเอกชนได้อย่างกว้างขวาง จัดได้ทุกระดับทุกประเภทการศึกษาโดยรัฐกำกับดูแลมุ่งเน้นที่มาตรฐานคุณภาพ

จากนโยบายการจัดการศึกษาพื้นฐาน 9 ปี และตามแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ.2535 ทำให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาทุกสังกัด ขยายปริมาณโรงเรียนและการรับ นักเรียนมากมาย ในระยะนั้น โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับผลกระทบโดยตรงจน ทำให้ปริมาณลดลงและมีแนวโน้มจะเลิกกิจการมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2541: 5-7) สิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 43 กำหนดให้รัฐรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยมีการเก็บ ค่าใช้จ่ายและให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของรัฐด้วย โดยรัฐบาลมีเงินกองทุนให้ เอกชนกู้ยืมเพื่อขยายการศึกษาหรือจัดตั้งสถานศึกษาใหม่ๆเป็นโอกาสให้โรงเรียนเก็บค่าธรรมเนียม การเรียนการสอนตามความเหมาะสม การให้บัตรอุดหนุนค่าเล่าเรียน รวมทั้งจัดให้มีเงินยืมเรียน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นนิมิตร์ใหม่ของเอกชน ซึ่งผู้ลงทุนจัดการศึกษาจะต้องศึกษาหาแนวทางให้ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อกำหนดทิศทาง ต้องการจะก้าวไปในอนาคตท่ามกลางกระแสการขยายตัวของโรงเรียนภาครัฐ ความผันผวนด้านการเมืองและความวิกฤตของเศรษฐกิจ โรงเรียนเอกชนยังต้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และต้องเร่งพัฒนาคุณภาพไปสู่ระดับสากล สร้างจุดเด่นที่สามารถจะขยายการศึกษาสู่นานาชาติได้ ต้องพร้อมที่จะไปยืนอยู่บนจุดที่เป็นทางเลือกของการศึกษาอย่างมีคุณภาพ (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2541: 2-3)

ในปัจจุบันทุกประเทศยอมรับกันทั่วไปว่า การศึกษา เป็นปัจจัยในการส่งเสริมการพัฒนา สังคมและเศรษฐกิจของประเทศและเชื่อว่าการศึกษาคือทำให้คนมีรายได้สูงและสร้างงานได้ แต่ถ้า การศึกษานั้นไม่เหมาะสมก็ไม่สามารถจะเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้นตามระดับชั้นการศึกษาที่สำเร็จอาจจะ กลายเป็นคนว่างงานไป บางคนคิดว่าเรียนหนังสือมาแล้วไม่กล้าทำงานหนัก ถือว่าเป็นผู้มีความรู้ ฉะนั้นการสอนวิชาชีพทำให้คนมีงานทำจะต้องมุ่งสอนผู้สำเร็จการศึกษาออกไปแล้วสามารถทำงาน ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ รัฐพึงเปิดโอกาสให้เอกชนร่วมรับภาระจัดการศึกษาได้ภายใน ขอบเขตที่รัฐกำหนดแต่รัฐจะต้องดูแลให้สถานศึกษาของเอกชนทุกระดับทุกประเภทดำเนินงานให้ สอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน และโครงการของการศึกษาของชาติ โดยสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชนเป็นผู้ดูแลการจัดการศึกษาเอกชน

2.1.5 นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ (2543:8-9) กล่าวถึง นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในการปฏิรูปการศึกษาเอกชน ดังนี้

1. จะดำเนินนโยบายในการปฏิรูปการศึกษาเอกชนให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเน้นการบริหารและการจัดการศึกษาเอกชน ให้มี ความเป็นอิสระ เป็นนิติบุคคลและมีคุณภาพ สถานศึกษาเอกชนเน้นการศึกษาได้ทุกระดับและทุก ประเภท โดยรัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน สิทธิประโยชน์และด้านวิชาการให้ สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

2. ดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในเรื่อง

2.1 การสร้างความเข้าใจให้บุคลากรการศึกษาเอกชนเข้าใจสาระและแนวปฏิรูป ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยเฉพาะมาตรา 43 ถึงมาตรา 48

2.2 การจัดกระบวนการวัดและประเมินผลตามวิธีการของ GPA-PR ในการสอบ คัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยของโรงเรียนเอกชน ทั้งโรงเรียนนานาชาติ โรงเรียนมัธยมจากทั่วประเทศ โรงเรียนอาชีวศึกษา และนักเรียนที่จบการศึกษาก่อนปี 2541 เพื่อให้ นักเรียนเอกชน ได้สิทธิประโยชน์ ในการวัดและประเมินผลและการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเช่นเดียวกับโรงเรียน ของรัฐ

2.3 ตรวจสอบคุณภาพการบริหารกองทุนกู้ยืมทางการศึกษาเพื่อให้โรงเรียนเอกชน จัดสรรเงินทุนตามความจำเป็นของผู้เรียน โดยไม่ใช้เงินกู้ยืมเป็นเครื่องมือโฆษณาชักชวนให้เข้าเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุน

2.4 การดูแลความปลอดภัยของโรงเรียนที่จัดการศึกษานอกระบบ โดยเฉพาะโรงเรียนกวดวิชา เพื่อให้มีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนไม่แออัดแน่นและมีมาตรการป้องกันอุบัติเหตุ และจัดได้อย่างมีคุณภาพ

2.1.6 กระบวนการบริหารงาน โรงเรียนเอกชน

ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนเป็นบุคคลสำคัญที่จะเป็นแกนนำที่จะให้บุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกันปฏิบัติการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ตามหลักสูตรที่กำหนดการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการบริหาร เป็นอย่างดี จึงจะสามารถพัฒนาโรงเรียนไปสู่ความเป็นเลิศ ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึง

1. หลักสูตร เป็นข้อกำหนดที่สำคัญที่สุด ซึ่งบอกจุดหมายปลายทาง บอกแนวการจัดประสบการณ์ให้แก่แก่นักเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะและเจตคติที่ดี

2. ระเบียบการประเมินผล การประเมินผลเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพราะเป็นตัวบ่งชี้ให้ทราบว่าโรงเรียนจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพหรือไม่ ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องดูแลและกำกับให้ครูได้ดำเนินการ การประเมินผลการเรียนของนักเรียนให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด

3. หนังสือเรียนและเอกสารต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้น ต้องอาศัยสื่อหลายประเภท สื่อการสอนที่แพร่หลายมากที่สุด แบบเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจัดแบบเรียนประเภทต่าง ๆ ให้ครูได้ใช้ศึกษาอย่างเพียงพอ

4. สื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและเกิดการเรียนรู้ในบทเรียนได้รวดเร็วขึ้น ผู้บริหารโรงเรียนควรมีแนวทางในการจัดสื่อการเรียนการสอน ดังนี้

4.1 จัดหาวัสดุต่าง ๆ ไว้สำหรับผลิตสื่อให้เพียงพอ

4.2 สนับสนุนให้ครูผลิตหรือจัดหาสื่อประกอบการสอน

4.3 จัดให้มีห้องสื่อการเรียน และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบจัดเก็บให้เป็นระบบตามกลุ่มประสบการณ์

4.4 จัดให้มีทะเบียนสื่อและสถิติการใช้สื่อต่าง ๆ

4.5 จัดบริการสื่อการสอนให้ครูได้รับความสะดวกในการนำไปใช้

4.6 ควบคุมกำกับให้ครูได้ใช้สื่อในการสอน

4.7 จัดอบรมและสาธิตการนำไปใช้และการเก็บรักษาสื่อ

5. ทฤษฎีการเรียนรู้ ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญจะนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การที่ผู้บริหารมีความรู้ในเรื่องทฤษฎีการเรียนรู้จะช่วยให้สามารถควบคุมดูแล ให้การช่วยเหลือแก่ครูผู้สอนจะนิเทศการสอนได้เป็นอย่างดี

6. หลักการสอนทั่วไป การสอน เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ วิธีการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด โดยอาจมีแนวทางให้ครูจัดการเรียนการสอน ดังนี้

6.1 สอนทุกเรื่องที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและตามอัตราที่หลักสูตรกำหนดไว้

6.2 สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป

6.3 เปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเองภายใต้การดูแลของครู

6.4 เรียน โดยเน้นกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม

6.5 ให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง

6.6 ใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธี เช่น สอนแบบบรรยาย การสอนแบบอภิปราย การสอนโดยการให้ศึกษาด้วยตนเอง

7. การประเมินผลการเรียนของนักเรียน เพื่อให้การประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

7.1 ดำเนินการให้ครูมีเครื่องมือที่จะใช้ในการประเมินทุกชนิด

7.2 จัดให้มีเอกสารการประเมินผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

7.3 ส่งเสริมให้ครูประเมินผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

7.4 นำผลการประเมินมาใช้ในการแนะนำช่วยเหลือและนิเทศเพื่อแก้ไขปัญหา

7.5 จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงการสอนของครู

7.6 ส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองเพื่อพัฒนานักเรียน

7.7 หาความรู้ในเรื่องการประเมินผลเพื่อสามารถเป็นผู้นำให้แก่ครูได้

7.8 พิจารณาความก้าวหน้าของโรงเรียน โดยพิจารณาจากผลการประเมินรวมของแต่ละชั้นที่ผ่านมาทุก ๆ ปี

8. การประเมินผลการสอนของครู ผู้บริหารโรงเรียนควรประเมินผลการสอนของครูเป็นการตรวจสอบความสามารถของครูเพื่อหาทางปรับปรุงให้มีสมรรถภาพการสอนสูงขึ้นกว่าเดิม

2.1.7 แนวทางการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ (2541 : 1-20) กล่าวถึงโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา ได้กำหนดให้นำแนวทางการดำเนินงานโครงการ จากระเบียบปฏิบัติการปฏิบัติ ดังนี้

ภายหลังได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา เรียบร้อยแล้วผู้บริหาร ตลอดจนบุคลากรทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือร่วมใจกันดำเนินกิจการ โดยอาศัยปรัชญา แนวคิดศาสตร์ และศิลป์ในการบริหารและการพัฒนาเพื่อนำพาโรงเรียนให้เจริญรุ่งเรืองไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งแนวทางในการพัฒนาและปัจจัยสู่ความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนนั้น โรงเรียนสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม และตามศักยภาพของโรงเรียนนั้น ๆ แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนสามารถดำเนินกิจการโรงเรียนภายใต้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนพุทธศักราช 2525 กฎหมาย ระเบียบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องและเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหารโรงเรียนได้มีแนวทางในการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จึงได้เสนอแนะทางการดำเนินกิจการโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา รวม 10 ประเด็น ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมาย แนวคิดหรือปรัชญาของโรงเรียนอย่างเด่นชัด โรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา ทุกโรงเรียนจำเป็นต้องมีปรัชญาของตนอย่างแจ่มแจ้งและชัดเจนและจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาวิชาชีพ การศึกษาค้นคว้ารวมทั้งการเสริมสร้างทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ขึ้นในตนเอง ภายใต้การสั่งสอนและอบรมบ่มนิสัยอย่างใกล้ชิดต่อเนื่องตลอดเวลา ดังนั้นปรัชญาของโรงเรียนจึงเป็นเสมือนหนึ่งเป้าหมายที่โรงเรียนจะต้องบริหารให้ไปสู่จุดนั้น

2. การกำหนดแนวทางการบริหารและการพัฒนาโรงเรียนอย่างชัดเจน การจัดการศึกษาต้องแข่งขันอย่างสูงทั้งในเชิงคุณภาพ โรงเรียนจะต้องมีการบริหารและพัฒนาให้มีคุณภาพสูงจนเป็นที่ยอมรับของนักเรียนและผู้ปกครอง โรงเรียนจะต้องจัดทำเอกสารซึ่งแสดงถึงข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรร่วมกันของคณะกรรมการ โรงเรียน เพื่อเป็นข้อกำหนดในการพัฒนาโรงเรียนตามแผนและระยะเวลาที่กำหนดหรือที่เรียกว่าธรรมนูญโรงเรียน ซึ่งเป็นแนวทางในการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารและการพัฒนาโรงเรียน

3. การดำเนินการเกี่ยวกับงานวิชาการอย่างมีคุณภาพ เพื่อให้เห็นภาพของภารกิจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพ โรงเรียนจะต้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับงานวิชาการในส่วยย่อย ๆ 3 ส่วน คือ การจัดการเรียนการสอน การจัดสื่อการสอนและการจัดห้องสมุด

4. การดำเนินการเกี่ยวกับบุคลากรอย่างเหมาะสม บุคลากร คือ กลไกสำคัญสูงสุดในการบริหาร ทั้งนี้ การสรรหาการบำรุงรักษาเป็นเรื่องที่จะต้องให้ความสำคัญก่อน รอบคอบและระมัดระวังเป็นพิเศษในการบริหารงานบุคลากรอย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การดำเนินการด้านอาคารสถานที่ การจัดการและการใช้อาคารสถานที่อย่างสอดคล้องพอเพียงเหมาะสมกับสภาพ ส่งผลให้สามารถมอง “ภาพ” ของโรงเรียนได้เด่นชัดยิ่งขึ้น ดังนั้นหากการบริหารอาคารสถานที่อย่างเหมาะสม ไม่ละเลยต่อการใช้หลักการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดก็จะส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารกิจการโรงเรียนได้อีกทางหนึ่งด้วย

6. การดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอนอย่างพอเพียงและเหมาะสม การจัดหา การใช้ การดูแล บำรุงรักษา วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมืออุปกรณ์อย่างพอเพียงเหมาะสมถูกหลักวิชา จะทำให้การบริหารวัสดุอุปกรณ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

7. การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับการเงินและบัญชีอย่างมีระบบ การดำเนินการเงินและบัญชีอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้ฐานะทางการเงินของโรงเรียนมั่นคงยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงควรจัดระบบการเงินและบัญชี ภายใต้แนวคิดและหลักการที่เหมาะสม สอดคล้อง กับสถานภาพของโรงเรียน

8. การดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการ งานธุรการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารกิจการโรงเรียนที่ผู้บริหารจะละเลยไม่ได้เป็นอันขาด โรงเรียนใดมีงานธุรการที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้การบริหารส่วนอื่น ๆ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

9. การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับงานบริการ งานบริการในโรงเรียนแบ่งออกได้หลายส่วน ขึ้นอยู่กับสถานภาพของโรงเรียนนั้น ๆ แต่โดยทั่วไปแล้ว อาจแบ่งออกเป็นงานหลัก ๆ เช่น งานแนะแนว และปกครอง งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานบริการสุขภาพอนามัย งานบริการอาหารกลางวันและน้ำดื่ม เป็นต้น

10. การดำเนินการด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ภายใต้แนวคิดการพัฒนาโรงเรียน ซึ่งยึดหลักการร่วมพัฒนาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญไม่น้อยกว่าการบริหารในด้านอื่น ๆ ความสำเร็จในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน การทำให้โรงเรียนได้รับการยอมรับ เชื่อถือ และศรัทธาจากชุมชน คือเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาและการพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหวัง ดังนั้น การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน หากโรงเรียนได้ดำเนินการในทุกประเด็นดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ก็ถือได้ว่าโรงเรียนได้มีการสร้างระบบประกันคุณภาพโรงเรียนแล้ว โรงเรียนจะต้องจัดเก็บข้อมูลและหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้เป็นระบบเป็นหมวดหมู่ ที่สามารถตรวจสอบร่องรอยของการดำเนินการตลอดจนสามารถแก้ไขปรับปรุงและพัฒนารูปแบบต่างๆให้ทันสมัย เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี รวมทั้งต้องมีการประเมินตนเอง มีการจัดทำรายงานความก้าวหน้าประจำปี ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการขอประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาในโอกาสต่อไปนั่นเอง

2.1.8 วิสัยทัศน์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จะเป็นหน่วยงานจัดการศึกษาเอกชน ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีที่ได้รับการยอมรับในการส่งเสริม สนับสนุนและร่วมพัฒนาสถานศึกษาเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้มีมาตรฐานคุณภาพการศึกษาและได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับการจัดการศึกษาของรัฐ เพื่อให้วิสัยทัศน์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปีพ.ศ.2543 บรรลุเป้าหมายจึงกำหนดภารกิจและมาตรการดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ 2543 : 10-13)

1. ปฏิรูปการศึกษาเอกชนให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

1.1 ทำความเข้าใจกับผู้บริหารและครู ให้รู้เจตนารมณ์ และสาระของรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนกระบวนการปฏิรูปการศึกษาที่กำลังเกิดขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ

1.2 จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับข้อคิดเห็นจากบุคลากรการศึกษาเอกชน เพื่อดำเนินการปฏิรูปการศึกษาเอกชนให้ก้าวหน้าทันเหตุการณ์

1.3 ร่วมพัฒนาให้โรงเรียนเอกชน มีสภาพเป็นนิติบุคคลเพื่อให้บริการเป็นองค์คณะบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเป็นอิสระคล่องตัวโดยมีการกำกับติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ

2. การจัดการศึกษาเอกชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1 ติดตามนโยบายและแผนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12ปี ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้การศึกษาเอกชนได้รับการอุดหนุนจากรัฐในอัตราเดียวกันกับการศึกษาที่รัฐจัดให้

2.2 ปรับระบบการอุดหนุนโรงเรียนเอกชน ให้โรงเรียนมีเงินอุดหนุนเพื่อใช้เป็นงบประมาณดำเนินการ เงินเดือนครู สวัสดิการและค่าตอบแทนในอัตราที่เป็นธรรม

2.3 กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายที่โรงเรียนเอกชนสามารถจัดเก็บได้ ในส่วนที่รัฐมิได้อุดหนุน โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าในการลงทุน ความสามารถอยู่รอดของกิจการ ความยอมรับในมาตรฐานคุณภาพและความเป็นธรรมกับผู้ปกครอง

2.4 จัดบริหารกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา เงินกู้ยืมเพื่อพัฒนาสถานศึกษา เงินกู้ยืมเพื่อลงทุนในด้านการก่อสร้างและบำรุงรักษาอาคาร อุปกรณ์และสื่อเพื่อการศึกษาและกองทุนต่างๆ เพื่อช่วยเหลือสถานศึกษา ครู และนักเรียนเอกชนที่มีความจำเป็น โดยคำนึงถึงการบริการที่รวดเร็วและยุติธรรม.

2.5 เร่งรัดระบบเทียบโอนเพื่อให้นักเรียนได้ประโยชน์สูงสุดในกรณีที่ต้องเปลี่ยนย้ายสถานศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท

2.6 สนับสนุนให้สถานศึกษาเอกชนแต่ละแห่งพัฒนาขีดความสามารถ ให้จัดการศึกษาได้หลายระดับหลายประเภท โดยบริหารอย่างมืออาชีพใช้ทักษะบริหารธุรกิจ ในการดำเนินงาน โดยมุ่งเน้นพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพ

3. การพัฒนาคุณภาพนักเรียน โรงเรียนเอกชน

3.1 ส่งเสริมโรงเรียนเอกชนให้สร้างความเข้มแข็งในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะความเป็นเลิศด้านภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะบริหารจัดการและความสามารถพิเศษที่โรงเรียนมีความถนัดและสนใจ

3.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอนให้เน้นผู้เรียนเป็นหลักในกระบวนการเรียนให้คิดและปฏิบัติ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและได้รับการฝึกให้เกิดการเรียนรู้ระบบการศึกษาตามอรรถศาสตร์ และตลอดชีวิต

3.3 การวัดและประเมินผลจะใช้วิธีการที่หลากหลาย มีการใช้แฟ้มสะสมผลงานเพื่อแสดงศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียน

3.4 โรงเรียนเอกชนที่มีความพร้อม จะเปิดบริการเครือข่ายข้อมูลข่าวสาร ทางอินเทอร์เน็ต

4. การส่งเสริมบรรยากาศในสถานศึกษาเอกชน

4.1 โรงเรียนเอกชนจะเน้นการพัฒนาคุณภาพและทักษะชีวิตเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักการพึ่งตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น

4.2 โรงเรียนช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ได้รับกำลังใจ คำชื่นชมจากครูที่เอาใจใส่และเข้าใจ เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียน

4.3 โรงเรียนพัฒนาห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยยืมคลังทุนจัดซื้อและอุปกรณ์เพื่อให้ครูมีอุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนอย่างมีความสุข

4.4 พัฒนานิสัยรักการอ่าน และทักษะที่นำไปสู่การศึกษาตลอดชีวิต

5. การพัฒนาครูโรงเรียนเอกชน

5.1 จัดการประชุม ฝึกอบรมพัฒนาหลากหลายรูปแบบเพื่อให้ครูโรงเรียนเอกชนได้รับใบประกอบวิชาชีพครู

5.2 ส่งเสริมการบริหารงานของสมาคมองค์กรวิชาชีพการศึกษาเอกชนเพื่อช่วยกันสร้างมาตรฐานวิชาชีพครูของโรงเรียนเอกชน

5.3 จัดระบบการพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเรียนรู้ทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการสอน (Teaching Research)

6. การพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

6.1 พัฒนาผู้รับใบอนุญาตและผู้จัดการ โรงเรียนเอกชน ให้มีทักษะการบริหารการศึกษา นอกเหนือจากทักษะการบริหารธุรกิจที่มีความสัมพันธ์อยู่เดิม

6.2 พัฒนาผู้บริหารจนได้ใบประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา

6.3 พัฒนาทักษะการพัฒนาทีมคุณภาพ เพื่อร่วมทำงานกันเป็นทีม โดยมุ่งผลที่มีคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. การสร้างความยอมรับและการมีส่วนร่วมจากประชาชน

7.1 เสริมสร้างภาพลักษณ์ของการศึกษาเอกชนให้มาตรฐานคุณภาพอยู่ในระดับสูง โดยใช้กระบวนการประเมินเช่นเดียวกันกับการศึกษาที่จัดโดยรัฐ

7.2 รายงานความก้าวหน้า และประชาสัมพันธ์ในการพัฒนาการศึกษาเอกชน ให้ประชาชนทั่วไปทราบเป็นระยะและต่อเนื่อง

7.3 ส่งเสริมโรงเรียนให้มีโครงการและกิจกรรมพัฒนาคุณภาพ จริยธรรม ต่อผู้ยาเสพติดอบายมุข การพนัน และการทะเลาะวิวาทตามโครงการ โรงเรียนสีขาว ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ผู้ปกครองมีความมั่นใจในคุณภาพและความปลอดภัยของชีวิตนักเรียน

7.4 มีการจัดประชาพิจารณ์ รับฟังความคิดเห็นจากผู้ปกครองและประชาชน

7.5 พัฒนาคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ให้ร่วมพัฒนาโรงเรียนด้วยความ มุ่งมั่นและเข้าใจปรัชญาการศึกษาตามทิศทางใหม่

8. การพัฒนาข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.)

8.1 จะปรับปรุงการบริหารงานบุคคล ให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับความเป็นธรรมและมีโอกาสก้าวหน้าทางวิชาชีพ

8.2 จะพัฒนาข้าราชการให้มุ่งมั่นในการให้บริการที่ดี ได้รับกำลังใจจากผู้บริหาร ทำให้ทีมงานมีคุณภาพ ร่วมมือร่วมใจ

8.3 ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) กับผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน ให้มีทัศนคติที่ดีต่อกันและร่วมกันพัฒนาเพื่อให้โรงเรียนก้าวหน้า ได้รับการประกันคุณภาพจากองค์กรอิสระจากภายนอกที่เข้ามาประเมิน

2.1.9 ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ (2543:13) ได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์ของการปฏิรูปการศึกษาเอกชน ที่จะดำเนินการส่งเสริมการปฏิรูปการศึกษา ดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จะเป็นหน่วยงานส่งเสริมและอุดหนุนการจัดสรรทรัพยากร การช่วยเหลือทางวิชาการให้กับโรงเรียนเอกชน โดยข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จะทำงานให้ดีที่สุด

2. สร้างการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ตั้งแต่ส่วนราชการ สมาคม องค์กรวิชาชีพ ผู้ปกครอง ประชาชน และนักเรียน เข้ามาร่วมสนับสนุนการศึกษาเอกชน

3. พัฒนาทีมงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ให้ทำงานอย่างมืออาชีพ และร่วมพัฒนาผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนให้ทำงานเป็นทีมคุณภาพ

4. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) และโรงเรียนเอกชนจะพัฒนาระบบบริหารการจัดการโดยมีฐานข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เน้นความพึงพอใจของผู้รับบริการ มีกระบวนการทำงานที่ดี และมาตรฐานการจัดการศึกษาสูงได้รับการประกันคุณภาพ

ดังนั้น เห็นได้ว่าเอกชนมีส่วนช่วยในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอาชีวศึกษาเอกชน ทำให้นักเรียนมีโอกาสเรียนในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งปัจจุบันนี้โรงเรียนเอกชน มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและผู้ปกครอง การเรียนการสอน อุปกรณ์ สื่อมีการปรับเปลี่ยนให้ทันต่อเทคโนโลยีใหม่ๆ ตลอดเวลา

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นครู

2.2.1 ความหมายและความสำคัญของครู

จากพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ ได้ให้ความหมายของ คำว่า “ครู” เป็นคำมาจากภาษาบาลีว่า ครุ ภาษาสันสกฤตใช้ ครุ เป็นคำนาม แปลว่าผู้สั่งสอนศิษย์ ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ ถ้าใช้ในความหมายของคำวิเศษณ์ในภาษาบาลี แปลว่า สูง (พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ. 2530 : 229).

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก ได้ประทานพระโอวาทแก่ครูทั่วประเทศ เนื่องในงานวันครู พ.ศ. 2535 ไว้ว่า ครู คือผู้ประสาธศิลปวิทยาการต่าง ๆ ให้แก่ศิษย์ นับเป็นครูคนที่สองของมนุษย์ต่อจากบิดา มารดา ครูจึงนับว่าเป็นผู้ที่มิบทบาทสำคัญต่อชีวิตคนทั่วไปและต่อสังคม ทางพุทธศาสนาได้ยกย่องครูไว้ในฐานะที่สูงส่งรองลงมาจากบิดา มารดา ครูเป็นเสมือนผู้ให้กำเนิดแก่สติปัญญาความสามารถในการบริหารชีวิต และร่างกายให้เป็น ไปอย่างมีความสุข เพราะฉะนั้นครูจึงมิบทบาทสำคัญต่อชีวิตและสังคมมนุษย์ เป็นเสมือนผู้ทำหน้าที่ปั้นชีวิตและสังคมให้มีรูปแบบที่งดงามสมบูรณ์ด้วยศิลปวิทยาการ และคุณธรรมประการต่าง ๆ ที่ครูตั้งใจประสิทธิ์ประสาทให้ศิษย์ทั้งปวงด้วยเหตุนี้ครูจึงได้รับการยกย่องให้เป็นปูชนียบุคคลของคนทั้งปวง (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2535 : 1)

งานครูเป็นงานที่ยาก ครูต้องฝึกฝนตนเองให้มีความชำนาญทั้งในวิชาความรู้และวิธีสอน ครู ต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นที่รักเคารพของทุกคน มีความเมตตา กรุณา ซื่อสัตย์สุจริต สุภาพ มีความอดทนและเสียสละ เด็กจะได้เห็นและเข้าใจในคุณค่าของความรู้ ในความดีของครูและยึดถือเป็นแบบอย่าง มีผลทำให้ภารกิจของครู คือ การให้การศึกษามุ่งบรรลุตามความมุ่งหมาย ดังนั้น ผู้ที่เป็นครู ต้องมั่นคงในอุดมคติ ที่ต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าสถาบันครูมิได้เสื่อมลง โดยการปฏิบัติงาน ปฏิบัติตนให้ดีที่สุด ให้สมกับผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความเป็นครูที่แท้จริงสมกับวิชาชีพครู ซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูง(Professional) และเป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง

ความสำคัญของครู

ครูมีความสำคัญเพียงใดนั้น คงไม่อาจกล่าวได้อย่างเลื่อนลอย งานของครูที่ทำเป็นประจำที่ผู้เป็นครูสามารถจัดลำดับขั้นตอนในแต่ละวัน แต่ละสัปดาห์ แต่ละเดือน แต่ละปี เพื่อให้ศิษย์ได้พัฒนาตามลำดับขั้น แตกต่างจากงานในสาขาวิชาชีพอื่น ดังได้มีนักการศึกษาแสดงทัศนะไว้ดังนี้

พระราชกฤษฎีกาวิสุทธิ (2551 : 21) ได้แสดงธรรมไว้ว่า คุณครูเป็นบุคคลสำคัญของโลก เพราะเป็นผู้ทำหน้าที่จัดการความโง่เขลาเบาปัญญา และเติมเต็มความรู้ความสามารถให้แก่ศิษย์ หากโลกใบนี้ปราศจากครูแล้ว มนุษย์คงตกอยู่ในความไม่รู้ ครูจึงประคองดวงตะวันผู้จัดการความมืดบอด ในดวงใจของมวลมนุษยชาติให้หมดไป

สรุปได้ว่า ครูมีความสำคัญต่อบุคคลและประเทศชาติเป็นอย่างมาก ชาติบ้านเมืองจะพัฒนาได้ก็เพราะคนในชาติได้รับการพัฒนาอย่างถูกวิธี และมีประสิทธิภาพ จากบุคคลที่ได้ชื่อว่าครู

2.2.2 บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของครู

ความหมายของคำว่า บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของครู

สายสุริย์ จุติกุล (2538 : 7) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ (Responsibility) มาจากคำ 2 คำ คือ Response และ Ability ซึ่งหมายความว่า มีความสามารถในการตอบสนอง

ดังนั้น เมื่อก้าวถึง บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของครู นับตั้งแต่อดีตจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ได้ปรับเปลี่ยนไปตามสภาพของการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ผู้ที่ประกอบอาชีพครู หรือผู้ที่จะเป็นครู ต้องมีการฝึกฝนงานเชี่ยวชาญ เพราะครูเป็นทั้งฐานะของบุคคลและวิชาชีพที่สังคมคาดหวังจะต้องมีบทบาท ความสำคัญที่เป็นแบบอย่างได้

ทวีป อภิลิทธิ (2524 : 7-10) กล่าวว่า บทบาทหน้าที่ของครูมาจากคำว่า ครู ในภาษาอังกฤษ คือ Teachers ดังนี้

T – Teaching	คือ บทบาทของผู้สอน ผู้ถ่ายทอดความรู้แก่ศิษย์
E – Ethics	คือ บทบาทของผู้ส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม
A – Academic	คือ บทบาทของผู้มีหลักวิชา ถ่ายทอดวิชา และเป็นนักวิชาการ
C - Culture heritage	คือ บทบาทของผู้สืบทอดมรดกวัฒนธรรม
H - Human relation	คือ บทบาทของผู้สร้างมนุษยสัมพันธ์ในชุมชน ผู้มีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน และคนทั่วไป
E - Evaluation	คือ บทบาทของผู้วัด และประเมินผล
R - Research	คือ บทบาทของผู้ค้นคว้าวิจัย และนำผลจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์
S - Service	คือ บทบาทผู้ให้บริการแก่นักเรียน และให้บริการแก่ชุมชน

ไกรนุช ศิริพุด (2531 : 8-12) สรุปหน้าที่และความรับผิดชอบของครูไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. หน้าที่และความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา ได้แก่

- 1.1 ช่วยสร้างศรัทธาแก่ประชาชนให้กับโรงเรียนของตน
- 1.2 ช่วยหาวัสดุอุปกรณ์การเรียน การสอนและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ให้กับโรงเรียน

ของตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.3 ช่วยพัฒนาโรงเรียนให้สะอาด สวยงาม น่าอยู่
  - 1.4 เอาใจใส่รักษาผลประโยชน์ของโรงเรียน
  - 1.5 ช่วยป้องกันวิบัติภัยอันอาจจะเกิดขึ้นกับโรงเรียน
  - 1.6 ช่วยกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ลุล่วงไปด้วยดี
  - 1.7 ช่วยรักษาชื่อเสียงของโรงเรียนช่วยเหลือเกื้อกูล มีความจริงใจ รู้จักประสานประโยชน์เพื่อส่วนรวม ให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งด้านวิชาการและกิจกรรมต่าง ๆ
  - 1.8 ช่วยส่งเสริมจริยธรรม และศีลธรรมอันดีงามให้แก่บุคคลในโรงเรียน
2. หน้าที่และความรับผิดชอบต่อเพื่อนครู ได้แก่
- 2.1 เอื้อเฟื้อ ช่วยเหลืองานส่วนตัวเท่าที่จะสามารถทำได้
  - 2.2 รักษาชื่อเสียงของคณะครูและให้เกียรติกัน
  - 2.3 ปฏิบัติหน้าที่แทนเมื่อเพื่อนครูมีภารกิจอื่นทางราชการหรือเจ็บป่วยหรือภารกิจส่วนตัว
  - 2.4 ช่วยป้องกันอันตรายทั้งปวงอันอาจมีแก่เพื่อนครู
  - 2.5 รักษาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนครู ไม่แบ่งแยกสถาบันที่ต่างกัน หรือมาจากภาคเดียวกัน
  - 2.6 ช่วยรักษาผลประโยชน์ให้แก่เพื่อนครู
  - 2.7 แนะนำความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ ให้
  - 2.8 เป็นที่ปรึกษาแนะนำที่ดี เมื่อเพื่อนครูมีปัญหา หรือประสบความเดือดร้อน
3. หน้าที่และความรับผิดชอบของครูต่อผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่
- 3.1 ร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อแก้ปัญหาของเด็ก ซึ่งอาจเกิดจากการเรียนหรือความประพฤติ
  - 3.2 ให้คำแนะนำหรือเป็นที่ปรึกษาแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาต่อหรือการเลือกอาชีพของนักเรียน
  - 3.3 ร่วมมือกับผู้ปกครองในการอบรมสั่งสอน
  - 3.4 ให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือในกิจกรรมบางอย่างของผู้ปกครองตามความเหมาะสม
  - 3.5 ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่างๆ อันอาจเกิดขึ้นกับผู้ปกครอง
  - 3.6 รายงานผลการศึกษาของเด็กให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะๆ
  - 3.7 แสวงหาทุนการศึกษาต่อให้เด็กที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่สู้ดีนักเพื่อช่วยผ่อนภาระผู้ปกครอง
4. หน้าที่และความรับผิดชอบต่อผู้บังคับบัญชา ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 4.1 แสดงความเคารพผู้บังคับบัญชาด้วยความจริงใจ
  - 4.2 สนับสนุนนโยบายของผู้บังคับบัญชาที่กำหนดไว้ด้วยความสุจริตใจ
  - 4.3 ไม่กล่าววาจาหรือรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
  - 4.4 ไม่รวมกลุ่มสนับสนุนผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติผิดระเบียบแบบแผนของทางราชการหรือทำลายคุณธรรมอันดี เพื่อประโยชน์แก่ฝ่ายตน
  - 4.5 ปกป้องอันตรายทั้งปวง อันอาจเกิดขึ้นกับผู้บังคับบัญชา
  - 4.6 ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา โดยชอบด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้นให้งานสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ
  - 4.7 ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้บังคับบัญชา ในฐานะเป็นเพื่อนร่วมรุ่นเป็นญาติพี่น้อง เป็นเพื่อน หรือเป็นคนบ้านเดียวกัน
  - 4.8 ไม่ผูกขาดความรัก ความเคารพความใกล้ชิดต่อผู้บังคับบัญชามากจนเกินไป
  - 4.9 ไม่กระทำให้ผู้บังคับบัญชาต้องเสื่อมเสียในด้านความประพฤติและศีลธรรม
- จรรยา
5. หน้าที่และความรับผิดชอบต่อชาติ ได้แก่
    - 5.1 อบรมสั่งสอนศิษย์ให้มีความรักและความภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย
    - 5.2 อบรมสั่งสอนศิษย์ให้มีความเข้าใจในประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชาติไทย
    - 5.3 อบรมสั่งสอนศิษย์ให้รักและหวงแหนผืนแผ่นดินไทย
    - 5.4 อบรมสั่งสอนศิษย์ให้อนุรักษ์ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมไทย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย เช่น การแต่งกาย มารยาทไทย เป็นต้น
    - 5.5 สอดส่องดูแลของภัยอันอาจเกิดขึ้นแก่ชาติ
    - 5.6 เคารพยกย่องผู้ทำคุณประโยชน์แก่ชาติ
    - 5.7 ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีของชาติด้วยความตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เสียภาษีตามที่ เป็นจริง
    - 5.8 ไม่เป็นตัวแรง ยุบยง ส่งเสริมให้เกิดการแตกความสามัคคีของคนในชาติ
    - 5.9 ศึกษาถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติไทย และปฏิบัติตามในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่ครู
  6. หน้าที่และความรับผิดชอบต่อศาสนา ได้แก่
    - 6.1 ไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามศาสนา
    - 6.2 ศึกษาประวัติและคำสอนในศาสนาให้เข้าใจอย่างถูกต้อง
    - 6.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิษย์ยึดมั่นและปฏิบัติตามคำสอนในศาสนาและนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
    - 6.4 ป้องกัน การบ่อนทำลาย และแก้ไขความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นในศาสนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 ส่งเสริมความเจริญมั่นคงทางศาสนาด้วยการกระทำต่อไปนี้

6.5.1 ร่วมพิธีกรรมทางศาสนา เช่น การทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา

6.5.2 ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา เช่น ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า

6.5.3 อุทิศจัดปัจจัยเพื่อการศึกษาของสงฆ์

6.6 ช่วยอนุรักษ์และปกป้องภัยแก่ปูชนียวัตถุ ปูชนียสถาน ทางศาสนา รวมทั้ง

ศิลปกรรมทางศาสนา

6.7 ยึดมั่นในคุณธรรมทางศาสนา ให้เป็นที่ประจักษ์แก่คนทั่วไป

7. หน้าที่และความรับผิดชอบต่อพระมหากษัตริย์ ได้แก่

7.1 ปกป้องและแก้ไขข่าวลืออันอาจจะนำความเสียหายมาสู่สถาบันกษัตริย์

7.2 จัดนิทรรศการเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจ ในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเฉลิมพระ

ชนมพรรษา เป็นต้น

7.3 จัดพิธีเทิดพระเกียรติวันเฉลิมพระชนมพรรษา

7.4 อบรมสั่งสอนศิษย์ ให้รู้คุณค่าของสถาบันกษัตริย์ไทย ซึ่งเป็นศูนย์รวมแห่ง

ความมั่งคั่งของชาติ

ประเวศ วะสี (2532 : 12-16) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครูว่า ครูควรมีบทบาทเป็นกัลยาณมิตรของสังคมในเรื่องของการให้ความรู้ช่วยให้ชุมชนสามารถวิเคราะห์ และแก้ปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง

มณฑิรา สังขะธมย์ (2535 : 5-8) กล่าวว่า ครูมีงานหลักคือ การสอนวิชาความรู้ให้แก่ นักเรียน หน้าที่โดยตรงของครูคือ การสร้างนักเรียนให้เป็นนักคิดเป็นคนมีเหตุผล และครูยังเป็นผู้สร้างสรรค์ในการสอนให้นักเรียนนั้นได้คิดทำงานเอง มีส่วนร่วมในการทำงาน และรับผิดชอบงานของตน ครูที่เหมาะสมกับนักเรียนไม่ใช่ครูที่บอบกบหนักเรียนได้อย่างคล่องแคล่วให้เด็กจดจำ แต่ครูคือ ผู้ที่เข้าใจพัฒนาการของนักเรียน และเป็นผู้แทนช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ครูจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เข้าใจว่านักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน การสอนจึงต้องเข้าใจความสามารถของผู้เรียน ไม่ใช่ครูคาดหวังเพียงคนเดียวหรือคาดหวังไว้สูงเกินไป ซึ่งจะเป็นการสร้างความคิดกันให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนต้องประสบกับความล้มเหลวในชีวิต

นวลจิตต์ เขาว์กิตติพงษ์ (2543 : 21-22) กล่าวว่า บทบาทหน้าที่ของครู โดยครูจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญในฐานะที่ต้องเรียนรู้ เป็นผู้สร้างปัญญาให้กับตัวเองกิจกรรมที่จัดควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมให้มากที่สุด โดยจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม ครูจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการคิด และซักถาม โต้ตอบสืบเสาะค้นหาความจริงต่างๆ ด้วยตนเองจนประสบความสำเร็จ

จักรพรรดิ วิชา (2544 : 7-9) กล่าวว่าบทบาทของครูตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ รวมทั้งความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการพัฒนาตน เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบเป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของครูที่พึงมีและสำคัญที่สุด คือ ความรับผิดชอบต่อผู้เรียน ครูต้องกระทำทุกวิถีทางที่จะให้นักเรียน นักศึกษาของตนประสบผลสำเร็จทางการเรียนเกิดการพัฒนาเจริญก้าวหน้าไปในทิศทางที่ถูกต้อง และดีงาม โดยครูพร้อมที่จะช่วยเหลือเป็นแบบอย่างที่ดีและสร้างศรัทธาให้แก่ผู้เรียน

2.2.3 คุณลักษณะของครู

จากบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของครู ดังที่กล่าวมา นักการศึกษาจึงเห็นความสำคัญในการสร้างสรรค์คุณลักษณะของครูที่ดี เป็นที่พึงปรารถนาของสังคม ที่นำมาซึ่งความสำเร็จของผู้เรียนในที่สุด และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สิ่งแวดล้อม วิทยาการและเทคโนโลยีในโลกยุคปัจจุบัน ย่อมเปลี่ยนวิถีชีวิต วิถีสังคม และวิถีแห่งวิชาชีพไปบ้างตามสมควรอย่างไรก็ตาม บรรทัดฐานแห่งวิชาชีพครู ถึงแม้สังคมไทยจะเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ แต่ครูยังต้องรักษามาตรฐานแห่งลักษณะของวิชาชีพไว้เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีและสมกับการยกย่องให้ครูเป็น ปุชนิยบุคคล ซึ่งผลจากการค้นคว้าของผู้วิจัยพบว่า ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงคุณลักษณะของครูไว้ ดังนี้

สุรพล สุพวงค์ (2539 : 25-30) ได้เสนอแนะว่า คุณลักษณะของครู ที่ครูควรพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงไป ดังนี้

1. ครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถที่จะจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
2. ครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถที่จะสื่อสารการเรียนการสอนที่ทันสมัย หลากรูปแบบและสามารถสร้างสื่อการสอนได้
3. ครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน และเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน
4. ครูต้องมีความสามารถที่จะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นคณะได้ดี ช่วยเหลือเกื้อกูลให้โรงเรียนมีความเจริญก้าวหน้า
5. ครูต้องมีความรู้และสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรมวิชาการ (อ้างใน มาลี จุฬา. 2542 : 72) ได้สรุปคุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของนักเรียนไว้ 5 ประการ จากผลการจัดประชุมปฏิบัติการสร้างรูปแบบพฤติกรรมการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน มีดังนี้คือ

1. คุณลักษณะเฉพาะของครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ

- 1.1.1 เข้าสอนตรงเวลา
- 1.1.2 ตรวจงานสม่ำเสมอ
- 1.1.3 ไม่ทิ้งห้องสอน
- 1.1.4 ไม่มาสาย
- 1.1.5 ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามกำหนด

1.2 มีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน

- 1.2.1 จัดทำแผนการสอนและโครงการสอนตลอดภาคเรียน หรือตลอดปี
- 1.2.2 ดำเนินการสอนตามแผนการสอนหรือโครงการสอนนั้น
- 1.2.3 เข้าสอนและเลิกสอนตามเวลาที่กำหนดในตารางสอน
- 1.2.4 กำหนดปฏิทินปฏิบัติงานของตนตลอดภาคเรียนและตลอดปี

การศึกษา

การศึกษา

2. การจัดการกระบวนการเรียนการสอน ควรดำเนินการดังนี้

- 2.1 ดำเนินการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.2 ใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ วิธี
- 2.3 ใช้และพัฒนาสื่อการสอนให้มีประสิทธิภาพ

3. การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ควรดำเนินการดังนี้

- 3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันตกแต่งห้องเรียนให้สะอาดและสวยงาม
- 3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดมุมประสบการณ์เสริมหลักสูตร
- 3.3 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดแสดงผลงานของนักเรียน
- 3.4 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ เสริมในหลักสูตรและนอกหลักสูตร
- 3.5 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน
- 3.6 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดที่นั่งนักเรียนหลาย ๆ รูปแบบ

4. การจัดสภาพแวดล้อมนอกชั้นเรียน ควรดำเนินการดังนี้

- 4.1 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดบริเวณโรงเรียนให้สะอาดร่มรื่น สวยงาม และปลอดภัย
- 4.2 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ หรือในโอกาสที่เหมาะสม
- 4.3 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมรักษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน
- 4.4 ครูและนักเรียนร่วมกันส่งเสริมการใช้บริการจากห้องสมุด

5. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครองและชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 5.1 ครูควรสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครองและชุมชน
- 5.2 ครูควรติดต่อกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแจ้งผลการเรียนของนักเรียน
- 5.3 ครูควรนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาช่วยพัฒนาการเรียนการสอน
- 5.4 ครูควรเชิญผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมของโรงเรียน
- 5.5 ครูควรเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน

บุญชม ศรีสะอาด (อ้างใน วิชา ลัคนาพรวิสิฐ. 2543 : 15) กล่าวว่า ลักษณะของครูที่สอนดี มีลักษณะหลายอย่างประกอบกัน ดังนี้

1. รู้จริง คือ รอบรู้เรื่องที่สอน
2. รู้จักใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสม คือ จัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับเด็กและเนื้อหาวิชา
3. ตั้งใจสอน คือ สอนเต็มเวลา หลักสูตรและความสามารถ
4. เป็นแบบอย่างที่ดี คือ ให้เด็กได้เลียนแบบ หรือรับแบบอย่างพฤติกรรมที่ดีของครูทั้ง กาย

วาจา ท่าทางและบุคลิกภาพ

2.2.4 คุณลักษณะเฉพาะของความเป็นครู

แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดความมุ่งหวังว่าคนที่มี “ความเป็นครู” ควรจะเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะที่ดีเป็นที่ปรารถนาหรือพึงประสงค์ของสังคม นั่นคือครูเป็นคนที่มีความรู้เฉพาะพิเศษแตกต่างออกไปจากบุคคลในอาชีพอื่นๆ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านแสดงทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะของความเป็นครู ไว้ดังนี้

เขาวรินทร์ จันทนัมภฎะ (2536 : 29) กล่าวว่า เนื่องจากครูเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาประเทศ ครูจึงต้องเป็นบุคคลที่พึงมีประสิทธิภาพในการทำงาน ดังนี้

1. ประสิทธิภาพด้านการสอน หมายถึง พฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกเพื่อกระตุ้น ถ่ายทอด แนะนำ หรือหาวิธีการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และวิธีที่จะเรียน มีการทดสอบได้อย่างชัดเจน ปฏิบัติจริง เตรียมการสอนอย่างดีทุกครั้ง รู้จักใช้วิธีสอนและอุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสม มีความรู้เรื่องหลักสูตรดี ขยันตั้งใจสอน ช่วยเหลือและใส่ใจนักเรียนที่เรียนอ่อน สอดแทรกการอบรมจรรยาบรรณในขณะสอน โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำลังเรียน เสนอบทเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นที่สนใจของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกในขณะที่กำลังเรียน และสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียน

2. ประสิทธิภาพในด้านสัมพันธ์ภาพกับนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่มีเชื้อโอบล้อมสัมพันธ์กับนักเรียนให้ความรัก และเมตตานักเรียนทั่วหน้าทำตัวให้นักเรียนทั้งรักทั้งเกรง ติดตามได้ตามทุกข์ สุขของนักเรียนเสมอ เอาใจใส่และยกย่องชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานสำเร็จและได้ผลก้าวหน้า สนใจร่วมกิจกรรมของนักเรียน มีอารมณ์ดี รู้จักให้อภัยนักเรียน มีความอดทน อดกลั้นต่อการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน พิจารณาตัดสินและลงโทษนักเรียนอย่างยุติธรรม ดกเตือนและ ชี้แจงให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียนเข้าใจเมื่อกระทำผิด รักษาความลับของนักเรียน มีความหวังดีต่อนักเรียนทุกคน ช่วยเหลือให้นักเรียนแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

3. ประสิทธิภาพเกี่ยวกับความประพฤติคุณธรรม และศีลธรรม หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออก หรือวางตนอย่างมีแบบแผน อยู่ในกรอบธรรมเนียมของสังคมอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป เช่น มีความกตัญญูกตเวทิต่อผู้ที่มีพระคุณ มีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความประพฤติเรียบร้อยสุภาพอ่อนน้อม ยึดมั่นในศีลธรรม รู้จักนำหลักธรรมมาปฏิบัติให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และสังคม ไม่มัวเมาในอบายมุข รู้จักทำจิตใจให้สว่างผ่องใส ปราศจากทิฐิ คิด พุด ทำอะไรคำนึงถึงเกียรติยศชื่อเสียงของตน และวงศ์ตระกูล มีน้ำใจต่อคนทั่วไป

4. ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทั่วไป หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกเกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียนในด้านอื่น ๆ นอกจากการเรียนการสอน เช่น ปรับปรุงโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้า ดูแลรับผิดชอบทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน มีความภาคภูมิใจในงานอาชีพของตนไม่นิ่งเฉย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบสูงในงานที่ได้รับมอบหมาย

5. ประสิทธิภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างมีศิลปะ เพื่อจูงใจให้เกิดความร่วมมือในงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น ให้การต้อนรับผู้มาติดต่อ ปรับปรุงตนเองให้เข้าได้กับคนทุกชนชั้นทุกสังคม ให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาท้องถิ่น มองบุคคลอื่น และเพื่อนร่วมงานในแง่ดีเสมอ ไม่เป็นคนสอพลอ ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน ไม่ก้าวก้าวยางานของเพื่อนร่วมงาน เว้นแต่รับการร้องขอ ยินดีรับฟังคำวิจารณ์เกี่ยวกับข้อบกพร่องของงาน

6. ประสิทธิภาพเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะท่าทาง หมายถึง พฤติกรรมโดยรวมที่แสดงออกมาอย่างเห็นได้ชัดเจน ไม่เกี่ยวกับคุณลักษณะอื่น เช่น ยิ้มแย้มอยู่เสมอ มีกำลังใจ กำลังกายเข้มแข็ง มาแสดงอาการอ่อนแออ่อนไหว ให้คนอื่นเห็น เอาใจใส่กับการรักษาความสะอาดของร่างกาย มีนิสัยกระตือรือร้น กระฉับกระเฉงว่องไว ไม่ย่อท้อ อ่อนน้อม เป็นมิตรกับคนทุกชั้นไม่ทำตัวเป็นคนมีปมด้อย

เพิ่มวฐ บุษปามาตะนัง (2543 : 20) กล่าวว่า คุณลักษณะของครูไทยในสหัสวรรษใหม่ว่า ครูในยุคข้อมูลข่าวสาร และยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง น่าจะเป็นคนที่มีลักษณะดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี และสื่อการเรียนการสอน
2. เป็นคนทันสมัย มีวิสัยทัศน์ มีหัวใจนักปราชญ์
3. เปลี่ยนบทบาทการสอน จากผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก
4. จัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
5. มีคุณธรรมจริยธรรมสูง

สมชาย กภาพแสง (2543 : 18) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงโฉมใหม่ของครูในอนาคตว่าครูควรมีลักษณะ 6 วิธี ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. วิสัยทัศน์ เป็นผู้มองการณ์ไกล การมีวิสัยทัศน์เกิดจากประสบการณ์ที่สั่งสมมายาวนาน การเป็นผู้ใช้ความคิด จินตนาการอย่างถูกต้อง
2. วิทยาการ ครูต้องเป็นผู้มีบุคลิกภาพทางปัญญา เป็นผู้ที่มีความรู้เปี่ยมล้นไปด้วยภูมิรัฐ ภูมิธรรม ภูมิฐาน และการเป็นคนกระตือรือร้น ขวนขวายหาความรู้ตลอดเวลา
3. วิทยายุทธ เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์การสอน ต้องมีการวางแผนการสอน การเตรียมสื่อการสอน และกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอน
4. วิจัย เป็นนักวิจัยรู้จักคิดค้นวิธีการสอน การสอนที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูง
5. วิจัยญาณ เป็นผู้รู้จักใช้ความคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์เรื่องใด ๆ หรือปัญหาใด ๆ ได้ด้วยหลักเหตุผลในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหา
6. วินัย เป็นผู้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์สังคม และสื่อสารวัฒนธรรมไทยให้เป็นมรดกตกทอดชั่วลูกหลาน

จากคุณลักษณะและความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ครูควรมีคุณลักษณะที่สำคัญและจำเป็น คือต้องมีความรู้และมีประสบการณ์ มีความสามารถในการสอนและต้องมีจรรยาบรรณทำให้นักเรียนและเยาวชนเป็นคนดีในสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาด้านเทคโนโลยีไปพร้อมๆ กับจิตวิญญาณครู ตลอดจนคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กันไปด้วย

2.2.5 คุณลักษณะเฉพาะของครูอาชีวศึกษา

เนื่องจากการจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นทั้งภาคทฤษฎี และฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนทั้งในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ในทุกสาขาวิชาชีพ อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน โดยทั้งนี้ให้มีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี สามารถสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระได้ ดังนั้นคุณลักษณะของครูอาชีวศึกษาจึงควรมีลักษณะเฉพาะทาง รวมทั้งการจัดการเรียนการสอน สื่อการสอน แผนการสอน ดังที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และนักการศึกษาหลายท่านได้สรุปไว้ดังนี้

วิฑูรย์ อุปถัมภ์ (2530 : ข-ค) ได้ทำการศึกษาสมรรถภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพในวิทยาการ ได้ข้อสรุปสมรรถภาพด้านคุณลักษณะและเจตคติ ไว้ดังนี้

1. มีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่
2. ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ไว้วางใจได้
3. ขยันคล่องแคล่ว กระตือรือร้น
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
5. ใจคอหนักแน่นควบคุมอารมณ์ได้
6. แต่งกายเรียบร้อย สะอาด ทำทางเหมาะสม

กรมอาชีวศึกษา (อ้างใน สุญาณี สุทธิพงษ์. 2540 : 19) เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในเรื่องการจัดการศึกษาสายอาชีพ โดยกล่าวถึงครูสอนหรือครูอาชีวศึกษาว่ามีลักษณะที่แตกต่างจากครูสอนวิชาสามัญ โดยมีลักษณะ 5 ประการ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีทักษะในการทำงาน
2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในงานอาชีพมาแล้วพอสมควร
3. เป็นผู้ที่มีการตัดสินใจดี เป็นตัวอย่างอันดีของนักเรียน
4. เป็นผู้ที่มีความชำนาญในการสอน มีหลักวิชาครู รู้จักใช้อุปกรณ์การสอน และเข้าใจหลักการวัดผล ประเมินผลดี

5. เป็นผู้ชี้ช่องทางในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

วิระพันธ์ ลิทธิพงษ์ (2543 : 19, 237, 282) ได้แสดงทัศนะถึงลักษณะของครูอาชีวศึกษา ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำ ว่า ครูอาชีวศึกษา มีหน้าที่โดยตรงในการถ่ายทอดเทคโนโลยีศิลปวิทยา ในวิชาชีพสู่นักเรียน มุ่งมั่นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ด้วยการพัฒนาตนเอง กิจกรรมที่จัดควรคำนึงถึงผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะ ตามมาตรฐานอาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการ มีความสามารถในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีข่าวสาร และการใช้ชีวิตในสังคมไร้พรมแดน ครูจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ รวมทั้งเรื่องของการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และสังคมรอบข้าง และเป็นมาตรฐานที่ครูอาชีวศึกษาจะต้องปฏิบัติให้ได้ 16 ประการ คือ

1. การไม่เห็นแก่ตัว (Unselfishness) สามารถที่จะแจกจ่ายแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นแม้ว่าการกระทำนั้นอาจไม่ได้รับคำยกย่องชมเชย
2. มีความยุติธรรม (Fairness) ให้ความยุติธรรมเสมอหน้ากัน
3. ยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น (Open-mindedness) สามารถรับฟังและทำความเข้าใจกับมุมมองของผู้อื่น
4. มีความอดทน (Patient) เต็มในที่จะสอนซ้ำตอบคำถามซ้ำๆ แสดงทักษะซ้ำแล้วซ้ำอีก โดยไม่แสดงอาการขุ่นเคือง หรือมีอารมณ์
5. มีวุฒิภาวะ (Maturity) ให้อภัยในความผิดพลาด ความล้มเหลวในการทำงานของคนรอบข้าง
6. ควบคุมตนเองได้ (Self control) สามารถควบคุมอารมณ์ได้เสมอแม้ในสถานการณ์ที่ถูกขู่
7. มีพลังขับ (Energy) มุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จด้วยคุณภาพสูง และช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจฝึกทักษะสม่ำเสมอ
8. มั่นคงหนักแน่น (Firmness) สามารถทำให้ผู้อื่นคล้อยตามโดยไม่ต้องใช้อำนาจสั่ง
9. มีอำนาจในตัว (Forcefulness) สร้างพลังอำนาจขึ้นในตัวเองทำให้นักศึกษาเชื่อถือศรัทธา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. มีสง่า (Dignity) แสดงออกซึ่งบุคลิกภาพที่งามสง่า ทั้งกิริยา ท่าทาง และความคิด
11. มีความกล้าหาญ (Courage) กล้าคิด กล้าทำในสิ่งที่มีเหตุผล และพิสูจน์แล้วว่าเป็นวิธีทางที่ถูกต้อง
12. รู้แหล่งวิชา (Resourceful) รู้แหล่งที่จะได้รับข้อมูล ทำสิ่งที่ดีที่สุด จากทรัพยากรที่มีให้ รวมทั้งช่วยเหลือผู้อื่น ให้สามารถช่วยตัวเองได้
13. มีจินตนาการ (Imagination) สามารถคาดการณ์เหตุการณ์ข้างหน้า ริเริ่ม ประยุกต์ ความคิดใหม่ๆ มาช่วยกระตุ้น การฝึกทักษะของนักศึกษา
14. มีความจริงใจ (Sincerity) มีสติจะทำตามที่พูดไว้ นักศึกษาไว้วางใจในตัวครูได้เต็มที่
15. กระตือรือร้น (Enthusiasm) คอยเป็นแรงคลใจให้ผู้อื่นทำงาน สนับสนุนผลงานผู้อื่น ด้วยความยินดี
16. มีอารมณ์ขัน (Sense of Humor) สามารถสร้างอารมณ์ขันในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะในขณะที่แต่ละฝ่ายมีความตึงเครียดเกิดขึ้น

ศรีมงคล เทพเรณู (2545 : 10-11) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนควรปรับปรุงแผนการสอน โดยพิจารณาส่วนประกอบของแผนการสอนให้เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความสามารถ ความต้องการ ความสนใจ กับศักยภาพของผู้เรียน สิ่งแวดล้อม และปัจจัยต่างๆ ครูจะต้องปรับปรุงแผนการสอนที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของผู้เรียน ปรับปรุงแก้ไขการสอนของตนให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ครูมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และในปัจจุบันครูต้องเน้นการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการปรับปรุงแผนการสอนจะช่วยให้ครูผู้สอน สามารถสอนได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสได้เรียนรู้เพิ่มเติม

จากคุณลักษณะของครูอาชีพศึกษาดังที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า ครูอาชีพศึกษา นอกจากจะต้องมีคุณลักษณะเฉพาะทาง ในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะฝึกให้ได้ ทำให้เป็น เพื่อการประกอบอาชีพ มีนิสัยรักความเป็นครู มีความอดทน และครูอาชีพศึกษายังต้องมีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไปด้วย จะต้องมีความรู้ที่กว้างในหลายๆ ด้าน เช่น ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม การลงทุน มีแนวทางในการสอนวิชาชีพเป็นอย่างดี คือ ต้องมีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพที่สอนในเชิงบูรณาการ

2.2.6 การพัฒนาวิชาชีพครู

พจนานุกรมภาษาไทยฉบับเฉลิมพระเกียรติ (2530 : 378) ได้ให้ความหมายของคำว่าพัฒนา หมายถึง ทำให้เจริญ ความเจริญ การเปลี่ยนแปลง ในทางเจริญขึ้น การคลี่คลายไปในทางที่ดี

การพัฒนาวิชาชีพครู คือ การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ ให้สูงขึ้นและพัฒนา ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีรูปแบบในการดำเนินการด้วยวิธีการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครู การพัฒนาครู เช่น การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การศึกษาต่อ การเข้าร่วมกิจกรรมทาง

วิชาการ รวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงในวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพครู และสังคมหลายประการและการพัฒนาวิชาชีพครูเป็นหน้าที่ของคณาจารย์ครู ที่จะต้องดำเนินการ ให้แก่สมาชิกขององค์กร เพื่อให้วิชาชีพครูพัฒนาอยู่เสมอ คุรุสภาในฐานะที่เป็นองค์กรวิชาชีพครู โดยมีเป้าประสงค์เพื่อ

1. พัฒนาวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพ ยกระดับมาตรฐานวิชาชีพให้เป็นวิชาชีพ ชั้นสูงมีเกียรติและศักดิ์ศรีได้รับการยกย่องจากสังคม

2. สร้างระบบควบคุมการประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามมาตรฐาน และจรรยาบรรณวิชาชีพ

3. ยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบวิชาชีพ ให้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ที่ดีได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม ได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ มีความมั่นคง มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มตามศักยภาพ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2545-2549 : 18)

สุนีย์ สินธุเดชะ (อ้างใน เบญจวรรณ ศิริพรชัยกุล, 2543:34) กล่าวว่า การพัฒนาตนเองของครูเป็นเรื่องสำคัญของวิชาชีพครู ครูจะต้องทำหน้าที่สอน อบรมแนะนำ ให้ความรู้ ข้อคิดแก้ไข ปรับปรุง เสริมสร้างให้ผู้เรียนได้บรรลุ คือ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ทนต่อเหตุการณ์เป็น คนทันสมัย มีความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหา เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ซึ่งจะต้องตัดสินใจด้วยตนเองอย่างถูกต้องและเหมาะสมเพื่อเผชิญปัญหาและสถานการณ์ต่างๆ ได้

สรุปว่า การพัฒนาวิชาชีพครู และการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น เช่นการ กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ การศึกษาเอกสาร วารสาร การเข้ารับการฝึกอบรม การศึกษาต่อหาความรู้ ในการเปลี่ยนแปลงของสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และภาวะแวดล้อมโดยการติดตามอ่านฟังข่าวสารประจำวัน

การพัฒนาผู้เรียน

หลักการสำคัญของการประกอบอาชีพทุกอย่าง คือการทำให้ผลผลิตของตนมีคุณภาพสูง คุณภาพของผู้เรียนจะเป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพของผู้สอน เป็นเครื่องแสดงคุณภาพของผู้สอนที่จะต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนเทคนิควิธีการต่างๆ ครูที่พัฒนาวิชาชีพของตน คือ ครูที่พัฒนาคุณภาพของนักเรียน ด้วยการคิดค้นวิธีการที่ดีกว่ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในหน้าที่รับผิดชอบ

โกวิท ประวาลพฤษย์ (2541 : 3) กล่าวว่า การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ โดยสู่ความเป็น “ครูมืออาชีพ” ดังนี้

1. การพัฒนาขีดความสามารถของนักเรียน ให้เต็มศักยภาพ
2. การเป็นผู้รู้จักคิดวิเคราะห์ ให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ มีความคิดรวบยอด
3. การพัฒนาให้ผู้เรียนสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง

ชูศรี ดันพงษ์ (2546 : 69-70) กล่าวว่า รายงานการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในภาพรวมของกลุ่มผู้เรียนหรือห้องเรียนที่รับผิดชอบ จำแนกเป็นกลุ่มต่างๆ จำแนกเป็นรายบุคคลนั้น การรายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนควรทำเป็นหลักฐาน แสดงผลการปฏิบัติงานของครู ผู้สอน จะได้ว่า ได้พัฒนาคุณภาพของผู้เรียนด้านใดบ้าง และผู้เรียนมีความสามารถด้านใด ในระดับคุณภาพใด จำนวนกี่คน

ทิสนา แคมณี (2542: 1-17) กล่าวว่า การเรียนที่ครูจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ ครูเป็นผู้มีความรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดให้ผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ เมื่อประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนมีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ เน้นความสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมและประสบการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามศักยภาพ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู

2.3.1 ความหมายและความสำคัญของมาตรฐานวิชาชีพ

พจนานุกรมภาษาไทยฉบับเฉลิมพระเกียรติ (2530 : 412) ได้ให้ความหมายของคำว่า “มาตรฐาน” หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องเป็นหลักเกณฑ์ในการเทียบกำหนด

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2539 : 9) อธิบายไว้ว่า ความสำคัญของมาตรฐานวิชาชีพมีความสำคัญหลายประการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ใช้กำหนดคุณลักษณะของความรู้ ความสามารถเฉพาะของสมาชิก ที่จะเข้ามาประกอบวิชาชีพหนึ่งวิชาชีพใด หรือเป็นแนวทางในการกลั่นกรองคนเข้าทำงานได้สะดวก
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
3. ใช้เป็นข้อกำหนดแนวทาง เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติสมาชิกที่มีผลงานดีเด่น ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ
4. ใช้ในการประสานงานกับผู้ผลิต ผู้ควบคุม ผู้ใช้เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงกฎระเบียบที่ส่งผลให้เกิดการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ
5. ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพ
6. ใช้เป็นหลักในการประเมินผลงานของสมาชิก ในการพิจารณาเลื่อนระดับเลื่อนฐานะในตำแหน่งหน้าที่การงานให้สูงขึ้น
7. ช่วยให้ผู้สมาชิกเกิดความมั่นใจในตนเอง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ
8. เพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากรแห่งวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับของทุกวงการได้อย่างแท้จริง
9. เป็นแนวทางในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้นเป็นลำดับ

จากความหมายและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การประกอบอาชีพชั้นสูงต้องมีมาตรฐานเป็นเครื่องมือในการควบคุมและยกระดับในการปฏิบัติงาน การกำหนดมาตรฐานดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงประกอบด้วยคุณลักษณะของบุคคลที่จะเข้าสู่อาชีพนั้น รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานในการทำงาน และมาตรฐานในการปฏิบัติตามคุณธรรม จริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพนั้น มาตรฐานวิชาชีพจึงเริ่มจากผู้ประกอบวิชาชีพเดียวกันมารวมกันเมื่อสมาชิกเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องมีกฎ กติกา หรือกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นความพยายามเพื่อรักษามาตรฐานวิชาชีพของตนไว้ โดยมีองค์กรวิชาชีพเป็นผู้ดำเนินงาน

2.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับวิชาชีพครู

พจนานุกรมภาษาไทยฉบับเฉลิมพระเกียรติ (2530 : 493) ได้ให้ความหมายของคำว่า “วิชาชีพ” หมายถึง อาชีพชั้นสูงที่ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายของลักษณะวิชาชีพชั้นสูง ผู้วิจัยขอนำคำนิยามของคำว่า “วิชาชีพชั้นสูง” ที่ผู้อยู่ในวงการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

วิจิตร ศรีสอาน (2535 : 823-824) กล่าวว่า ลักษณะของวิชาชีพที่ถือว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงนั้นจะต้องมีคุณลักษณะ 6 ประการด้วยกัน คือ

1. วิชาชีพชั้นสูง จะต้องให้บริการให้สังคมที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง และจำเป็น (Social Service) วิชาหลักๆ ในแต่ละวิชาชีพต่างก็มีบริการที่ให้แก่สังคมเป็นการเฉพาะของแต่ละวิชาชีพไม่ซ้ำซ้อนกัน บริการของวิชาชีพนั้นอาจมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เช่น บริการของแพทย์กับพยาบาลหรือวิศวกรกับสถาปนิก แต่ทุกฝ่ายก็มีขอบเขตบริการของตนเองที่ชัดเจนแยกออกจากกันได้ วิชาชีพชั้นสูงเน้นการบริการต่อสังคมมากกว่าการหาประโยชน์จากผู้รับบริการ

2. สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงต้องใช้วิธีการแห่งปัญญา ในการให้บริการ (Intellectual Method) หมายความว่า การวินิจฉัยตัดสินใจในการปฏิบัติต่อผู้รับบริการของวิชาชีพนั้น จะต้องอาศัยความรู้ ความคิด และสติปัญญาเป็นพื้นฐานสำคัญ มากกว่าการใช้ทักษะและความชำนาญการ แต่เพียงด้านเดียว แต่เป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความรู้ ความคิด หลักการและทฤษฎี จึงจะประกอบกันได้ วิธีการนี้เรียกว่า “วิธีการแห่งปัญญา”

3. สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูง จะต้องได้รับการศึกษาอบรมให้มีความรู้กว้างขวางลึกซึ้งโดยใช้ระยะเวลายาวนานพอสมควร (Long Period of Training) เนื่องจากต้องใช้วิธีการแห่งปัญญาในการบริการ โดยปกติมักจะถือเป็นเกณฑ์ว่าอย่างน้อยควรต้องได้รับการศึกษาในสาขาวิชาชีพนั้นๆ ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และมักจะใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 4 ปี หลังจากมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เพื่อให้หลักประกันแก่ผู้รับบริการว่า ผู้ให้บริการสามารถให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพได้ เพราะมีการศึกษาอบรมมาพอ

4. สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูง จะต้องมีความเสรีภาพในการใช้วิชานั้น ๆ ตามมาตรฐานของวิชาชีพ (Professional Autonomy) หมายความว่า การวินิจฉัยในการให้บริการภายในขอบเขตของวิชาชีพแต่ละวิชาชีพนั้น สมาชิกของวิชาชีพนั้นๆ ควรจะมีเสรีภาพในการให้บริการโดยปราศจากการแทรกแซงจากบุคคลภายนอก การใช้เสรีภาพทางวิชาชีพเป็นความรับผิดชอบสำคัญ เมื่อผู้ที่เป็น

สมาชิกของวิชาชีพได้รับการศึกษาอบรมดีพอแล้ว ก็เป็นธรรมดาที่สามารถวินิจฉัยเพื่อให้บริการได้ ถูกต้องตามลำพัง ความเป็นอิสระในการให้บริการเป็นลักษณะที่จำเป็นที่ทุกวิชาต้องมี แต่จะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับกรอบยอมรับของสังคมและผู้รับบริการเป็นสำคัญ

5. วิชาชีพชั้นสูง จะต้องมีการยกราบรณ (Professional Ethics) จรรยาบรรณเป็นแนวทางของการปฏิบัติวิชาชีพ ผู้ที่ละเมิดจรรยาบรรณจะต้องได้รับการลงโทษ ในกรณีร้ายแรงอาจถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพได้ในทุกสังคมจะมีกฎหมายควบคุมการประกอบวิชาชีพ โดยเฉพาะวิชาชีพหลักๆ ซึ่งให้บริการอันอาจมีผลกระทบต่อสวัสดิการ สวัสดิภาพ และความมั่นคงปลอดภัยของสังคม ในประเทศไทยก็มีกฎหมายคุ้มครองการปฏิบัติวิชาชีพหลายวิชาชีพ ผู้จะปฏิบัติวิชาชีพจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ จึงจะกระทำได้ เช่น วิชาชีพเวชกรรม วิศวกรรม หรือ สถาปัตยกรรม เป็นต้น

6. วิชาชีพชั้นสูง จะต้องมีสถาบันวิชาชีพเป็นแหล่งกลางในการสร้างสรรค์จรรยาบรรณมาตรฐานของวิชาชีพ (Professional Institution) สถาบันหรือองค์กรวิชาชีพเป็นแหล่งกลาง ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของวิชาชีพ สถาบันวิชาชีพมีสองลักษณะ คือ ลักษณะที่หนึ่งเป็นสถาบันควบคุมและพัฒนามาตรฐานและการปฏิบัติวิชาชีพ เช่น แพทย์สภา หรือเนติบัณฑิตยสภา เป็นต้น ลักษณะที่สอง เป็นสมาคมวิชาชีพ เพื่อเป็นแหล่งส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก และเสริมสร้างความเข้มแข็งและความก้าวหน้าของวิชาชีพ เช่น แพทย์สมาคม หรือ สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย เป็นต้น

ก่อน สวัสดิ์พาณิชย์ (อ้างใน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2537 : 10) กล่าวว่า วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพพระคัมภีร์สูงแขนงหนึ่งในสังคม เพราะมีหน้าที่ให้บริการประชาชนด้านการเรียนการสอน ไม่ซ้ำกับวิชาชีพอื่น ซึ่งลักษณะวิชาชีพชั้นสูง ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่เข้าสู่วิชาชีพ จะต้องได้รับการศึกษาในวิชาชีพนั้น ๆ เป็นระยะเวลาานพอสมควรอย่างน้อยควรจะจบชั้นต่ำกว่าระดับปริญญาตรี
2. วิชาต่าง ๆ ที่คนในอาชีพนั้นจะต้องเรียน ต้องมีหลักการและทฤษฎีที่เชื่อถือได้ ซึ่งต้องเกิดจากการวิจัย
3. วิชาชีพต่าง ๆ ต้องมีศัพท์เฉพาะที่คนในวิชาชีพนั้นใช้อยู่เป็นปกติ
4. ต้องมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
5. มีสมาคม หรือสถาบันวิชาชีพเป็นองค์กรกลาง เพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพนั้น ซึ่งหน้าที่ของสถาบันวิชาชีพ มีดังนี้

5.1 ให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกด้านวิชาชีพ สวัสดิภาพ และสวัสดิการ

5.2 ให้ความคุ้มครองแก่สมาชิกในเรื่องของสิทธิตามขอบของกฎหมาย

5.3 รักษามาตรฐานของวิชาชีพ ในด้านคุณสมบัติมาตรฐานการปฏิบัติงาน มาตรฐานทางคุณธรรม และจริยธรรม และถ้าผู้ที่อยู่ในวิชาชีพทำผิดมาตรฐาน ควรมีการถอดสมาชิกภาพของผู้นั้นด้วย

5.4 พัฒนาวิชาชีพนั้นอย่างสม่ำเสมอ

บุทชชัย อุตมา (2542 :5) กล่าวว่า ลักษณะของวิชาชีพชั้นสูง เป็นลักษณะของงานที่ต้องใช้ความรู้ ความชำนาญและสติปัญญา เป็นองค์กรที่มีการรวมตัวเป็นหมู่คณะ มีกฎเกณฑ์มีมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพ มีมาตรฐานในการให้บริการ ตลอดจนมีลักษณะเป็นจรรยาบรรณ ต้องซื่อสัตย์ และมีสถานภาพสูงในสังคม

ทวีป อภิสิตธิ์ (2542:2) กล่าวว่า วิชาชีพครูได้ชื่อว่าเป็นหนึ่งในสามของวิชาชีพที่เป็นผู้นำทางด้านจิตวิญญาณของมนุษยชาติ กล่าวกันว่าผู้ที่จะมี “จิตวิญญาณครู” ได้นั้น จะต้องมีความรู้ ความชำนาญและสติปัญญา และพัฒนาวิชาชีพให้สูงขึ้น เข้าร่วมประชุมและเป็นวิทยากรในการสัมมนาที่ตนสนใจ ตลอดจนเขียนบทความทางวิชาการเผยแพร่อยู่เสมอในสิ่งที่ตนรู้จักจริง เกิดประโยชน์จริง มีทักษะในการสอนและมีเจตคติต่อวิชาชีพ จะต้องมีความซื่อสัตย์และศีลธรรมประจำใจ

ศักดิ์สิทธิ์ เขียวพันธ์ (2542 : 5) กล่าวว่า ลักษณะของวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง บุคคลที่มีอาชีพเป็นครูนั้น หน้าที่หลักและความรับผิดชอบ คือการสอนให้นักเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่สอน เมื่อนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้แล้วก็นำเอาความรู้ไปปฏิบัติในการประกอบอาชีพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่ตนอาศัยอยู่ได้อย่างมีความสุข ครูต้องพัฒนาขึ้นตามกระแสสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ครูทั้งหลายจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการในการสอน ให้ทันยุคสมัยใหม่ เพื่อให้ทันกับเหตุการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป การเรียนการสอนยุคนี้ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งให้นักเรียนแสวงหาความรู้และการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุดและให้นักเรียนรู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ไขปัญหาเป็น รู้จักการตัดสินใจด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบสูง แสวงหาความรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2544 : 12) ได้สรุปความหมายของวิชาชีพชั้นสูง ไว้ดังนี้

1. ต้องมีบริการให้แก่สังคม โดยไม่ซ้ำซ้อนสาขาวิชาชีพอื่น
2. ต้องให้บริการแก่สังคมโดยใช้วิธีการแห่งปัญญา
3. ต้องมีความเป็นอิสระในการดำเนินการเกี่ยวกับวิชาชีพ
4. สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงต้องได้รับการศึกษาในระดับสูง
5. วิชาชีพชั้นสูงต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ มีสถาบันที่สร้างสรรค์ จรรยาบรรณ ความมั่นคงและความก้าวหน้าแห่งวิชาชีพ

Hoyle (1969 : 80) กล่าวว่า การสอนเป็นวิชาชีพชั้นสูง กล่าวคือ การสอนเป็นอาชีพที่มีคุณลักษณะสำคัญ 6 ประการ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เป็นการบริการที่สำคัญแก่สังคม
2. ใช้วิธีการแห่งปัญญาในการประกอบอาชีพ
3. ต้องเพิ่มพูนทางวิชาการและฝึกอบรมอยู่เสมอ
4. มีอิสระในการปกครองตนเองอย่างสูง
5. มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
6. ต้องมีความเจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ

Mark and others (1979 : 616) กล่าวว่า ลักษณะของวิชาชีพชั้นสูง ดังนี้

1. วิชาชีพชั้นสูงเป็นอาชีพที่ต้องมีการควบคุมเป็นพิเศษ
2. มีการเพิ่มพูนการรับรู้และฝึกอบรมอยู่เสมอ
3. มีการรักษาระดับมาตรฐานอย่างสูง บุคคลที่เข้ามาสู่อาชีพนั้นต้องได้รับการคัดเลือก

เป็นพิเศษ

4. มีจรรยาวิธีพอย่างเคร่งครัด
5. มีฐานะทางสังคมอยู่ในระดับสูง และได้รับค่าตอบแทนในอัตราสูง
6. ใช้ปัญญาอย่างมากในการประกอบอาชีพ
7. มีการค้นคว้าวิจัยทั้งภายในองค์กรวิชาชีพและส่วนบุคคลอยู่เสมอ
8. ใช้วิธีการแห่งปัญญาในการศึกษาค้นคว้า และเป็นเทคนิคชั้นสูง
9. มีความรับผิดชอบอย่างสูง และเป็นการให้บริการแก่สาธารณชน
10. มีความเป็นพี่เป็นน้องในกลุ่มอาชีพเดียวกัน
11. มีการพัฒนาในการประกอบอาชีพและมีใบรับรองวิชาชีพ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เมื่อพิจารณาคุณลักษณะของวิชาชีพชั้นสูงที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า “วิชาชีพครู” ได้รับการยอมรับว่าเป็น “วิชาชีพชั้นสูง” ทั้งนี้เพราะวิชาชีพครูมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพชั้นสูงโดยทั่วไป คือ

1. วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่ให้บริการแก่สังคมและเป็นบริการที่มีความจำเป็น
2. วิชาชีพครูมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพมีการใช้วิธีการแห่งปัญญาในการประกอบอาชีพมีการพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. วิชาชีพครูองค์กรวิชาชีพเพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ และต้องสร้างความเป็นอิสระในวิชาชีพ
4. วิชาชีพครูเป็นอาชีพที่ต้องได้รับการพัฒนาอยู่เสมอ

2.4 การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา 12 มาตรฐาน

คุรุสภา ซึ่งเป็นสภาในกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะองค์กรส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพครู จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 โดยมีหน้าที่หลักคือ งานพัฒนาวิชาชีพเพื่อให้ครู มีประสิทธิภาพ คุณภาพ และมีศักยภาพในการประกอบอาชีพครู โดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน วิชาชีพครูขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2533 ประกอบด้วยเกณฑ์ 4 ด้าน คือ รอบรู้ สอนดี มีคุณธรรมจรรยาบรรณ มุ่งมั่นพัฒนา และได้เผยแพร่เกณฑ์ดังกล่าวไปยังครู หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการ ปฏิบัติ เนื่องจากเกณฑ์ดังกล่าวมีลักษณะเป็นนามธรรม ยากแก่การปฏิบัติและการประเมิน จึงไม่มี ความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามเกณฑ์เท่าที่ควร

คุรุสภาได้พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูขึ้นในปี พ.ศ. 2537 จำนวน 11 มาตรฐานและ เพิ่มเติม เกณฑ์มาตรฐานที่ 12 เมื่อปี พ.ศ. 2539 และล่าสุดกระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนัก เลขาธิการคุรุสภาได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพทั้ง 12 มาตรฐานนี้ ในวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2543 เป็นเกณฑ์ด้านการปฏิบัติงานในหน้าที่ของครู เกณฑ์แต่ละข้อมีคำอธิบาย และมีระดับคุณภาพ 3 ระดับ ครูสามารถนำเกณฑ์มาตรฐานไปปฏิบัติได้ทันที เพื่อเป็นหลักประกันคุณภาพของการทำงานและยกย่องความเป็นครู

กระทรวงศึกษาธิการ พิจารณาแล้วเห็นว่าครูมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างและพัฒนา นักเรียนโดยรอบด้าน ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม ดังนั้น ครูนอกจากจะต้องมี ความรู้ความสามารถในวิชาชีพแล้ว ยังต้องมีความศรัทธาในอาชีพครู มีความรัก มีความหวังดีมี น้ำใจ มีความเมตตากรุณา เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ตลอดจนพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ จึงได้ ประกาศให้มีเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2539 เป็นต้น ไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนการปฏิบัติงานใน หน้าที่ของข้าราชการครู และให้นำเอาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูไปเป็นแนวทางส่วนหนึ่ง ในการ ประเมินผลการปฏิบัติงานและการพัฒนาข้าราชการครูด้วย

หลักการ

คุณภาพการศึกษาทุกระดับสัมพันธ์โดยตรง กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ใน สถานศึกษาที่สำคัญอย่างยิ่งคือกิจกรรมการเรียนของผู้เรียน การเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีคุณภาพ สามารถคาดหมายได้จากลักษณะการแสดงพฤติกรรมของครูสอน การกำหนดลักษณะการแสดง พฤติกรรมสำคัญ ๆ ของครูผู้สอนไว้สำหรับการปฏิบัติและตรวจสอบตนเอง ก็จะเป็นการประกัน คุณภาพการเรียนได้

การจัดทำเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนา สังคมในอนาคต เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูเป็นเกณฑ์คุณภาพ ซึ่งกำหนดลักษณะการแสดง พฤติกรรมที่นำไปส่งผลสำเร็จและประกันคุณภาพของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนอันได้แก่ประชากรของ

ประเทศชาติที่มีคุณภาพแล้ว สังคมและประเทศชาติย่อมจะพัฒนา และมีความสุข หลักการสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู มีดังนี้

1. อาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง

1.1 พัฒนา ประเมิน ปรับปรุง ด้วยตนเอง ในวิถีชีวิตของครู ควรพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการแสวงหาข้อมูลข่าวสารความรู้ ใช้ปัญญาไตร่ตรอง วิเคราะห์และเลือกสรรนำไปใช้พัฒนางานและวิชาชีพครู โดยการนำสิ่งที่เลือกสรรไปปฏิบัติอย่างมุ่งมั่น ประเมินและปรับปรุงการปฏิบัติด้านการปฏิบัติงาน รวมทั้งผลของการปฏิบัติให้ดีขึ้นและมีคุณภาพสูงขึ้นอยู่เสมอ

1.2 ปฏิบัติเป็นแบบอย่าง ครูต้องปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของนักเรียน ของเพื่อร่วมงานและบุคคลอื่น ในระดับที่เป็นแบบอย่างได้ด้วยการปฏิบัติตนตามจรรยาวิชาชีพครูอย่างเคร่งครัด ให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของครู และตัดสินใจเลือกพฤติกรรมของตนเอง ครูเสริมแรงทางบวกแก่ผู้เรียน และนำบุคคลอื่นในการปฏิบัติอย่างถูกต้อง

1.3 มุ่งประโยชน์ของสังคมส่วนรวม ครูต้องมีความรับผิดชอบอย่างสูงต่อผลของการปฏิบัติที่มีต่อสังคมและชุมชน ด้วยการวางแผนและพัฒนา ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง

2. การเรียนรู้ที่พึงปรารถนา

ความรู้ที่มีความหมายคือ สิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “ผู้ปฏิบัติธรรมย่อมเห็นธรรม” การเรียนรู้ที่พึงปรารถนา คือ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสร้างความรู้หรือค้นหาหรือค้นพบคำตอบด้วยตนเองโดยผ่านกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริงตามลำดับง่าย ไม่ซับซ้อนไปสู่ขั้นตอนที่ยากซับซ้อนมากขึ้น การเรียนรู้ที่มีความหมายของผู้เรียน มีลักษณะ ดังนี้

2.1 ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรง โดยการปฏิบัติจริงในสถานการณ์ที่ท้าทายและหลากหลาย

2.2 ผู้เรียนวิเคราะห์การปฏิบัติ แล้วสรุปความคิดรวบยอด

2.3 ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจนเกิดทักษะ สังเคราะห์และสรุปเป็นหลักการสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

บทบาทของครูผู้สอนเป็นการวางแผน กำหนดแนวทางการปฏิบัติกิจกรรมให้ผู้เรียนทำเอง ประเมินผลการปฏิบัติของผู้เรียนให้ข้อมูลย้อนกลับเท่าที่จำเป็น เสริมแรงให้กำลังใจ จัดสถานการณ์การเรียนรู้ใหม่ๆ ที่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น จนกระทั่งนักเรียนมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายการศึกษา โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างคำตอบเอง สรุปจากการลงมือทำเอง ครูต้องไม่ใช่วิธีบอกคำตอบ และให้ผู้เรียนจำคำตอบทุกอย่างตายตัว แต่ครูจะต้องยอมรับคำตอบของผู้เรียน แล้วมอบหมายงานเพิ่มเติมให้ผู้เรียนสรุปสร้างคำตอบใหม่ จนคำตอบนั้น ๆ เข้าใกล้คำตอบถูก ตามหลักการของวิชาการนั้น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เส้นพัฒนาวิชาชีพครู

เส้นพัฒนา หมายถึง ลำดับของลักษณะคุณภาพ หรือความสามารถของครูที่จัดเรียงลำดับต่อเนื่องกัน แสดงให้เห็นพัฒนาการทางวิชาชีพครูอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การมีแผนพัฒนาผู้เรียนอย่างชัดเจน นำกิจกรรมไปลงมือปฏิบัติและปรับปรุงอยู่เสมอ จนผลที่เกิดกับผู้เรียนเป็นที่น่าภูมิใจ

ลักษณะสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาวิชาชีพครู คือ การมีคุณภาพ หรือการมีความสามารถตามเส้นพัฒนาวิชาชีพครู(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2544 : 29-41) ดังนี้

1. ครูต้องมีความเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ อันเป็นผลให้ครูออกแบบจัดกิจกรรมและกำหนดเวลาในการเรียนรู้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม
2. ครูต้องรู้ว่าผู้เรียนแต่ละคนควรได้รับการพัฒนาด้านใด และจุดใดบ้าง โดยวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามพัฒนาการแต่ละด้าน ครูต้องมีความสามารถในการกำหนดจุดพัฒนาผู้เรียนเป็นรายคน
3. เมื่อกำหนดจุดพัฒนาได้แล้วจะต้องเลือกวิธีการที่เหมาะสม นำมาออกแบบกิจกรรมในการพัฒนาผู้เรียนจากจุดหนึ่ง ไปยังอีกจุดหนึ่งอย่างมีคุณภาพ นำไปสู่ผลได้อย่างแท้จริง
4. ครูต้องนำกิจกรรมในการพัฒนาผู้เรียนไปลงมือปฏิบัติให้เกิดผลจริง
5. เมื่อลงมือปฏิบัติแล้ว ครูต้องตรวจสอบผลการปฏิบัติ ยอมรับผลที่เกิดขึ้น และนำไปปรับปรุงเพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งเป็นคุณสมบัติของมืออาชีพ คือ ทำไปปรับปรุงไป
6. ครูต้องมีความภาคภูมิใจในผลงานที่บรรลุเป้าหมาย โดยเน้นผลงานการพัฒนาให้ผู้เรียนก้าวหน้ายิ่งขึ้น

มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา 12 มาตรฐาน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2544 : 29-41)

มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ หมายถึง การศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่องค์กรหรือหน่วยงานหรือสมาคมจัดขึ้น เช่น การประชุม การอบรม การสัมมนา และการประชุม ปฏิบัติการ เป็นต้น ทั้งนี้ต้องมีผลงานหรือรายงานที่ปรากฏชัดเจน

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 แสวงหาความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครูอยู่เสมอ โดยพิจารณาจาก

- 1) การศึกษาเอกสาร ตำรา และสื่อต่าง ๆ
- 2) การเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา ทางวิชาชีพครู

ระดับ 2 มีบทบาทในการพัฒนาวิชาชีพครู โดยพิจารณาจาก

- 1) การเป็นสมาชิกและการเข้าร่วมกิจกรรมขององค์กร สมาคม ชมรม ที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู นอกเหนือจากที่ทางราชการจัดตั้ง

- 2) การเป็นผู้ดำเนินการหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการกิจกรรมของ
องค์กรวิชาชีพครู
- 3) เผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ

ระดับ 3 เป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาชีพครู โดยพิจารณาจาก

- 1) เป็นกรรมการ อนุกรรมการหรือคณะทำงานขององค์กร สมาคม ชมรม
ที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู นอกเหนือจากที่ทางราชการจัดตั้ง
- 2) เป็นผู้จัดทำและเสนอรายงานทางวิชาการในการประชุม อบรม สัมมนา
- 3) มีผลงานทางวิชาการเผยแพร่อยู่เสมอ

มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน
หมายถึง การเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมอื่น ๆ ครูต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิด
แก่ผู้เรียนเป็นหลัก

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมโดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียน เฉพาะใน
ด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยพิจารณาจาก

- 1) เป็นกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้จริง
- 2) เป็นกิจกรรมสร้างนิสัยในการลงมือปฏิบัติแก่ผู้เรียน
- 3) เป็นกิจกรรมสร้างคุณธรรมที่มีผลให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม

ระดับ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมโดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ทั้งในด้
การเรียนการสอนในชั้นเรียนรวมไปถึงกิจกรรมเสริมความรู้ และกิจกรรมเสริม
หลักสูตรโดยพิจารณาจาก

- 1) กิจกรรมทุกอย่างมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการของผู้เรียน
- 2) กิจกรรมและงานต่าง ๆ ในหน้าที่ครูส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถ
ของผู้เรียนทุกด้าน
- 3) กิจกรรมและการปฏิบัติงานต่าง ๆ แสดงถึงความสัมพันธ์ในการพัฒนา
ความสามารถของผู้เรียนอย่างเป็นระบบให้ส่งผลถึงตัวผู้เรียนอย่างชัดเจน

มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ หมายถึง การใช้ความพยายามอย่าง
เต็มความสามารถของครูที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุดตามความถนัด ความสนใจ ความ
ต้องการ โดยวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหาความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่จะ
ให้ได้ผลดีกว่าเดิม รวมทั้งการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนอย่าง
เป็นระบบ

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 มีการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน โดยพิจารณาจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) การตรวจสอบข้อบกพร่องของผู้เรียน โดยใช้เนื้อหาวิชาเป็นหลัก

2) การสอนซ่อมเสริมตามข้อบกพร่องของผู้เรียน

ระดับ 2 มีการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน และพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้สูงกว่าเดิม โดยพิจารณาจาก

1) การตรวจสอบข้อบกพร่องของผู้เรียน โดยใช้พัฒนาการของผู้เรียนด้านต่าง ๆ เป็นหลัก

2) การจัดกิจกรรมเสริมความสามารถของผู้เรียน โดยการปรับเปลี่ยนวิธีสอนตามด้านที่บกพร่องอย่างเหมาะสม

ระดับ 3 พัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้สูงขึ้นเต็มขีดความสามารถของแต่ละคนอย่างเป็นระบบ โดยพิจารณาจาก

1) การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียนเป็นรายคน เป็นรายสมรรถภาพ

2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน ให้เหมาะสม และติดตามศักยภาพตามลำดับขั้นการพัฒนา

3) การตอบสนองความถนัด ความสนใจของผู้เรียนรายบุคคล โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้หลายรูปแบบ อย่างเป็นระบบ

มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง หมายถึง การเลือกใช้ปรับปรุงหรือสร้างแผนการสอน บันทึกรการสอน หรือเตรียมการสอนในลักษณะอื่น ๆ ที่สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 เลือกใช้แผนการสอนที่มีอยู่ได้อย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจาก

1) แผนการสอนที่ใช้มีองค์ประกอบต่าง ๆ ครบถ้วนสัมพันธ์กัน

2) แผนการสอนที่ใช้นั้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

3) แผนการสอนที่ใช้นั้นกิจกรรมการปฏิบัติ ตามกระบวนการแสวงหาความรู้และการสร้างความรู้

ระดับ 2 ปรับปรุงแผนการสอนที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับข้อจำกัดของผู้เรียนครู และสถานศึกษา โดยพิจารณาจาก

1) แผนการสอนที่ปรับปรุงมีองค์ประกอบต่าง ๆ ครบถ้วนสัมพันธ์กัน

2) แผนการสอนที่ปรับปรุงเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติจริงมากขึ้น

3) แผนการสอนที่ปรับปรุงสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนและข้อจำกัดของสถานศึกษา

ระดับ 3 สร้างและพัฒนาแผนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยพิจารณาจาก

- 1) แผนการสอนที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบต่าง ๆ ครอบคลุม สัมพันธ์กัน
- 2) แผนการสอนที่สร้างและพัฒนาขึ้น เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติและค้นหาคำตอบ ด้วยตนเอง
- 3) แผนการสอนที่สร้างและพัฒนาขึ้น สอดคล้องกับความสามารถของ ผู้เรียน และข้อจำกัดของสถานศึกษา

มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ หมายถึง การ ประดิษฐ์คิดค้น ผลิตเลือกใช้ ปรับปรุงเครื่องมืออุปกรณ์ เอกสาร สิ่งพิมพ์ เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 เลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้อย่างเหมาะสม

โดยพิจารณาจาก

- 1) ความสัมพันธ์ของสื่อการเรียนการสอนกับองค์ประกอบของการสอนคือ ผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้

ระดับ 2 ใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสม และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยพิจารณาจาก

- 1) ความเหมาะสมของสื่อกับผู้เรียน กิจกรรม และจุดประสงค์การเรียนรู้
- 2) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้และบำรุงรักษา
- 3) สื่อมีความหลากหลาย ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน เน้นการลงมือปฏิบัติของผู้เรียน
- 4) ผู้เรียน ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนตามความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและการตัดสินใจของตนเอง

ระดับ 3 คิดค้น ผลิต และปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน ที่มีผลต่อการเรียนรู้และ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยพิจารณาจาก

- 1) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดค้น ผลิต และใช้สื่อการเรียนการสอน
- 2) สื่อการเรียนการสอนได้มาจากวัสดุในท้องถิ่น ประเมินผลการใช้สื่อและปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- 3) เผยแพร่ผลการใช้สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ได้ผลแล้ว

มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน หมายถึง การ

จัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการแสวงหาความรู้ ตามสภาพความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แตกต่างของบุคคลด้วยการปฏิบัติจริง และสรุปความรู้ทั้งหลายได้ด้วยตนเอง ก่อให้เกิดค่านิยมและนิสัยในการปฏิบัติ จนเป็นบุคลิกภาพถาวรติดตัวผู้เรียนตลอดไป

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนยึดเนื้อหาเป็นหลัก โดยพิจารณาจาก

- 1) ผู้สอนเป็นผู้บอกความรู้
- 2) ผู้เรียนปฏิบัติตามตามแบบ หรือทำตามตัวอย่าง
- 3) ผู้เรียนทำตามข้อกำหนด หรือคำสั่ง

ระดับ 2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนยึดความคิดรวบยอด (Concept) เป็นหลัก โดยพิจารณาจาก

- 1) ผู้สอนเป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำให้ผู้เรียนลงมือทำงานตามกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด
- 2) ผู้เรียนค้นหาความรู้และสรุปความคิดรวบยอดได้เองตามคำแนะนำ

ระดับ 3 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนยึดกระบวนการและการสร้างนิสัยเป็นหลัก โดยพิจารณาจาก

- 1) ผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาความรู้ และพัฒนาความรู้ในสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขึ้น โดยการใช้สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างหลากหลาย
- 2) ผู้เรียนเลือกและปฏิบัติตามศักยภาพ
- 3) ผู้เรียนประเมินตนเองและปรับปรุงตนเอง
- 4) การเรียนการสอนมุ่งเน้นการสร้างนิสัยการปฏิบัติจนเป็นบุคลิกภาพถาวรติดตัวผู้เรียนตลอดไป

มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ หมายถึง การรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนที่เกิดจากการปฏิบัติการเรียนการสอนให้ครอบคลุมสาเหตุ ปัจจัยและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง โดยครูนำเสนอรายงานการปฏิบัติในเรื่องปัญหาความต้องการของผู้เรียนที่ต้องได้รับการพัฒนา และเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 เป็นรายงานการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในภาพรวม ของกลุ่มผู้เรียน หรือห้องเรียนที่รับผิดชอบ โดยพิจารณาจาก

- 1) ข้อมูลสภาพปัญหาความต้องการและเป้าหมายในการพัฒนาที่เป็นภาพรวมกลุ่มใหญ่หรือผู้เรียนทั้งห้อง
- 2) เทคนิควิธีการ นวัตกรรมที่นำเสนอ เป็นเทคนิคที่ใช้กับผู้เรียนเป็นแบบเดียวกันทั้งห้อง

3) รายงานผลการ ใช้เทคนิควิธีการหรือนวัตกรรม เป็นภาพของการพัฒนา ผู้เรียนทั้งห้อง

4) ข้อเสนอแนะใหม่ๆเป็นการเสนอให้การปฏิบัติต่อ นักเรียนเหมือนกัน ทั้งห้อง

ระดับ 2 เป็นรายงานการพัฒนาคุณภาพที่แสดงถึงการพัฒนาผู้เรียนจำแนกเป็น กลุ่มต่าง ๆ ของห้องเรียนที่รับผิดชอบ โดยพิจารณาจาก

1) ข้อมูลสภาพปัญหาความต้องการและเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียนที่ จำแนกเป็น กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน หรือกลุ่มเฉพาะอย่างอื่น ๆ

2) เทคนิควิธีการและนวัตกรรมที่นำเสนอในการพัฒนาผู้เรียน สนองตอบ ต่อสภาพของผู้เรียนรายกลุ่ม

3) รายงานผลการใช้เทคนิควิธีการหรือนวัตกรรมแสดงผลการพัฒนา ผู้เรียน รายกลุ่ม

4) ข้อเสนอในการพัฒนาผู้เรียน สอดคล้องต่อการพัฒนาในแต่ละระดับ ผู้เรียน

ระดับ 3 เป็นรายงานการพัฒนาคุณภาพที่แสดงถึงการพัฒนาผู้เรียน จำแนกเป็น รายบุคคล โดยพิจารณาจาก

1) ข้อมูลสภาพปัญหาความต้องการ และเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนที่จำแนก เป็นรายบุคคล

2) เทคนิควิธีการและนวัตกรรมที่นำเสนอในการพัฒนาผู้เรียน สนองตอบ ต่อสภาพความแตกต่าง ความสนใจและความต้องการของรายบุคคล

3) รายงานผลการใช้เทคนิควิธีการ หรือนวัตกรรม แสดง ถึงพัฒนาการ ของ ผู้เรียนรายบุคคล

4) ข้อเสนอแนะในการพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล

มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน หมายถึง การแสดงออก การประพฤติ และปฏิบัติในด้านบุคลิกภาพทั่วไป การแต่งกาย กิริยา วาจา และจริยธรรมที่เหมาะสมกับความเป็น ครูอย่างสม่ำเสมอ ที่ทำให้ผู้เรียนเลื่อมใสศรัทธาและถือเป็นแบบอย่าง

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

โดยพิจารณาจาก

1) การแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ

2) การใช้วาจาสุภาพ

3) มีความประพฤติเรียบร้อย

4) มีความเมตตากรุณาต่อผู้เรียน

5) รับผิดชอบปฏิบัติงานอย่างขยันขันแข็ง

ระดับ 2 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีอย่างสม่ำเสมอ ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องใน ลักษณะสร้างสรรค์ ตลอดจนสอดแทรกในกระบวนการเรียนการสอน โดยพิจารณาจาก

1) การให้คำแนะนำ

2) การเชิญชวนให้ปฏิบัติ

3) การแก้ไขข้อบกพร่อง

4) การสอดแทรกในกระบวนการเรียนการสอน

ระดับ 3 การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีจนผู้เรียนเกิดศรัทธา และปฏิบัติตนตามแบบอย่างที่ดีเอกรแล้วเป็นปกตินิสัย โดยพิจารณาจาก

1) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม ของครูในสถานศึกษา

2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกพฤติกรรมของตนเอง

3) เสริมแรงทางบวกแก่ผู้เรียน

4) เผยแพร่วิธีการที่ถูกต้องในการสร้างคุณธรรม

มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การตระหนักถึงความสำคัญรับฟังความคิดเห็น ยอมรับในความรู้ความสามารถให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของเพื่อนร่วมงานด้วยความเต็มใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาและร่วมรับผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนบรรลุวัตถุประสงค์ของงาน โดยพิจารณาจาก

1) ความเข้าใจงาน

2) ความสำเร็จของงาน

3) ความเต็มใจรับผลกระทบของงาน

ระดับ 2 อาสาเข้าร่วมงานในสถานศึกษาตามความรู้ความสามารถและความถนัด ให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา โดยพิจารณาจาก

1) การเข้าร่วมวางแผนและแบ่งงานกันทำ

2) การปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์โดยยึดประโยชน์ของส่วนรวม

3) ความพึงพอใจในบทบาทของตน ที่ช่วยให้ผลงานบรรลุเป้าหมาย

4) ผลงานของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ 3 มุ่งมั่นพัฒนางานและสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยพิจารณาจาก

- 1) การเป็นผู้นำในการวางแผนพัฒนาตามเป้าหมายอย่างครอบคลุมและสัมพันธ์กับงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 2) การเป็นผู้นำในการพัฒนางานอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ
- 3) การช่วยเหลือและพัฒนาผู้ร่วมงาน
- 4) การประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองและกลุ่ม แล้วนำมาปรับปรุงพัฒนางาน

มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน หมายถึง การตระหนักในความสำคัญรับฟังความคิดเห็น ยอมรับในความรู้ความสามารถของบุคคลอื่นในชุมชน และร่วมมือปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนางานของสถานศึกษา ให้ชุมชนและสถานศึกษา มีการยอมรับซึ่งกันและกัน และปฏิบัติงานร่วมกันด้วยความเต็มใจ

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 ปฏิบัติงานทางการศึกษาเกี่ยวกับชุมชนตามที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วน โดยพิจารณาจาก

- 1) ความรู้ความเข้าใจงานที่ได้รับมอบหมาย
- 2) ความสำเร็จของงานและประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
- 3) ความเต็มใจรับผลกระทบของงาน

ระดับ 2 อาสาเข้าร่วมปฏิบัติงานทางการศึกษาที่เกี่ยวกับชุมชนตามความรู้ ความสามารถ หรือความถนัด โดยพิจารณาจาก

- 1) การเข้าร่วมวางแผนและแบ่งงานกันทำ
- 2) การปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์โดยยึดถือประโยชน์ของส่วนรวม
- 3) ความพึงพอใจในระหว่างการปฏิบัติงาน
- 4) ความพึงพอใจในบทบาทของตน ที่ช่วยให้ผลงานบรรลุเป้าหมาย

ระดับ 3 มุ่งมั่นพัฒนางานการศึกษาเพื่อชุมชนและร่วมมือกันพัฒนาการศึกษา เพื่อพัฒนาชุมชนอย่างเป็นระบบเป็นนิสัย โดยพิจารณาจาก

- 1) การเป็นผู้นำในการวางแผนพัฒนาชุมชน ที่ครอบคลุม และสัมพันธ์กับงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 2) การเป็นผู้นำในการพัฒนางาน ทำให้งานมีประสิทธิภาพเป็นระบบ
- 3) ช่วยเหลือและพัฒนาผู้ร่วมงาน
- 4) การประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองและกลุ่มแล้วนำมาปรับปรุงพัฒนางาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา หมายถึง การค้นหา สังกัดจดจำและรวบรวมข้อมูลข่าวสารตามสถานการณ์ของสังคมทุกด้าน โดยเฉพาะสารสนเทศเกี่ยวกับวิชาชีพครู สามารถวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล และให้ข้อมูลประกอบการแก้ปัญหาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสม

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 สามารถแสวงหาข้อมูล ข่าวสาร ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ โดยพิจารณาจาก

1) การมีข้อมูลข่าวสารที่เป็นปัจจุบัน

ระดับ 2 สามารถรวบรวมข้อมูล ข่าวสารที่จำเป็น และนำมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนได้ โดยพิจารณาจาก

1) การวิเคราะห์ข้อมูลและนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน

ระดับ 3 สามารถจัดระบบข้อมูล ข่าวสาร นำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนได้ปกติ โดยพิจารณาจาก

1) การจัดระบบข้อมูลข่าวสารได้

2) การให้บริการข้อมูลข่าวสารได้

3) การนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ หมายถึง การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยการนำเอาปัญหาหรือความจำเป็นในการพัฒนาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนและการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ในโรงเรียนมากำหนดเป็นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาของผู้เรียนที่ถาวร

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 การพัฒนาหรือการแก้ปัญหาและวิกฤตต่าง ๆ มีลักษณะเดียว

โดยพิจารณาจาก

1) การพัฒนาหรือการแก้ปัญหาแบบตรงตัว ใช้ตัวแปรตัวเดียว ลักษณะเดียว มีสูตรตายตัว

2) กำหนดกิจกรรมในการพัฒนาผู้เรียนหรือการแก้ปัญหา มีทางเลือกทางเดียวไม่คำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ

ระดับ 2 การพัฒนาหรือการแก้ปัญหาใช้องค์ประกอบรอบด้าน โดยพิจารณาจาก

1) นำองค์ประกอบรอบด้านมาช่วยในการพัฒนาหรือแก้ปัญหา

2) นำเอาข้อมูลมารวบรวมสร้างทางเลือกหลาย ๆ ทางแล้วจึงเลือกทางเลือกที่ดีกว่า

- 3) สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเพื่อขจัดปัญหาเดิมที่จะเกิดขึ้นได้ในภายหน้า
  - 4) ใช้แนวทางในการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นมากกว่าการแก้ไข
- ระดับ 3 สร้างกิจกรรมการเรียนรู้จากปัญหา หรือความจำเป็นในการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจาก
- 1) มีการนำเสนอองค์ประกอบตัวแปรที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ
  - 2) ให้ผู้เรียนรู้จักผลกระทบของการกระทำของตน ประเมินการแสดงของตนว่ามีผลดี มีจริยธรรม ความงามมากน้อยเพียงใด
  - 3) ให้ผู้เรียนสร้างแนวทางในการพัฒนาตน เพื่อป้องกันปัญหาและวิกฤติที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างถาวร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดของเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา ทั้ง 12 มาตรฐาน มาใช้ในการวิจัย เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานด้านการปฏิบัติงานของครูอาชีวศึกษา เพื่อให้ครูอาชีวศึกษานำไปประพฤติปฏิบัติได้สอดคล้องเหมาะสมกับความเป็นจริง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

วิจิตร ชำนาญคดี (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดต่อมาตรฐานวิชาครู 3 ด้าน คือ มาตรฐานพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของครู มาตรฐานการควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูและมาตรฐานปรับปรุงระบบเงินเดือน ค่าจ้าง และสวัสดิการต่างๆ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย คณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดในภาคกลาง 100 คน ภาคเหนือ 92 คน ภาคใต้ 100 คน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 100 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 392 คน ผลการวิจัยพบว่า มาตรฐานพัฒนาประสิทธิภาพประสิทธิภาพการทำงานของครู ประกอบด้วย การสร้างมาตรฐานการผลิตครู การพัฒนาองค์กรผลิตครู การพัฒนาหน่วยศึกษานิเทศก์ การกำหนดภารกิจของครูและการสนับสนุนการจัดสื่อการเรียนการสอน มาตรการควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูมาตรการการพัฒนาโครงสร้างและบทบาทของคุรุสภาการประสานงานระหว่างคุรุสภากับคณะกรรมการข้าราชการครูและสถานบันผลิตครูและสนับสนุนด้านการนิเทศภายในโรงเรียนมาตรการปรับปรุงการเลื่อนตำแหน่ง การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู การพัฒนาจริยธรรมของครู การปรับปรุงระเบียบวินัย และการลงโทษ การกำหนดคุณสมบัติของครู และมาตรการการวิจัยพัฒนาสมรรถภาพ และประสิทธิภาพในการทำงานของครู มาตรการปรับปรุงเงินเดือน ค่าจ้างและ สวัสดิการต่างๆ ประกอบด้วย มาตรการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานภารกิจของครู สิทธิการลาศึกษาต่อโดยไม่คิดชั้น การแยกบัญชีเงินเดือนครู การ

กำหนดเงินเพิ่มพิเศษ การกำหนดตัวแทนครูเข้าร่วมการสอบสวนทางวินัย การให้คู่สมรสทำงาน ท้องที่เดียวกัน การตรวจสอบสุขภาพประจำปีของครู การกำหนดเสรีภาพทางวิชาการ การ สนับสนุนตั้งองค์กรครูและการประเมินผลงานของครู ต้องกระทำโดยการเปิดเผยและเป็นธรรม คณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดทั้ง 4 ภาค มีความคิดเห็นต่อมาตรการการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู รวม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความคิดเห็นต่อมาตรการควบคุมและส่งเสริมวิชาชีพครูแตกต่างกัน คณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดในภาคเหนือกับภาคใต้มีความคิดเห็นต่อมาตรการปรับปรุงระบบ เงินเดือน ค่าจ้างและสวัสดิการต่าง ๆ แตกต่างกันไป

พรทิพย์ ทองอรุณ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของครู และผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2กลุ่ม ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 312 คน และผู้บริหาร 98 คน รวมทั้งสิ้น 410 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 60 ข้อ ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้บริหาร โรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ในข้อ 1 ครูปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ส่วนข้อ 3 และ 7 เห็นว่า ครูปฏิบัติมากที่สุด นอกนั้นพบว่า ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ข้อ 1 ว่า ครูปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย นอกนั้นพบว่า ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3. ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพครู ข้อ 3 และ 7 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

งานพัศตร์ เจริญไวย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตาม เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของพนักงานครูเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร โรงเรียน และพนักงานครูเทศบาล จำนวน 87 คน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. ผู้บริหารเทศบาล ผู้บริหาร โรงเรียนและพนักงานครูเทศบาล มีความคิดเห็นว่าการ ปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของพนักงานครูเทศบาล ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับมาก เพื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง ที่ดีแก่ผู้เรียนและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนา วิชาชีพครูอยู่เสมอ เมื่อแยกตามสภาพ พบว่า

1.1 พนักงานครูเทศบาล มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐาน วิชาชีพครูของพนักงานครูเทศบาล ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาราย ด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และด้านที่

มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ และด้านการแสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของพนักงานครูเทศบาล ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาได้อย่างสร้างสรรค์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ

1.3 พนักงานครูเทศบาล มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของพนักงานครูเทศบาล ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่ดีในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่าคุณลักษณะที่ดีของครูประกอบด้วย

1. มีความประพฤติดี ครูต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ศิษย์
  2. มีความรู้ ความสามารถในการสอนสูง เช่น มีความรู้กว้างขวาง มีความฉลาดรอบรู้ ทั้งทางด้านวิชาชีพและวิชาการอันทันสมัย
  3. มีทักษะในการสอนสามารถอธิบายบทเรียนให้เข้าใจได้ชัดเจน ทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย มีเทคนิคที่ทันสมัย
  4. ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
  5. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้นักเรียนได้มีการปฏิบัติจริง
  6. มีคุณธรรม จริยธรรม มีจรรยาบรรณครู
  7. มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา
  8. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างราบรื่นและมีความสุข
- ซึ่งถ้าหากผู้ประกอบวิชาชีพครู สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วน ปฏิบัติด้วยใจรัก มุ่งมั่น และมีความสำนึกก็ย่อมได้ชื่อว่า เป็นผู้มีความเป็นครูที่ประสบความสำเร็จในอาชีพครู อย่างไรก็ตามสำหรับครูในยุคโลกาภิวัตน์นี้ ได้มีกรอบหรือเกณฑ์สำหรับกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ เป็นวิธีการตรวจสอบที่เป็นรูปธรรมโดยคุรุสภาซึ่งเป็นองค์กรวิชาชีพครู

สมบัติ ศาสตรากรนอก (2543 : 11) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ของโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญ จังหวัดขอนแก่น พบว่ากิจกรรมที่ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติคือ 1) แสวงหาความรู้อยู่เสมอ 2) ตัดสินใจโดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียนในชั้นเรียน เพื่อเสริมความรู้และเสริมหลักสูตร 3) แก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาผู้เรียนให้สูงขึ้น 4) ปรับปรุงแผนการสอนให้สอดคล้องกับข้อจำกัดของนักเรียน ครู สถานศึกษา 5) ใช้สื่อได้

เหมาะสมและผู้เรียนได้มีส่วนร่วม 6) จัดกิจกรรมโดยยึดกระบวนการและสร้างนิสัยเป็นหลัก 7) รายงานผลการพัฒนาเป็นกลุ่มของนักเรียนที่รับผิดชอบ 8) ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีสม่ำเสมอและให้การแนะนำ 9) มุ่งมั่นร่วมมือพัฒนางานจนบรรลุเป้าหมาย 10) อาสาเข้าร่วมปฏิบัติงานกับชุมชน 11) รวบรวมข้อมูลที่เป็นในการสอน

สุเมธ การศรีทองและคณะ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องระดับการพัฒนาของครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. 2537 ในเขตการศึกษา 12 ผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนมีระดับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. 2537 โดยส่วนรวมมีระดับการพัฒนาในทุกมาตรฐานอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบระดับการพัฒนาของครูผู้สอนในด้านวุฒิทางการศึกษาค่ากว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกัน และครูผู้สอนที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพครู ต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีระดับการพัฒนาแตกต่างกัน

สิริเพ็ญ เสารัมณี (2545 : 123) ทำการวิจัยเรื่อง การรับรู้ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มี เพศ ที่แตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของข้าราชการครูแตกต่างกัน แต่ปัจจัย อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน มีการรับรู้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนครูผู้สอนที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของข้าราชการครูแตกต่างกัน แต่ปัจจัยคุณลักษณะด้านสังคมที่แตกต่างกันมีการรับรู้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Symond (1995) ได้ศึกษาคุณลักษณะของครูที่ดีโดยให้นักเรียนระดับชั้น 7, 8 และ 9 จำนวน 453 คน เป็นผู้ประเมินครูที่สอนในโรงเรียน จำนวน คนว่าเป็นครูที่ดีหรือไม่ ครูเหล่านั้นได้รับคัดเลือกจากตัวนักเรียนเอง หลังจากนั้นให้ผู้สังเกตการณ์ 17 คน ทำการสังเกตครูเหล่านั้นพบว่า ครูที่ดีในสายตาของนักเรียนนั้นมีความแตกต่าง 3 ลักษณะ(อ้างใน พิสิทธิ์ บุญมาก. 2533 : 19)

1. ครูที่มีลักษณะอบอุ่นเป็นกันเอง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ครูจะเข้าใจปัญหาทางอารมณ์ และความต้องการของนักเรียน พร้อมทั้งยอมรับความแตกต่างของแต่ละบุคคล อดทนต่อความผิดพลาดของนักเรียน สนใจและให้กำลังใจแก่นักเรียน กระตุ้นให้รู้จักตัดสินใจ รู้จักทำงานด้วยตนเอง พฤติกรรมคงเส้นคงวา แต่ครูที่ไม่ดีนั้นจะไม่มีความรัก ความเข้าใจ และไม่จำชื่อนักเรียนในห้อง มักจับผิดนักเรียนอยู่เสมอ ไม่เคารพเอาคบุคคลของนักเรียน เลือกที่รัก มักที่ชัง ไม่ใกล้ชิดกับนักเรียน

2. ครูที่ดี มีความเชื่อมั่นในตัวเอง สามารถควบคุมนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย เป็นมิตรที่ดีกับนักเรียนและมีอารมณ์ขันร่วมกับนักเรียน ครูที่ไม่ดีจะแสดงลักษณะอ่อนแอ และชี้ขาดควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ค่า และลงโทษนักเรียนอย่างไม่มีเหตุผล ควบคุมนักเรียนให้อยู่ในระเบียบด้วยการลงโทษ ครูบางคนกลัวและเป็นกังวลใจว่านักเรียนไม่เคารพ ครูบางคนเคร่งครัดมากเกินไป ไม่หัวเราะ ไม่สนุกร่วมกับนักเรียน ครูบางคนชอบใช้อำนาจข่มขู่

3. ครูที่ดี สามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้อย่างชัดเจน มีใจรัก ในการสอน สามารถกระตุ้น ให้ผู้เรียนทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ รู้จักใช้สื่อการสอนที่เร้าความสนใจ และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ในทางตรงข้ามครูที่ไม่ดีจะสร้างความเบื่อหน่ายในการเรียนการสอน ไม่สามารถอธิบายบทเรียนให้เข้าใจ และยังทำให้นักเรียนสับสนเพิ่มขึ้น

Stapp (1988 : 1655-A) ได้ศึกษาคุณลักษณะของครูที่สอนนักเรียนที่มีพรสวรรค์ในรัฐอาร์แคนเซอร์ (Arkansas) ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์นั้นใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้อำนวยการ จำนวน 65 คน ครูจำนวน 103 คน และนักเรียนที่มีพรสวรรค์ จำนวน 727 คน แบ่งเป็นนักเรียนเกรด 4 จำนวน 235 คน นักเรียนเกรด 5 จำนวน 276 คน และนักเรียนเกรด 6 จำนวน 216 คน จากโครงการร่วมมือระหว่างมลรัฐ ทำการศึกษาใน 15 เขตการศึกษา ใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square test) เพื่อเปรียบเทียบการสนองตอบของกลุ่มต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมทั้งการทดสอบ ค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มโดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 การวิเคราะห์ข้อมูลได้คุณลักษณะที่สำคัญของครู 10 อันดับ

1. การเป็นตัวอย่างที่ดี
2. มีความยืดหยุ่น
3. มีความกระตือรือร้น
4. สามารถให้นักเรียนใช้ความสามารถพิเศษแสดงออกมา
5. ทำงานร่วมกับครูอื่นได้
6. สร้างบรรยากาศที่อบอุ่น
7. ได้รับความต้องการของนักเรียน
8. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์
9. มีความยุติธรรมในการตรวจผลงานนักเรียน
10. อันดับที่มีความสำคัญน้อย คือ แต่งกายดึงดูดใจ มีความเป็นศิลปิน หรือนักคิด

สติปัญญาดี ตกแต่งห้องให้เหมาะสม

Calderon (1989 : 2542-A) งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะของครู-อาจารย์ในแง่พฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยวิเคราะห์จากความคิดเห็นจากนักเรียน ครู และผู้บริหาร โดยพิจารณาถึงคุณภาพทั้งส่วนบุคคลและอาชีพ อันจำจะนำไปสู่การสอนที่มีประสิทธิผลทั้งนี้ การศึกษามุ่งเน้นให้กลุ่มตัวอย่าง ในเขตการศึกษา ลอสแอนเจลิส (Los Angeles

Country College District) ผลการพิจารณางานวิจัยนี้และผลที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าการขาดการประสานในข้อตกลงถึงการพิจารณาพฤติกรรมต่าง ๆ ในการสอนว่ามีความจำเป็นหรือไม่ในกลุ่มนักศึกษาถึงจำเป็นในการวิเคราะห์และวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีลักษณะหลายมิติ เนื่องจากต้องอาศัยทรัพยากรเพื่อสนับสนุนจากหลายทาง

ผลการศึกษาพบว่ามีความสอดคล้องกันมาก ระหว่างนักเรียน ครู และผู้บริหาร การพิจารณา ความสำคัญทางด้านคุณลักษณะการสอน

1. การสอนที่มีประสิทธิภาพ
2. ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล
3. ลักษณะนิสัยทางด้านอาชีพ

White (1989 : 2537-A) ได้ศึกษาพื้นฐานและคุณลักษณะของครูที่มีความมุ่งมั่นกับการสอนในสหรัฐอเมริกา วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะมาตรฐานของครู กับข้อกำหนดในการว่าจ้างการทำงาน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะมาตรฐานของครู โดยศึกษาจากครูใหญ่ จำนวนร้อยละ 43 จากครูใหญ่จากร้อยละ 69 ของโรงเรียนที่เข้าร่วม โครงการและศึกษาจากครู จำนวนร้อยละ 44 จากครูร้อยละ 100 ของครูที่เข้าร่วมโครงการผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคุณลักษณะมาตรฐานของครู มี 5 ลักษณะ คือ

1. มีความมั่นใจ
2. มีความรู้ดี
3. มีประสบการณ์และมีทักษะการทำงาน
4. มีทัศนคติที่ดี
5. มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังได้เน้นมาตรฐานต่าง ๆ ที่กำหนดแบบสอบถามมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน นอกจากนี้ครูผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะว่าควรมีการอบรมครูก่อนการสอน มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์การสอน การสื่อสารให้เพียงพอ มีการจัดระบบการเตรียมพร้อมก่อนการฝึกสอน เพื่อเตรียมตัวไปสอนระดับประถมศึกษาและควรมีการฝึกฝนทักษะทางภาษาและวิชาที่สอนเฉพาะด้วย

Nix (1998 : 1964-A) ได้ศึกษาถึงผลของสิ่งแวดล้อมตัวแปรบุคคลและตัวแปรเชิงอาชีพที่มีต่อการทำนาระดับผลความสำเร็จ ของการสอนของครูพลศึกษา และข้อบังคับของรัฐ นอกจากนี้ ได้ศึกษาผลกระทบของข้อบังคับของรัฐต่อผลความสำเร็จของการสอนของครูพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 470 คน ซึ่งมาจากมลรัฐมิสซูรี (Missouri) คิดเป็นร้อยละ 43 และจากรัฐอิลลินอยส์ (Elinois) คิดเป็นร้อยละ 57 โดยการแบ่งกลุ่มทดสอบตามเพศ รวมทั้งวิธีการทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล 3 วิธี คือ การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแตกต่างและสมการถดถอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรเชิงสิ่งแวดล้อมสามารถใช้ในการทำนายถึงระดับผลสำเร็จของการสอนและผลกระทบของข้อบังคับได้อย่างดี ขณะที่ตัวแปรเชิงอาชีพสามารถใช้ในการทำนายผลความสำเร็จของการสอนของครูพลศึกษาในระดับสูงได้เป็นอย่างดี ส่วนตัวแปรเชิงบุคคลสามารถใช้ทำนายผลความสำเร็จ ซึ่งให้เห็นว่าผลของข้อบังคับการเรียนพลศึกษาไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จด้านการสอนของครูพลศึกษาแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม พบว่า ครูพลศึกษาสามารถทำงานประสบผลสำเร็จได้ดีเมื่อมีส่วนร่วมในโครงการใหญ่กล้าและมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานและนอกจากนี้ปัจจัยเสริมเพิ่มความสำเร็จในการทำงานด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย การสมัครเป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพ อนึ่ง ครูพลศึกษาในมลรัฐที่มีข้อบังคับ ให้เรียนพลศึกษาทุกวัน พบว่า จะมีขนาดของชั้นเรียนใหญ่กว่า สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานและจบการศึกษาในระดับสูง รวมทั้งมีประสบการณ์ในการสอนสูงกว่าอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 19 โรงเรียน จำนวน 590 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 238 คน เก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

สูตรในการคำนวณ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

e แทน ระดับค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้กำหนดไว้ไม่เกิน 5%

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	กองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ.	48	19
2	เกษม โปลีเทคนิค	36	15
3	ช่างฝีมือปัจจวิทยา	38	15
4	เทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ	30	12
5	เซนต์จอห์น โปลีเทคนิค	38	16
6	คอนบอสโก	30	12
7	พระรามหกเทคโนโลยี	30	12
8	เทคโนโลยีกรุงธน	20	8
9	เทคโนโลยีกรุงเทพ	40	16
10	เทคโนโลยีบางกะปิ	20	8
11	เทคโนโลยีสยาม	80	32
12	เทคโนโลยีหมู่บ้านครู	42	17
13	เทคโนโลยียานยนต์	18	8
14	เทคโนโลยีปิ่นมณฑล	18	8
15	ศรีวัฒนาบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีนานาชาติ	22	9
16	เทคนิควิทยา	30	12
17	มินบุรี โปลีเทคนิค	20	8
18	นิดาบริหารธุรกิจและวิศวกรรม	15	6
19	เทคโนโลยีคูสิต	15	6
รวม		590	238

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีจำนวน 2 ข้อโดยถามเกี่ยวกับ สาขาวิชาที่สอน และประสบการณ์ในการสอน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา 12 มาตรฐาน จำนวน 66 ข้อ ประกอบด้วย

มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ	จำนวน 5 ข้อ
มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน	จำนวน 4 ข้อ
มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ	จำนวน 7 ข้อ
มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง	จำนวน 5 ข้อ
มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	จำนวน 5 ข้อ
มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลลวาทที่เกิดแก่ผู้เรียน	จำนวน 6 ข้อ
มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ	จำนวน 6 ข้อ
มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	จำนวน 6 ข้อ
มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์	จำนวน 6 ข้อ
มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน	จำนวน 6 ข้อ
มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา	จำนวน 5 ข้อ
มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์	จำนวน 5 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมน้อยที่สุด

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามตามวิธีของ Likert Rating Scales จากหนังสืองานวิจัย การวิจัยการศึกษาของ ถ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2536 : 8)
2. ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ตำรา เอกสาร ตลอดจนข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู แล้วนำมาประมวลเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม
3. ศึกษาเอกสาร จากตำรา และงานวิจัย มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุป กำหนด ขอบข่าย ลักษณะที่สำคัญ นำความรู้ด้านต่าง ๆ มาสร้างเป็นข้อคำถามให้ครอบคลุมสภาพการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาทั้ง 12 มาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

5. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า Index of Congruency (IOC)

จากสูตร	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	
เมื่อ	IOC แทน	ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยาม
	$\sum R$ แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
	N แทน	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. อาจารย์ศศิณา วงศ์วิริยะ ผู้อำนวยการกองอาชีวศึกษา สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)
2. ดร.วีระวัฒน์ วรรณศิริ นายกสมาคม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
3. อาจารย์ดำรง ตันติมุกลิก อุปนายกสมาคม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย กลุ่มกรุงเทพมหานคร
4. อาจารย์อัจฉราพร พงษาปาน รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงาน โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ
5. อาจารย์เลอพงษ์ วัชรมัย รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา โรงเรียนอรรณวิทย์พาณิชย์การ

6. หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิอย่างละเอียดดีแล้ว คัดเฉพาะที่มี IOC ระหว่าง 0.60 – 1.00

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว มาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้

8. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try - out) กับครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้วยวิธีของ Cronbach(1970 : 161) ที่เรียกว่า “สัมประสิทธิ์อัลฟา” (Cronbach Alpha - Coefficient)

โดยใช้สูตร	$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$	
เมื่อ	α แทน	สัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม	
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ	
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ	

ซึ่งได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามเป็นรายมาตรฐานดังนี้

มาตรฐานที่ 1	ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ	= 0.966
มาตรฐานที่ 2	ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน	= 0.948
มาตรฐานที่ 3	มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ	= 0.963
มาตรฐานที่ 4	พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง	= 0.951
มาตรฐานที่ 5	พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	= 0.960
มาตรฐานที่ 6	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน	= 0.944
มาตรฐานที่ 7	รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ	= 0.959
มาตรฐานที่ 8	ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	= 0.954
มาตรฐานที่ 9	ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์	= 0.950
มาตรฐานที่ 10	ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน	= 0.980
มาตรฐานที่ 11	แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา	= 0.971
มาตรฐานที่ 12	สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์	= 0.966
ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามรวมทั้ง 12 มาตรฐาน		= 0.960

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการต่อไปนี้

3.3.1 บันทึกเสนอขอให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ถึงโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 19 โรงเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่ได้กำหนดไว้

3.3.2 การนำส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยส่งและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม 2552 ถึงวันที่ 20 สิงหาคม 2552 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยการนำแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 238 ฉบับ ไปทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แบบสอบถามคืนจำนวน 238 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามลำดับการดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยวิธี หาค่าร้อยละ (Percentage)
2. สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาทั้ง 12 มาตรฐาน โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย (Means) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายชื่อ รายด้านและภาพรวม โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้
  - 4.50 –5.00 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด
  - 3.50 –4.49 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับมาก
  - 2.50 –3.49 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับปานกลาง
  - 1.50 –2.49 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับน้อย
  - 1.00 –1.49 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด
3. เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา โดยใช้ One way ANOVA และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้ Scheffe' Post Hoc Comparisons
4. เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนโดยใช้ t-test

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

3.5.1 การหาค่าร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 101)

สูตร	$P = \frac{f}{n} \times 100$		
เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นค่าร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.5.2 การหาค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2538 : 55-56)

สูตร	$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$		
เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.3 การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 151)

สูตร	$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$
เมื่อ	$S.D.$ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3.5.4 สถิติทดสอบสมมติฐานใช้ t-test ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สูตรดังนี้ (ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2537 : 149)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}\right]}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1}\right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2}\right]^2}{n_2 - 1}}$$

(ใช้ในกรณีที่ไมทราบค่าความแปรปรวนของประชากร 2 กลุ่ม แต่เมื่อทดสอบแล้วไม่เท่ากัน)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S_p^2 \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right]}}; df = n_1 + n_2 - 2$$

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

(ใช้ในกรณีที่ไมทราบค่าความแปรปรวนของประชากร 2 กลุ่ม แต่เมื่อทดสอบแล้วเท่ากัน)

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยจากสองกลุ่ม
S_p^2	แทน ค่าความแปรปรวนร่วม
S_1^2, S_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
n_1, n_2	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

3.5.5 สถิติทดสอบสมมติฐาน ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบทางเดียว (One way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ, อังคณา สายยศ.2528 : 95) ดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน ความแปรปรวน
	MS_b	แทน ความแปรปรวน (Mean square) ระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	$MS_b = SS_b / (k-1)$	
	$MS_w = SS_w / (n-k)$	
	SS_b	แทน ผลรวมของกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	$(k-1)$	แทน Degrees of Freedom สำหรับการแปรผันระหว่างกลุ่ม
	$(n-k)$	แทน Degrees of Freedom สำหรับการแปรผันภายในกลุ่ม
	k	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe' Post Hoc Comparisons)

$$S = \sqrt{(K-1)F_{\alpha(k-1, N-K)}} \sqrt{\frac{2MS_w}{n}}$$

เมื่อ	S	แทน ค่าวิกฤติ Scheffe
	F	แทน อัตราส่วน F ที่ระดับนัยสำคัญ α ขึ้นความเป็นอิสระ K-1 และ N-K
	MS_w	แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
	k	แทน จำนวนกลุ่มทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเพื่อศึกษา สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร และตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูล โดยภาพรวมดังนี้

4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. สาขาวิชา		
1.1 สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง)	60	25.21
1.2 สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์)	49	20.59
1.3 สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง	42	17.65
1.4 สาขาวิชาเครื่องกล	87	36.55
รวม	238	100.00
2. ประสบการณ์ในการสอน		
2.1 10 ปี หรือต่ำกว่า	102	42.86
2.2 มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	136	57.14
รวม	238	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่สอนโดยส่วนใหญ่เป็นครูสาขาวิชาช่างเครื่องกล คิดเป็นร้อยละ 36.55 รองลงคือ ครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) คิดเป็นร้อยละ 25.21 ครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) คิดเป็นร้อยละ 20.59 และครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง คิดเป็นร้อยละ 17.65 สำหรับประสบการณ์ในการสอนพบว่า

ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 57.14 และประสบการณ์ในการสอน 10 ปี หรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 42.86

4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ โดยภาพรวม รายมาตรฐาน และรายข้อ จำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน นำเสนอผลในรูปตารางและคำบรรยายดังตาราง 4.2-4.35

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูข้างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา ในภาพรวม 12 มาตรฐาน

มาตรฐาน	อัตรานักเรียน (n ₁ = 49)		ไฟฟ้ากำลัง (n ₂ = 60)		เครื่องมือกล (n ₃ = 42)		เครื่องกล (n ₄ = 87)		รวม (n = 238)						
	$\bar{X}_1$	S.D.-1	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_2$	S.D.-2	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_3$	S.D.-3	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_4$	S.D.-4	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ	3.50 (11)	0.83	มาก	3.61 (11)	0.87	มาก	3.37 (11)	0.86	ปานกลาง	3.23 (11)	0.99	ปานกลาง	3.41 (11)	0.94	ปานกลาง
2. ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึง ผลดีที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน	4.05 (5)	0.63	มาก	4.12 (4)	0.78	มาก	3.95 (3)	0.70	มาก	4.00 (3)	0.72	มาก	4.03 (3)	0.73	มาก
3. มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ	3.78 (8)	0.65	มาก	3.88 (9)	0.82	มาก	3.47 (10)	0.81	ปานกลาง	3.58 (9)	0.81	มาก	3.68 (9)	0.81	มาก
4. พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง	4.18 (3)	0.74	มาก	4.05 (5)	0.71	มาก	3.89 (4)	0.73	มาก	3.95 (4)	0.71	มาก	4.02 (4)	0.73	มาก
5. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	3.78 (9)	0.67	มาก	3.92 (6)	0.84	มาก	3.48 (9)	0.79	ปานกลาง	3.70 (8)	0.81	มาก	3.74 (8)	0.81	มาก
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน	3.89 (7)	0.63	มาก	3.91 (7)	0.79	มาก	3.60 (7)	0.67	มาก	3.84 (5)	0.70	มาก	3.83 (6)	0.72	มาก
7. รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ	3.73 (10)	0.73	มาก	3.65 (10)	0.85	มาก	3.72 (5)	0.65	มาก	3.55 (10)	0.79	มาก	3.65 (10)	0.78	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

มาตรฐาน	อติถาวรนิภัส (n ₁ = 49)			ไฟฟ้ากำลัง (n ₂ = 60)			เครื่องมือถุด (n ₃ = 42)			เครื่องถุด (n ₄ = 87)			รวม (n = 238)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}_3$	S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
8. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	4.51 (1)	0.59	มาก ที่สุด	4.52 (1)	0.67	มาก ที่สุด	4.36 (1)	0.68	มาก	4.33 (1)	0.73	มาก	4.43 (1)	0.69	มาก
9. ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์	4.40 (2)	0.55	มาก	4.36 (2)	0.64	มาก	4.17 (2)	0.70	มาก	4.30 (2)	0.63	มาก	4.32 (2)	0.64	มาก
10. ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน	2.81 (12)	1.19	ปาน กลาง	3.06 (12)	1.12	ปาน กลาง	2.82 (12)	1.14	ปาน กลาง	3.12 (12)	1.11	ปาน กลาง	2.98 (12)	1.14	ปาน กลาง
11. แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา	4.08 (4)	0.64	มาก	4.19 (3)	0.65	มาก	3.66 (6)	0.62	มาก	3.81 (6)	0.71	มาก	3.94 (5)	0.70	มาก
12. สร้างโอกาสให้ผู้อื่นได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์	3.93 (6)	0.56	มาก	3.90 (8)	0.75	มาก	3.57 (8)	0.92	มาก	3.71 (7)	0.65	มาก	3.82 (7)	0.73	มาก
เฉลี่ย	3.86	0.70	มาก	3.93	0.79	มาก	3.67	0.77	มาก	3.76	0.78	มาก	3.81	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงาน โดยภาพรวม 12 มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$) และจำแนกตามสาขาวิชา โดยภาพรวมทุกสาขาวิชาพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93-3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน โดยภาพรวมพบว่ามาตรฐานที่ 1 และมาตรฐานที่ 10 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41, 2.98$) นอกนั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43-3.65$) และจำแนกตามสาขาวิชา พบว่าสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40-3.50$) ยกเว้นมาตรฐานที่ 8 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$) และมาตรฐานที่ 10 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.81$) สำหรับสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36-3.61$) ยกเว้นมาตรฐานที่ 8 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$) และมาตรฐานที่ 10 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.06$) ส่วนสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36-3.57$) ยกเว้นมาตรฐานที่ 1, 3, 5 และ 10 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48-2.82$) ทั้งนี้สาขาวิชาเครื่องกล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33-3.55$) ยกเว้นมาตรฐานที่ 1 และมาตรฐานที่ 10 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23, 3.12$)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร อำเภอตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ

ข้อ	อิเล็กทรอนิกส์ (n ₁ = 49)		ไฟฟ้ากำลัง (n ₂ = 60)		เครื่องมือกล (n ₃ = 42)		เครื่องกล (n ₄ = 87)		รวม (n = 238)						
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_3$	S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและสื่อต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง	4.47 (1)	0.65	มาก	4.27 (1)	0.73	มาก	4.12 (1)	0.633	มาก	4.02 (1)	0.65	มาก	4.19 (1)	0.68	มาก
2. เข้าร่วมประชุม อบรมสัมมนาทางวิชาชีพครู ไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง/ปี	4.04 (2)	0.89	มาก	3.88 (2)	0.74	มาก	3.41 (2)	0.99	ปานกลาง	3.52 (2)	1.09	มาก	3.70 (2)	0.98	มาก
3. เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กร สมาคม ชมรมที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู	3.65 (3)	0.90	มาก	3.40 (4)	0.89	ปานกลาง	3.19 (4)	0.83	ปานกลาง	3.10 (3)	1.04	ปานกลาง	3.31 (3)	0.96	ปานกลาง
4. ร่วมเป็นสมาชิกขององค์กร สมาคม ชมรมที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู	2.71 (4)	0.89	ปานกลาง	3.42 (3)	0.98	ปานกลาง	3.38 (3)	0.91	ปานกลาง	2.84 (4)	1.08	ปานกลาง	3.05 (4)	1.03	ปานกลาง
5. เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ	2.63 (5)	0.86	ปานกลาง	3.10 (5)	1.02	ปานกลาง	2.79 (5)	0.95	ปานกลาง	2.70 (5)	1.15	ปานกลาง	2.80 (5)	1.04	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.50	0.84	มาก	3.61	0.87	มาก	3.38	0.86	ปานกลาง	3.24	1.00	ปานกลาง	3.41	0.94	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$) และจำแนกตามสาขาวิชา พบว่าอยู่ในระดับมาก 2 สาขาวิชา คือสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) ($\bar{x} = 3.50$) และสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) ($\bar{x} = 3.61$) ส่วนที่อยู่ในระดับปานกลาง 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ($\bar{x} = 3.38$) และสาขาวิชาเครื่องกล ($\bar{x} = 3.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยภาพรวมพบว่าข้อที่ 1 และข้อที่ 2 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19, 3.70$) นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11-2.80$) เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา พบว่าสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47-3.65$) ยกเว้นข้อที่ 4 และข้อที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.71, 2.53$) สำหรับสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42-3.10$) ยกเว้นข้อที่ 1 และข้อที่ 2 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27-3.88$) ส่วนสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41-2.79$) ยกเว้นข้อที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$) ทั้งนี้สาขาวิชาเครื่องกลส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10-2.70$) ยกเว้นข้อที่ 1 และข้อที่ 2 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02, 3.52$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 2 คัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลดีที่จะเกิดกับผู้เรียน

ข้อ	อิเล็กทรอนิกส์ (n ₁ = 49)		ไฟฟ้ากำลัง (n ₂ = 60)		เครื่องกล (n ₃ = 42)		เครื่องกล (n ₄ = 87)		รวม (n = 238)						
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	S.D. ₂	$\bar{X}_3$	S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ		
1. จัดกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	4.33 (1)	0.69	มาก	4.29 (1)	0.78	มาก	4.24 (1)	0.48	มาก	4.33 (1)	0.76	มาก	4.30 (1)	0.71	มาก
2. จัดกิจกรรมสร้างคุณธรรมให้แก่ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติ	3.78 (4)	0.71	มาก	4.18 (2)	0.85	มาก	4.17 (2)	0.82	มาก	3.85 (4)	0.77	มาก	3.98 (3)	0.81	มาก
3. จัดกิจกรรมตามหลักสูตรเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน	4.08 (2)	0.53	มาก	4.08 (3)	0.77	มาก	3.83 (3)	0.73	มาก	3.94 (2)	0.62	มาก	3.99 (2)	0.67	มาก
4. จัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถของตนเองเต็มตามศักยภาพ	4.02 (3)	0.60	มาก	3.95 (4)	0.75	มาก	3.57 (4)	0.77	มาก	3.89 (3)	0.77	มาก	3.87 (4)	0.74	มาก
เฉลี่ย	4.05	0.63	มาก	4.13	0.79	มาก	3.95	0.70	มาก	4.00	0.73	มาก	4.03	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$) และจำแนกตามสาขาวิชา โดยภาพรวมทุกสาขาวิชาพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13-3.95$) และพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30-3.87$) และจำแนกสาขาวิชา เป็นรายข้อพบว่าทุกสาขาวิชา อยู่ในระดับมาก($\bar{x} = 4.33-3.57$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีพศึกษา
เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

ข้อ	อิเล็กทรอนิกส์ (n ₁ = 49)			ไฟฟ้ากำลัง (n ₂ = 60)			เครื่องกล (n ₃ = 42)			เครื่องกล (n ₄ = 87)			รวม (n = 238)		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_3$	S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ตรวจสอบความสามารถรวมถึง ข้อบกพร่องต่างๆ ของผู้เรียน	3.96 (3)	0.68	มาก	4.15 (1)	0.71	มาก	3.79 (1)	0.68	มาก	3.82 (2)	0.66	มาก	3.92 (2)	0.69	มาก
2. จัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียน เป็นรายบุคคล	3.49 (7)	0.71	ปานกลาง	3.47 (7)	0.93	ปานกลาง	3.24 (6)	0.91	ปานกลาง	3.15 (7)	1.10	ปานกลาง	3.32 (7)	0.96	ปานกลาง
3. ปรวิวิธีการสอนให้สอดคล้อง กับความสามารถของผู้เรียน	4.06 (1)	0.62	มาก	3.93 (3)	0.76	มาก	3.72 (2)	0.60	มาก	4.06 (1)	0.72	มาก	3.97 (1)	0.70	มาก
4. ให้ผู้เรียนได้เรียนตามความ สนใจ ความถนัด โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ	3.61 (5)	0.64	มาก	3.92 (4)	0.91	มาก	3.41 (5)	0.74	ปานกลาง	3.47 (5)	0.75	ปานกลาง	3.60 (5)	0.79	มาก
5. วินิจฉัยปัญหาตามสภาพที่ แท้จริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.55 (6)	0.82	มาก	3.82 (6)	0.85	มาก	3.24 (7)	0.93	ปานกลาง	3.36 (6)	0.92	ปานกลาง	3.49 (6)	0.90	ปานกลาง
6. หาวิธีแก้ปัญหาให้กับผู้เรียน เป็นรายบุคคล	3.79 (4)	0.61	มาก	3.83 (5)	0.87	มาก	3.50 (3)	0.86	มาก	3.52 (4)	0.85	มาก	3.65 (4)	0.82	มาก
7. ส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ตาม ศักยภาพของผู้เรียน	4.02 (2)	0.52	มาก	4.07 (2)	0.78	มาก	3.43 (4)	0.97	ปานกลาง	3.72 (3)	0.76	มาก	3.82 (3)	0.79	มาก
เฉลี่ย	3.78	0.66	มาก	3.88	0.83	มาก	3.47	0.81	ปานกลาง	3.59	0.82	มาก	3.68	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$) และจำแนกตามสาขาวิชา พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88-3.59$) มีเพียงสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ที่อยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97-3.60$) มีเพียงข้อ 2 และข้อ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49, 3.32$) และจำแนกตามสาขาวิชา พบว่าสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06-3.55$) ยกเว้นข้อที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$) สำหรับสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15-3.82$) ยกเว้นข้อที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 4.27-3.88$) ส่วนสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.43-3.24$) ยกเว้นข้อที่ 1, 3 และข้อที่ 6 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79, 3.72, 3.50$) ทั้งนี้สาขาวิชาเครื่องกล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06-3.52$) ยกเว้นข้อที่ 2, 4 และข้อที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.15, 3.47, 3.36$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของครูข้างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้ผลจริง

ข้อ	อิเล็กทรอนิกส์ (n ₁ = 49)		ไฟฟ้กำลัง (n ₂ = 60)		เครื่องมือกล (n ₃ = 42)		เครื่องกล (n ₄ = 87)		รวม (n = 238)						
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_3$	S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. พัฒนาแผนการสอนที่มีเนื้อหาสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตร	4.47 (1)	0.71	มาก	4.30 (1)	0.62	มาก	4.00 (2)	0.66	มาก	4.07 (1)	0.61	มาก	4.20 (1)	0.66	มาก
2. ปรับปรุงแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผ่านกิจกรรมการปฏิบัติจริง	4.12 (4)	0.67	มาก	4.02 (3)	0.62	มาก	3.83 (3)	0.62	มาก	4.02 (3)	0.65	มาก	4.01 (4)	0.64	มาก
3. พัฒนาแผนการสอนที่ปฏิบัติจริงได้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	4.18 (2)	0.67	มาก	4.00 (4)	0.69	มาก	3.83 (4)	0.66	มาก	4.02 (2)	0.63	มาก	4.02 (3)	0.66	มาก
4. พัฒนาการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อค้นหาคำตอบด้วยตนเอง	4.00 (5)	0.76	มาก	3.88 (5)	0.74	มาก	3.62 (5)	0.88	มาก	3.82 (5)	0.76	มาก	3.84 (5)	0.78	มาก
5. มีการบันทึกการสอนหลังการสอน	4.16 (3)	0.92	มาก	4.05 (2)	0.89	มาก	4.19 (1)	0.83	มาก	3.85 (4)	0.92	มาก	4.03 (2)	0.90	มาก
เฉลี่ย	4.19	0.75	มาก	4.05	0.71	มาก	3.89	0.73	มาก	3.96	0.71	มาก	4.02	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) และจำแนกตามสาขาวิชา โดยภาพรวมทุกสาขาวิชา พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19-3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30-3.87$) และจำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายข้อ พบว่าทุกสาขาวิชา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33-3.57$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของคณาจารย์ของคณาจารย์มหาวิทยาลัย
 เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จัณงคตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 5 พัฒนาคือการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

ข้อ	อิเล็คทรอนิกส์ ($n_1 = 49$)		ไฟฟ้ากำลัง ($n_2 = 60$)		เครื่องกล ($n_3 = 42$)		เครื่องกล ($n_4 = 87$)		รวม ($n = 238$)						
	$\bar{X}_1$	S.D.-1	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_2$	S.D.-2	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_3$	S.D.-3	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_4$	S.D.-4	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. พัฒนาคือการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.04 (2)	0.76	มาก	4.08 (3)	0.83	มาก	3.79 (2)	0.72	มาก	3.90 (3)	0.78	มาก	3.95 (2)	0.78	มาก
2. พัฒนาคือการเรียนการสอนให้ตรงตามเนื้อหาของหลักสูตร	4.16 (1)	0.59	มาก	4.45 (1)	0.67	มาก	3.95 (1)	0.38	มาก	4.02 (1)	0.57	มาก	4.15 (1)	0.60	มาก
3. ใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย	3.92 (3)	0.61	มาก	4.12 (2)	0.92	มาก	3.52 (3)	0.74	มาก	3.92 (2)	0.75	มาก	3.90 (3)	0.79	มาก
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกหรือปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน	3.61 (4)	0.67	มาก	3.53 (4)	0.87	มาก	3.14 (4)	1.05	ปานกลาง	3.31 (5)	0.98	ปานกลาง	3.40 (4)	0.92	ปานกลาง
5. ให้ผู้เรียนประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน	3.16 (5)	0.72	ปานกลาง	3.45 (5)	0.93	มาก	3.00 (5)	1.08	ปานกลาง	3.36 (4)	0.98	ปานกลาง	3.28 (5)	0.95	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.78	0.67	มาก	3.93	0.85	มาก	3.48	0.79	มาก	3.70	0.81	มาก	3.74	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$) และจำแนกตาม สาขาวิชา พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93-3.70$) มีเพียงสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อม บำรุง ที่อยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$) และพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 4.15-3.90$) มีเพียงข้อที่ 4 และข้อที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40, 3.28$) และ จำแนกตามสาขาวิชา พบว่าสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16-3.61$) ยกเว้นข้อที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.16$) สำหรับสาขาวิชา ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45-3.53$) ยกเว้น ข้อที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$) ส่วนสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ส่วนใหญ่อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 3.95-3.52$) ยกเว้นข้อที่ 4 และข้อที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14, 3.00$) ทั้งนี้ สาขาวิชาเครื่องกล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02-3.90$) ยกเว้นข้อที่ 4 และข้อที่ 5 อยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36, 3.31$)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จําแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

ข้อ	อิเล็กทรอนิกส์ (n ₁ = 49)		ไฟฟ้ากำลัง (n ₂ = 60)		เครื่องมือกล (n ₃ = 42)		เครื่องกล (n ₄ = 87)		รวม (n = 238)						
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_3$	S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาคำความรู้ด้วยตนเอง	4.02 (3)	0.69	มาก	3.83 (4)	0.62	มาก	3.59 (3)	0.70	มาก	3.89 (3)	0.67	มาก	3.85 (3)	0.68	มาก
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นการสร้างทักษะในการปฏิบัติ	4.14 (2)	0.68	มาก	4.35 (1)	0.71	มาก	4.07 (1)	0.51	มาก	4.17 (2)	0.61	มาก	4.19 (2)	0.64	มาก
3. จัดกิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ได้ด้วยตนเอง	3.71 (4)	0.61	มาก	3.90 (3)	0.73	มาก	3.36 (4)	0.79	ปานกลาง	3.74 (4)	0.71	มาก	3.71 (4)	0.73	มาก
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.43 (6)	0.61	ปานกลาง	3.57 (6)	0.98	มาก	3.19 (6)	0.67	ปานกลาง	3.48 (6)	0.83	ปานกลาง	3.44 (6)	0.81	ปานกลาง
5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์จริง	4.43 (1)	0.61	มาก	4.20 (2)	0.88	มาก	4.09 (2)	0.58	มาก	4.25 (1)	0.65	มาก	4.25 (1)	0.70	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ชื่อ	อิเล็กทรอนิกส์ (n ₁ = 49)			ไฟฟ้กำลัง (n ₂ = 60)			เครื่องมืกด (n ₃ = 42)			รวม (n = 238)					
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}_3$	S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนค้นหาคำรู้ตามสภาพความแตกต่างของบุคคล	3.63 (5)	0.60	มาก	3.67 (5)	0.88	มาก	3.33 (5)	0.79	ปานกลาง	3.56 (5)	0.77	มาก	3.56 (5)	0.78	มาก
เฉลี่ย	3.89	0.64	มาก	3.92	0.80	มาก	3.61	0.67	มาก	3.85	0.71	มาก	3.83	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$) และจำแนกตามสาขาวิชา พบว่าทุกสาขาวิชา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92-3.61$) และพิจารณาเป็นรายข้อโดยภาพรวม พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25-3.56$) มีเพียงข้อที่ 4 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$) และจำแนกตามสาขาวิชา พบว่าสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43-3.63$) ยกเว้นข้อที่ 4 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.43$) สำหรับสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35-3.57$) ส่วนสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง อยู่ในระดับมากในข้อที่ 1, 2 และข้อที่ 5 ($\bar{x} = 3.59, 4.07, 4.09$) ที่เหลืออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36-3.19$) ทั้งนี้สาขาวิชาเครื่องมือกล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25-3.56$) ยกเว้นข้อที่ 4 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จําแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ

ข้อ	อัตรานักศึกษา (n ₁ =49)		ไฟฟ้ากำลัง (n ₂ =60)		เครื่องมือกล (n ₃ =42)		เครื่องกล (n ₄ =87)		รวม (n=238)					
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	S.D. ₂	$\bar{X}_2$	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_3$	S.D. ₃	$\bar{X}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. มีการรายงานสภาพปัญหาการพัฒนาผู้เรียนในภาพรวม	3.86 (3)	0.71	มาก	0.95	3.87 (1)	มาก	3.93 (1)	0.46	3.47 (5)	0.76	ปานกลาง	3.73 (2)	0.78	มาก
2. มีการรายงานผลความต้องการการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.35 (6)	0.78	ปานกลาง	0.91	3.40 (6)	ปานกลาง	3.48 (6)	0.83	3.35 (6)	0.85	ปานกลาง	3.38 (5)	0.84	ปานกลาง
3. มีการรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายบุคคล	3.88 (2)	0.86	มาก	0.95	3.57 (5)	มาก	3.72 (4)	0.74	3.62 (3)	0.84	มาก	3.68 (3)	0.86	มาก
4. มีการรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายกลุ่มหรือทั้งห้อง	3.90 (1)	0.68	มาก	0.78	3.80 (2)	มาก	3.79 (2)	0.65	3.65 (2)	0.87	มาก	3.76 (1)	0.78	มาก
5. มีการสรุปผลเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอน	3.79 (4)	0.68	มาก	0.78	3.62 (4)	มาก	3.79 (3)	0.68	3.60 (4)	0.75	มาก	3.68 (3)	0.74	มาก
6. มีการรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	3.65 (5)	0.72	มาก	0.77	3.70 (3)	มาก	3.64 (5)	0.53	3.65 (1)	0.71	มาก	3.66 (4)	0.70	มาก
เฉลี่ย	3.74	0.74	มาก	0.85	3.66	มาก	3.72	0.65	3.56	0.80	มาก	3.65	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 7 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$) และจำแนกตามสาขาวิชา พบว่าทุกสาขาวิชา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74-3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยภาพรวม พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76-3.66$) มีเพียงข้อที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$) และจำแนกตามสาขาวิชา พบว่าสาขาสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90-3.65$) ยกเว้นข้อที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.35$) สำหรับสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง)ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87-3.57$) ยกเว้นข้อที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$) ส่วนสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93-3.64$) ยกเว้นข้อที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$) ทั้งนี้สาขาวิชาเครื่องกล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65-3.60$) ยกเว้นข้อที่ 1 และข้อที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47, 3.35$)

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน

ข้อ	อติศรอนิกษ์ (n ₁ = 49)		ไพฟ้ากำลัง (n ₂ = 60)		เครื่องมือกล (n ₃ = 42)			เครื่องกล (n ₄ = 87)			รวม (n = 238)			
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	S.D. ₂	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_3$	S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. แต่งกายสุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ	4.51 (5)	0.71	มาก ที่สุด	0.59	มาก ที่สุด	4.48 (1)	0.55	มาก	4.44 (2)	0.69	มาก	4.50 (3)	0.65	มากที่สุด
2. มีความประพฤติเรียบร้อย	4.57 (3)	0.54	มาก ที่สุด	0.60	มาก ที่สุด	4.41 (5)	0.70	มาก	4.36 (3)	0.72	มาก	4.45 (4)	0.65	มาก
3. มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครู	4.55 (4)	0.58	มาก ที่สุด	0.65	มาก ที่สุด	4.45 (2)	0.67	มาก	4.33 (5)	0.76	มาก	4.46 (2)	0.68	มาก
4. มีการใช้วาจาสุภาพเรียบร้อย	4.29 (6)	0.68	มาก	0.74	มาก	4.17 (6)	0.79	มาก	4.08 (6)	0.81	มาก	4.22 (6)	0.77	มาก
5. มีคุณธรรมจริยธรรมที่เหมาะสมกับการเป็นครู	4.59 (2)	0.55	มาก ที่สุด	0.70	มาก ที่สุด	4.36 (3)	0.69	มาก	4.36 (4)	0.77	มาก	4.45 (5)	0.70	มาก
6. มีการปฏิบัติตนให้เป็นที่เคารพนับถือแก่บุคคลทั่วไป	4.59 (1)	0.54	มาก ที่สุด	0.75	มาก ที่สุด	4.33 (4)	0.72	มาก	4.46 (1)	0.66	มาก	4.47 (1)	0.67	มาก
เฉลี่ย	4.52	0.60	มาก ที่สุด	0.67	มาก ที่สุด	4.36	0.69	มาก	4.34	0.73	มาก	4.43	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 8 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$) และจำแนกตามสาขาวิชา พบว่าสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) และสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$) ส่วนสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง และสาขาวิชาเครื่องกลอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36, 4.34$) และพิจารณาเป็นรายข้อโดยภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47-4.22$) มีเพียงข้อที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$) และจำแนกตามสาขาวิชาพบว่าสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59-4.55$) ยกเว้นข้อที่ 4 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.29$) สำหรับสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง)ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58-4.50$) ยกเว้นข้อที่ 4 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$) ส่วนสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.48-4.17$) ทั้งนี้สาขาวิชาเครื่องกลทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46-4.08$)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร จ้าเนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์

ชื่อ	อิเลททรอนิกส์ (n ₁ = 49)		ไฟฟ้ากำลัง (n ₂ = 60)		เครื่องมอด (n ₃ = 42)		เครื่องกล (n ₄ = 87)		รวม (n = 238)	
	$\bar{X}_1$ S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_2$ S.D. ₂	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_3$ S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_4$ S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}$ S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น	4.39 (3)	มาก	4.38 (3)	มาก	4.29 (1)	มาก	4.21 (6)	มาก	4.30 (4)	มาก
2. ปฏิบัติงานในสถานศึกษาตามความรู้ความสามารถ ความถนัดของตน และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	4.35 (5)	มาก	4.28 (6)	มาก	4.14 (5)	มาก	4.28 (4)	มาก	4.27 (5)	มาก
3. ยินดีปรับปรุงการปฏิบัติงานตามข้อวิจารณ์	4.39 (4)	มาก	4.41 (2)	มาก	4.24 (2)	มาก	4.37 (3)	มาก	4.36 (1)	มาก
4. นำผลการประเมินการปฏิบัติงานของตนมาปรับปรุงพัฒนาางาน	4.33 (6)	มาก	4.35 (4)	มาก	4.19 (3)	มาก	4.22 (5)	มาก	4.27 (6)	มาก
5. ปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมงานด้วยความเต็มใจมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงาน	4.53 (1)	มากที่สุด	4.42 (1)	มาก	4.02 (6)	มาก	4.38 (2)	มาก	4.36 (2)	มาก

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ชื่อ	อัตรการออกัส ($n_1 = 49$)			ไฟฟ้ากำลัง ($n_2 = 60$)			เครื่องมอด ($n_3 = 42$)			เครื่องกล ($n_4 = 87$)			รวม ($n = 238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}_3$	S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
6. รัฟฟิงความคิดเห็นของเพื่อน	4.45	0.58	มาก	4.32	0.68	มาก	4.19	0.74	มาก	4.40	0.69	มาก	4.35	0.68	มาก
รวมงาน	(2)			(5)			(4)			(1)			(3)		
เฉลี่ย	4.40	0.55	มาก	4.36	0.64	มาก	4.18	0.70	มาก	4.31	0.64	มาก	4.32	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 9 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$) และจำแนกตามสาขาวิชาโดยภาพรวมทุกสาขาวิชาพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40-4.18$) และพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36-4.27$) และจำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่ทุกสาขาวิชา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42-4.02$) ยกเว้นสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) ในข้อที่ 5 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร จำนวนตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน

ข้อ	อิศกพรอนิสต์ (n ₁ = 49)		ไฟฟ้ากำลัง (n ₂ = 60)		เครื่องมือกล (n ₃ = 42)		เครื่องกล (n ₄ = 87)		รวม (n = 238)					
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	S.D. ₂	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_3$	S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร	3.22 (6)	0.96	ปานกลาง	0.90	ปานกลาง	3.07 (2)	1.07	ปานกลาง	3.54 (1)	0.92	มาก	3.33 (1)	0.96	ปานกลาง
2. มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาชุมชนทางด้านการศึกษาโดยยึดถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก	3.04 (1)	1.06	ปานกลาง	1.16	ปานกลาง	2.88 (3)	0.86	ปานกลาง	3.33 (3)	0.95	ปานกลาง	3.19 (3)	1.02	ปานกลาง
3. เป็นคณะกรรมการทางการศึกษาในชุมชน	2.57 (3)	1.12	ปานกลาง	1.26	ปานกลาง	2.62 (5)	1.23	ปานกลาง	2.83 (5)	1.17	ปานกลาง	2.68 (6)	1.20	ปานกลาง
4. เป็นผู้นำในการพัฒนาของชุมชน ทำให้งานมีประสิทธิภาพ	2.51 (5)	1.34	ปานกลาง	1.15	ปานกลาง	2.71 (4)	1.31	ปานกลาง	2.79 (6)	1.24	ปานกลาง	2.70 (5)	1.25	ปานกลาง
5. เป็นผู้นำในการวางแผนพัฒนาชุมชน เพื่อพัฒนาผู้เรียน	2.55 (4)	1.37	ปานกลาง	1.18	ปานกลาง	2.55 (6)	1.27	ปานกลาง	2.88 (4)	1.24	ปานกลาง	2.71 (4)	1.26	ปานกลาง
6. รับผิดชอบต่อความคิดเห็นของบุคคลในชุมชน	2.98 (2)	1.28	ปานกลาง	1.11	ปานกลาง	3.12 (1)	1.13	ปานกลาง	3.35 (2)	1.14	ปานกลาง	3.24 (2)	1.17	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.81	1.19	ปานกลาง	1.13	ปานกลาง	2.82	1.15	ปานกลาง	3.12	1.11	ปานกลาง	2.98	1.14	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$) และจำแนกตามสาขาวิชาโดยภาพรวมทุกสาขาวิชาพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12-2.81$) และพิจารณาเป็นรายข้อโดยภาพรวมพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33-2.68$) และจำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่ทุกสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.40-2.51$) ยกเว้นสาขาวิชาเครื่องกล ในข้อที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$)

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร จ้าแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 11 แสงวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา

ชื่อ	อัตรานอก (n ₁ =49)		ไฟท์กั่ง (n ₂ =60)		เครื่องมือ (n ₃ =42)		เครื่องกล (n ₄ =87)		รวม (n=238)						
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}_3$	S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. แสงวงหาข้อมูลข่าวสารที่เป็นปัจจุบันและนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	4.41 (1)	0.54	มาก	4.42 (1)	0.59	มาก	3.88 (1)	0.74	มาก	3.98 (1)	0.76	มาก	4.16 (1)	0.71	มาก
2. วิเคราะห์ข้อมูลและนำข้อมูลมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.10 (2)	0.65	มาก	4.27 (2)	0.63	มาก	3.71 (2)	0.60	มาก	3.94 (2)	0.65	มาก	4.02 (2)	0.66	มาก
3. จัดข้อมูลข่าวสารได้อย่างเป็นระบบในการจัดการเรียนการสอน	3.92 (5)	0.70	มาก	3.95 (5)	0.59	มาก	3.55 (4)	0.59	มาก	3.63 (5)	0.72	มาก	3.76 (5)	0.68	มาก
4. ใช้ข้อมูลประกอบการแก้ปัญหาเกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบ	3.98 (4)	0.59	มาก	4.22 (3)	0.67	มาก	3.62 (3)	0.58	มาก	3.70 (4)	0.73	มาก	3.87 (4)	0.70	มาก
5. นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรในการจัดการสอน	4.02 (3)	0.75	มาก	4.12 (4)	0.78	มาก	3.55 (5)	0.63	มาก	3.82 (3)	0.71	มาก	3.89 (3)	0.75	มาก
เฉลี่ย	4.09	0.65	มาก	4.19	0.65	มาก	3.66	0.63	มาก	3.81	0.72	มาก	3.94	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 11 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$) และจำแนกตามสาขาวิชาโดยภาพรวมทุกสาขาวิชา พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16-3.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42-3.55$) และจำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายข้อพบว่าทุกสาขาวิชา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42-3.55$)

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร จ้าแนกตามสาขาวิชา มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

ชื่อ	อิเล็กทรอนิกส์ (n ₁ = 49)		ไฟฟ้ากำลัง (n ₂ = 60)		เครื่องมือกล (n ₃ = 42)			เครื่องกล (n ₄ = 87)			รวม (n = 238)				
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_3$	S.D. ₃	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}_4$	S.D. ₄	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. พัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	4.20 (1)	0.50	มาก	4.33 (1)	0.77	มาก	3.76 (1)	0.96	มาก	4.02 (1)	0.59	มาก	4.09 (1)	0.72	มาก
2. จัดแหล่งการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ศึกษา	4.02 (2)	0.52	มาก	3.82 (4)	0.87	มาก	3.59 (3)	0.94	มาก	3.79 (3)	0.72	มาก	3.81 (2)	0.78	มาก
3. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในการแก้ปัญหาแบบด้านเดียวและรอบด้าน	3.78 (4)	0.62	มาก	3.83 (3)	0.72	มาก	3.67 (2)	0.82	มาก	3.74 (4)	0.65	มาก	3.76 (4)	0.69	มาก
4. ให้ผู้เรียนรู้จักผลกระทบของการกระทำของตนประเมินผลการแสดงผลของตนเองว่ามีผลดี มีจริยธรรม ความดีงามมากน้อยเพียงใด	3.92 (3)	0.57	มาก	3.85 (2)	0.71	มาก	3.41 (5)	0.89	ปานกลาง	3.86 (2)	0.63	มาก	3.79 (3)	0.71	มาก
5. ให้ผู้เรียนสร้างแนวทางในการพัฒนาตนเองเพื่อป้องกันปัญหาและวิกฤตที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างถาวร	3.76 (5)	0.60	มาก	3.68 (5)	0.68	มาก	3.45 (4)	1.04	ปานกลาง	3.67 (5)	0.68	มาก	3.65 (5)	0.74	มาก
เฉลี่ย	3.94	0.56	มาก	3.90	0.75	มาก	3.58	0.93	มาก	3.82	0.65	มาก	3.82	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 12 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$) และจำแนกตามสาขาวิชาโดยภาพรวมทุกสาขาวิชา พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94-3.58$) และพิจารณาเป็นรายข้อโดยภาพรวมพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09-3.65$) เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33-3.67$) ยกเว้นสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ในข้อที่ 4 และข้อที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41, 3.45$)

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ในภาพรวม 12 มาตรฐาน

มาตรฐาน	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า10ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ	3.41 (11)	0.71	ปานกลาง	3.41 (11)	0.66	ปานกลาง	3.41 (11)	0.94	ปานกลาง
2. ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึง ผลดีจะเกิดกับผู้เรียน	3.97 (3)	0.58	มาก	4.07 (3)	0.51	มาก	4.03 (3)	0.73	มาก
3. มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ	3.67 (10)	0.53	มาก	3.68 (10)	0.62	มาก	3.68 (9)	0.81	มาก
4. พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง	3.92 (4)	0.56	มาก	4.08 (4)	0.50	มาก	4.02 (4)	0.73	มาก
5. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	3.77 (8)	0.59	มาก	3.70 (8)	0.59	มาก	3.74 (8)	0.81	มาก
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน	3.80 (7)	0.54	มาก	3.85 (6)	0.52	มาก	3.83 (6)	0.72	มาก
7. รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ	3.68 (9)	0.64	มาก	3.61 (9)	0.59	มาก	3.65 (10)	0.78	มาก
8. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	4.27 (1)	0.66	มาก	4.54 (1)	0.50	มากที่สุด	4.43 (1)	0.69	มาก
9. ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์	4.20 (2)	0.48	มาก	4.40 (2)	0.50	มาก	4.32 (2)	0.64	มาก
10. ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน	3.09 (12)	0.99	ปานกลาง	2.88 (12)	0.93	ปานกลาง	2.98 (12)	1.14	ปานกลาง
11. แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา	3.98 (5)	0.52	มาก	3.90 (5)	0.62	มาก	3.99 (5)	0.70	มาก
12. สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์	3.83 (6)	0.52	มาก	3.80 (7)	0.59	มาก	3.82 (7)	0.73	มาก
เฉลี่ย	3.80	0.61	มาก	3.83	0.59	มาก	3.81	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงาน โดยภาพรวม 12 มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$) และจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83-3.80$) และพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่ามาตรฐานที่ 1 และมาตรฐานที่ 10 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41, 2.98$) นอกนั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43-3.65$) และจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเป็นรายมาตรฐาน พบว่าประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27-3.67$) ยกเว้นมาตรฐานที่ 1 และมาตรฐานที่ 10 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41, 3.09$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40-3.68$) ยกเว้นมาตรฐานที่ 8 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) และมาตรฐานที่ 1 กับมาตรฐานที่ 10 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41, 2.88$)

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงาน และลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการ เกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ

ข้อ	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า 10 ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและสื่อต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง	4.09 (1)	0.73	มาก	4.27 (1)	0.64	มาก	4.19 (1)	0.68	มาก
2. เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา ทางวิชาชีพครู ไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง /ปี	3.56 (2)	0.92	มาก	3.80 (2)	1.01	มาก	3.70 (2)	0.98	มาก
3. เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กร สมาคม ชมรมที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู	3.36 (3)	0.97	ปานกลาง	3.26 (4)	0.94	ปานกลาง	3.31 (3)	0.96	ปานกลาง
4. ร่วมเป็นสมาชิกขององค์กร สมาคม ชมรมที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู	3.07 (4)	1.00	ปานกลาง	3.04 (5)	1.05	ปานกลาง	3.05 (4)	1.03	ปานกลาง
5. เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ	2.98 (5)	1.10	ปานกลาง	2.67 (3)	0.97	ปานกลาง	2.80 (5)	1.04	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.41	0.94	ปานกลาง	3.41	0.92	ปานกลาง	3.41	0.94	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.16 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$) และจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$) และจำแนกเป็นรายข้อโดยภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31-2.80$) ยกเว้นข้อที่ 1 และข้อที่ 2 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09, 3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่า พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36-2.98$) ยกเว้นข้อที่ 1 และ ข้อที่ 2 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09, 3.56$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไปพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26-2.67$) ยกเว้นข้อที่ 1 และข้อที่ 2 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27, 3.80$)

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติการกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลดีจะเกิดกับนักเรียน

ข้อ	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า 10 ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. จัดกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถของผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	4.20 (1)	0.83	มาก	4.38 (1)	0.58	มาก	4.30 (1)	0.71	มาก
2. จัดกิจกรรมสร้างคุณธรรมให้แก่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ	3.83 (4)	0.78	ปานกลาง	4.08 (2)	0.81	มาก	3.97 (3)	0.81	มาก
3. จัดกิจกรรมตามหลักสูตรเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน	4.00 (2)	0.61	มาก	3.98 (3)	0.70	มาก	3.99 (2)	0.67	มาก
4. จัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถของตนเองเต็มตามศักยภาพ	3.88 (3)	0.74	มาก	3.87 (4)	0.75	มาก	3.87 (4)	0.74	มาก
เฉลี่ย	3.98	0.74	มาก	4.08	0.71	มาก	4.03	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$) และจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08-3.98$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30-3.87$) และพิจารณาเป็นรายข้อ

จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่าพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20-3.88$) ยกเว้นข้อที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.83$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไปพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{x} = 4.38-3.87$)

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

ข้อ	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า10ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ตรวจสอบความสามารถรวมถึงข้อบกพร่องต่างๆ ของผู้เรียน	3.98 (1)	0.64	มาก	3.88 (2)	0.72	มาก	3.92 (2)	0.69	มาก
2. จัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.33 (7)	0.87	ปานกลาง	3.30 (7)	1.02	ปานกลาง	3.32 (7)	0.96	ปานกลาง
3. ปรับวิธีการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	3.82 (3)	0.71	มาก	4.07 (1)	0.67	มาก	3.97 (1)	0.70	มาก
4. ให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจ ความถนัดโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ	3.62 (4)	0.76	มาก	3.59 (5)	0.81	มาก	3.60 (5)	0.79	มาก
5. วินิจฉัยปัญหาตามสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.55 (6)	0.83	มาก	3.45 (6)	0.96	ปานกลาง	3.49 (6)	0.90	ปานกลาง
6. หาวิธีแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.61 (4)	0.77	มาก	3.68 (4)	0.86	มาก	3.65 (4)	0.82	มาก
7. ส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียน	3.84 (2)	0.74	มาก	3.80 (3)	0.83	มาก	3.82 (3)	0.79	มาก
เฉลี่ย	3.68	0.76	มาก	3.68	0.74	มาก	3.68	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$) และจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$) และจำแนกเป็นรายข้อโดยภาพรวม พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97-3.60$) และพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่าพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98-3.55$) ยกเว้น

ข้อที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07-3.59$) ยกเว้นข้อที่ 2 และข้อที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.30-3.45$)

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง

ข้อ	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า10ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. พัฒนาแผนการสอนที่มีเนื้อหาสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตร	4.13 (1)	0.62	มาก	4.25 (1)	0.69	มาก	4.20 (1)	0.66	มาก
2. ปรับปรุงแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผ่านกิจกรรมการปฏิบัติจริง	3.98 (2)	0.70	มาก	4.03 (5)	0.60	มาก	4.01 (4)	0.64	มาก
3. พัฒนาแผนการสอนที่ปฏิบัติจริงได้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	3.96 (3)	0.67	มาก	4.06 (4)	0.65	มาก	4.02 (3)	0.66	มาก
4. พัฒนาการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อค้นหาคำตอบด้วยตนเอง	3.69 (5)	0.78	มาก	3.95 (3)	0.76	มาก	3.84 (5)	0.78	มาก
5. มีการบันทึกการสอนหลังการสอน	3.89 (4)	0.96	มาก	4.13 (2)	0.85	มาก	4.03 (2)	0.90	มาก
เฉลี่ย	3.93	0.75	มาก	4.08	0.71	มาก	4.02	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) และจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08-3.93$) และจำแนกเป็นรายข้อโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20-3.84$) และพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่าพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13-3.69$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไปพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25-4.03$)

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ตามมาตรฐานที่ 5 พัฒนาศือการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

ข้อ	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า 10 ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. พัฒนาศือการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.02 (2)	0.72	มาก	3.90 (3)	0.82	มาก	3.95 (2)	0.78	มาก
2. พัฒนาศือการเรียนการสอนให้ตรงตามเนื้อหาของหลักสูตร	4.10 (1)	0.64	มาก	4.18 (1)	0.57	มาก	4.15 (1)	0.60	มาก
3. ใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย	3.88 (3)	0.84	มาก	3.91 (2)	0.75	มาก	3.90 (3)	0.79	มาก
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกหรือปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน	3.51 (4)	0.91	มาก	3.32 (4)	0.92	ปานกลาง	3.40 (4)	0.92	ปานกลาง
5. ให้ผู้เรียนประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน	3.36 (5)	0.95	ปานกลาง	3.21 (5)	0.94	ปานกลาง	3.28 (5)	0.95	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.77	0.81	มาก	3.71	0.80	มาก	3.74	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$) และจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77-3.71$) และจำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวม พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15-3.90$) ยกเว้นข้อที่ 4 และข้อที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40, 3.28$) และพิจารณาเป็นรายชื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่า พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10-3.51$) ยกเว้นข้อที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไปพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18-3.90$) ยกเว้นข้อที่ 4 และข้อที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.32, 3.21$)

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนมาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน

ข้อ	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า 10 ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียน ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง	3.87 (3)	0.73	มาก	3.83 (3)	0.64	มาก	3.85 (3)	0.68	มาก
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นการสร้างทักษะในการปฏิบัติ	4.08 (2)	0.67	มาก	4.28 (2)	0.60	มาก	4.19 (2)	0.64	มาก
3. จัดกิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง	3.77 (4)	0.67	มาก	3.65 (4)	0.76	มาก	3.71 (4)	0.73	มาก
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.38 (6)	0.83	ปานกลาง	3.49 (6)	0.80	ปานกลาง	3.44 (6)	0.81	ปานกลาง
5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีการปฏิบัติจริง	4.15 (1)	0.68	มาก	4.32 (1)	0.71	มาก	4.25 (1)	0.70	มาก
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนค้นหาความรู้ตามสภาพความแตกต่างของบุคคล	3.57 (5)	0.81	มาก	3.56 (5)	0.75	มาก	3.56 (5)	0.78	มาก
เฉลี่ย	3.80	0.73	มาก	3.86	0.71	มาก	3.83	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$) และจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86-3.80$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ โดยภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25-3.56$) ยกเว้นข้อที่ 4 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$) และพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่าพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15-3.57$) ยกเว้นข้อที่ 4 อยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$\bar{x} = 3.38$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไปพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32-3.56$) ยกเว้นข้อที่ 4 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$)

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ

ข้อ	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า 10 ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. มีการรายงานสภาพปัญหาการพัฒนาผู้เรียนในภาพรวม	3.77 (2)	0.77	มาก	3.70 (2)	0.79	มาก	3.73 (2)	0.78	มาก
2. มีการรายงานผลความต้องการการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.49 (6)	0.85	ปานกลาง	3.30 (6)	0.83	ปานกลาง	3.38 (6)	0.84	ปานกลาง
3. มีการรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายบุคคล	3.69 (4)	0.84	มาก	3.67 (4)	0.87	มาก	3.68 (4)	0.86	มาก
4. มีการรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายกลุ่มหรือทั้งห้อง	3.81 (1)	0.77	มาก	3.73 (1)	0.78	มาก	3.76 (1)	0.78	มาก
5. มีการสรุปผลเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอน	3.74 (3)	0.81	มาก	3.63 (5)	0.68	มาก	3.68 (3)	0.74	มาก
6. มีการรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	3.64 (5)	0.76	มาก	3.68 (3)	0.65	มาก	3.66 (5)	0.70	มาก
เฉลี่ย	3.69	0.80	มาก	3.62	0.77	มาก	3.65	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงาน ในมาตรฐานที่ 7 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$) และจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69-3.62$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ โดยภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76-3.66$) ยกเว้นข้อที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$) และพิจารณาเป็นรายข้อ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่า พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81-3.64$) ยกเว้นข้อที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไปพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73-3.63$) ยกเว้นข้อที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.30$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน

ข้อ	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า10ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. แต่งกายสุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ	4.36 (1)	0.73	มาก	4.60 (2)	0.56	มากที่สุด	4.50 (1)	0.65	มากที่สุด
2. มีความประพฤติเรียบร้อย	4.32 (2)	0.71	มาก	4.55 (5)	0.59	มากที่สุด	4.45 (4)	0.65	มาก
3. มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครู	4.27 (5)	0.81	มาก	4.60 (1)	0.54	มากที่สุด	4.46 (3)	0.68	มาก
4. มีการใช้วาจาสุภาพเรียบร้อย	4.04 (6)	0.84	มาก	4.35 (6)	0.68	มาก	4.22 (6)	0.77	มาก
5. มีคุณธรรมจริยธรรมที่เหมาะสมกับการเป็นครู	4.30 (4)	0.77	มาก	4.56 (4)	0.62	มากที่สุด	4.45 (5)	0.70	มาก
6. มีการปฏิบัติตนให้เป็นที่เคารพนับถือแก่บุคคลทั่วไป	4.32 (3)	0.80	มาก	4.59 (3)	0.54	มากที่สุด	4.47 (2)	0.67	มาก
เฉลี่ย	4.27	0.78	มาก	4.54	0.59	มากที่สุด	4.43	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.23 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 8 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$) และจำแนกตามประสบการณ์ ในการสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$) และมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) และจำแนกเป็นรายข้อโดยภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47-4.22$) ยกเว้นข้อที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$) และพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามประสบการณ์ ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่าพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{x} = 4.36-4.04$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไปพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60-4.55$) ยกเว้นข้อที่ 6 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$)

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษา อย่างสร้างสรรค์

ข้อ	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า 10 ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น	4.23 (4)	0.67	มาก	4.36 (6)	0.64	มาก	4.30 (4)	0.66	มาก
2. ปฏิบัติงานในสถานศึกษาตามความรู้ความสามารถ ความถนัดของคน และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	4.12 (6)	0.65	มาก	4.38 (4)	0.56	มาก	4.27 (5)	0.61	มาก
3. ยินดีปรับปรุงการปฏิบัติงานตามข้อวิจารณ์	4.27 (1)	0.66	มาก	4.43 (2)	0.60	มาก	4.36 (1)	0.63	มาก
4. นำผลการประเมินการปฏิบัติงานของตนมาปรับปรุงพัฒนางาน	4.12 (5)	0.60	มาก	4.38 (5)	0.61	มาก	4.27 (6)	0.62	มาก
5. ปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมงานด้วยความเต็มใจมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงาน	4.25 (3)	0.64	มาก	4.44 (1)	0.63	มาก	4.36 (2)	0.64	มาก
6. รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน	4.27 (2)	0.68	มาก	4.41 (3)	0.67	มาก	4.35 (3)	0.68	มาก
เฉลี่ย	4.21	0.65	มาก	4.40	0.62	มาก	4.32	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.24 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 9 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$) และจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40-4.21$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{x} = 4.36-4.27$) และพิจารณาเป็นรายข้อ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่าพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{x} = 4.27-4.12$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไปพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{x} = 4.44-4.36$)

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน

ข้อ	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า 10 ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร	3.32 (1)	0.94	ปานกลาง	3.33 (1)	0.99	ปานกลาง	3.33 (1)	0.96	ปานกลาง
2. มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาชุมชนทางการศึกษาโดยยึดถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก	3.32 (2)	1.04	ปานกลาง	3.09 (3)	1.01	ปานกลาง	3.19 (3)	1.02	ปานกลาง
3. เป็นคณะกรรมการทางการศึกษาในชุมชน	2.91 (4)	1.20	ปานกลาง	2.51 (6)	1.17	ปานกลาง	2.68 (5)	1.20	ปานกลาง
4. เป็นผู้นำในการพัฒนางานของชุมชน ทำให้งานมีประสิทธิภาพ	2.91 (5)	1.30	ปานกลาง	2.54 (5)	1.19	ปานกลาง	2.70 (6)	1.25	ปานกลาง
5. เป็นผู้นำในการวางแผนพัฒนาชุมชน เพื่อพัฒนาผู้เรียน	2.89 (6)	1.28	ปานกลาง	2.57 (4)	1.23	ปานกลาง	2.71 (4)	1.26	ปานกลาง
6. รับฟังความคิดเห็นของบุคคลในชุมชน	3.24 (3)	1.17	ปานกลาง	3.25 (2)	1.17	ปานกลาง	3.24 (2)	1.17	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.10	1.15	ปานกลาง	2.88	1.13	ปานกลาง	2.98	1.14	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.25 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$) และจำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10-2.88$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{x} = 3.33-2.70$) และพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่าพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{x} = 3.32 -2.89$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไปพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{x} = 3.33-2.51$)

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา

ข้อ	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า 10 ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. แสวงหาข้อมูล ข่าวสารที่เป็นปัจจุบันและนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	4.16 (1)	0.64	มาก	4.16 (1)	0.76	มาก	4.16 (1)	0.71	มาก
2. วิเคราะห์ข้อมูลและนำข้อมูลมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.03 (2)	0.64	มาก	4.01 (2)	0.68	มาก	4.02 (2)	0.66	มาก
3. จัดข้อมูลข่าวสารได้อย่างเป็นระบบในการจัดการเรียนการสอน	3.80 (5)	0.65	มาก	3.72 (5)	0.71	มาก	3.76 (5)	0.68	มาก
4. ใช้ข้อมูลประกอบการแก้ปัญหาเกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบ	3.93 (4)	0.58	มาก	3.83 (3)	0.78	มาก	3.87 (4)	0.70	มาก
5. นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรในการจัดการสอน	3.98 (3)	0.72	มาก	3.82 (4)	0.76	มาก	3.89 (3)	0.75	มาก
เฉลี่ย	3.98	0.64	มาก	3.91	0.74	มาก	3.94	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.26 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 11 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.94$) และจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98-3.91$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{x} = 4.16-3.76$) และพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่าพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{x} = 4.16-3.80$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไปพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{x} = 4.16-3.72$)

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ของสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

ข้อ	10 ปีหรือต่ำกว่า ($n_1=102$)			มากกว่า10ปี ($n_2=136$)			รวม ($n=238$)		
	$\bar{x}_1$	S.D. ₁	ระดับ	$\bar{x}_2$	S.D. ₂	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. พัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	4.07 (1)	0.69	มาก	4.11 (1)	0.75	มาก	4.09 (1)	0.72	มาก
2. จัดแหล่งการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ศึกษา	3.83 (2)	0.75	มาก	3.79 (3)	0.80	มาก	3.81 (2)	0.78	มาก
3. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในการแก้ปัญหาแบบด้านเดียว และรอบด้าน	3.82 (3)	0.68	มาก	3.71 (4)	0.70	มาก	3.76 (4)	0.69	มาก
4. ให้ผู้เรียนรู้จักผลกระทบของการกระทำของคนประเมิณผลการศึกษาแสดงของตนเองว่ามีผลดี มีจริยธรรม ความดีงามมากน้อยเพียงใด	3.79 (4)	0.68	มาก	3.79 (2)	0.73	มาก	3.79 (3)	0.71	มาก
5. ให้ผู้เรียนสร้างแนวทางในการพัฒนาคนเพื่อป้องกันปัญหาและวิกฤติที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างถาวร	3.68 (5)	0.69	มาก	3.63 (5)	0.78	มาก	3.65 (5)	0.74	มาก
เฉลี่ย	3.84	0.70	มาก	3.81	0.75	มาก	3.82	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.27 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีสภาพการปฏิบัติงานในมาตรฐานที่ 12 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$) และจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84-3.81$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{x} = 4.09-3.65$) และพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่าพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{x} = 4.07-3.68$) สำหรับประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไปพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{x} = 4.11-3.63$)

4.3 ตอนที่3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชาและ ประสบการณ์ในการสอน

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม 12 มาตรฐานจำแนก
ตามสาขาวิชา

มาตรฐาน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
1. ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู อยู่เสมอ	ระหว่างกลุ่ม	3	5.55	1.85	4.11	.007*
	ภายในกลุ่ม	234	105.33	.45		
	รวม	237	110.89			
2. ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึง ผลดีจะเกิด กับผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	.87	.29	.98	.400
	ภายในกลุ่ม	234	69.15	.29		
	รวม	237	70.02			
3. มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3	5.60	1.87	5.87	.001*
	ภายในกลุ่ม	234	74.47	.31		
	รวม	237	80.08			
4. พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง	ระหว่างกลุ่ม	3	2.43	.81	2.95	.033*
	ภายในกลุ่ม	234	64.37	.27		
	รวม	237	66.81			
5. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	ระหว่างกลุ่ม	3	5.11	1.70	5.11	.002*
	ภายในกลุ่ม	234	77.93	.33		
	รวม	237	83.04			
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ ผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.79	.93	3.43	.018*
	ภายในกลุ่ม	234	63.59	.27		
	รวม	237	66.38			
7. รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.34	.44	1.21	.305
	ภายในกลุ่ม	234	86.49	.37		
	รวม	237	87.84			
8. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.77	.59	1.71	.165
	ภายในกลุ่ม	234	80.75	.34		
	รวม	237	82.52			
9. ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์	ระหว่างกลุ่ม	3	1.30	.43	1.73	.160
	ภายในกลุ่ม	234	58.56	.25		
	รวม	237	59.86			
10. ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3	4.12	1.37	1.50	.215
	ภายในกลุ่ม	234	214.62	.91		
	รวม	237	218.75			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

มาตรฐาน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
11. แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	3	9.52	3.17	10.63	.000*
	ภายในกลุ่ม	234	69.86	.29		
	รวม	237	79.38			
12. สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์	ระหว่างกลุ่ม	3	3.55	1.18	3.86	.010*
	ภายในกลุ่ม	234	71.78	.30		
	รวม	237	75.34			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.02	.67	4.01	.008*
	ภายในกลุ่ม	234	39.36	.16		
	รวม	237	41.39			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.28 พบว่าผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามสาขาวิชา โดยภาพรวมจำแนกตามรายมาตรฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในมาตรฐานที่ 1,3,4,5,6,11 และ 12

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ยเพื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	Mean	อิเล็กทรอนิกส์	ช่างไฟฟ้ากำลัง	เครื่องมือกล	เครื่องกล
สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม		3.50	3.61	3.37	3.23
อิเล็กทรอนิกส์	3.50	-	-0.11	0.13	0.27
ไฟฟ้า	3.61	(0.86)	-	(0.85)	(0.18)
กำลัง	3.61			0.24	0.38*
เครื่องมือกล	3.37				(0.38)
เครื่องกล	3.23				
				-	0.14
					(0.74)
					-

* $p \leq .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.29 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง)มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูสาขาวิชาเครื่องกล นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ยเพื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	Mean	อิเล็กทรอนิกส์	ไฟฟ้ากำลัง	เครื่องมือกล	เครื่องกล
		3.78	3.88	3.47	3.68
สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม	อิเล็กทรอนิกส์	-	-0.10 (0.84)	0.40 (0.07)	0.10 (0.27)
	ไฟฟ้ากำลัง		-	0.41* (0.00)	0.20* (0.02)
	เครื่องมือกล			-	-0.21 (0.77)
	เครื่องกล				-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.30 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง และครูสาขาวิชาเครื่องกล นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ยเพื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	Mean	อิเล็กทรอนิกส์	ไฟฟ้า	เครื่องมือ	เครื่องกล
			กำลัง	กล	
		3.37	3.92	3.48	3.70
สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม	อิเล็กทรอนิกส์	3.37	-0.55 (0.62)	-0.11 (0.11)	-0.33 (0.90)
	ไฟฟ้า	3.92	-	0.44* (0.00)	0.22 (0.14)
	กำลัง	3.48		-	-0.22 (0.25)
	เครื่องมือ	3.48			
	กล	3.70			-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.31 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ยเพื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 6 จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	Mean	อิเล็กทรอนิกส์	ไฟฟ้า	เครื่องมือ	เครื่องกล
			กำลัง	กล	
		3.89	3.91	3.60	3.84
สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม	อิเล็กทรอนิกส์	3.89	-0.02 (0.99)	0.29 (0.07)	0.05 (0.97)
	ไฟฟ้า	3.91	-	0.31* (0.03)	0.07 (0.88)
	กำลัง	3.60		-	-0.24 (0.11)
	เครื่องมือ	3.60			
	กล	3.84			-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.32 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานครตาม มาตรฐานที่ 6 จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ยเพื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 11 แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	Mean	อิเล็กทรอนิกส์	ไฟฟ้ากำลัง	เครื่องมือกล	เครื่องกล
		4.08	4.19	3.66	3.81
สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม					
อิเล็กทรอนิกส์	4.08	-	-0.11 (0.79)	0.42* (0.00)	0.27 (0.05)
ไฟฟ้า	4.19		-	0.53* (0.00)	0.38* (0.00)
กำลัง					
เครื่องมือ	3.66			-	-0.15 (0.53)
กล					
เครื่องกล	3.81				-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.33 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 11 แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง และครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง และสาขาวิชาเครื่องกล นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าเฉลี่ยเพื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	Mean	อิเล็กทรอนิกส์	ไฟฟ้า	เครื่องมือกล	เครื่องกล
		3.93	3.90	3.57	3.81
สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม					
อิเล็กทรอนิกส์	3.93	-	0.03	0.36*	0.12
ไฟฟ้า	3.90		(0.99)	(0.02)	(0.69)
เครื่องมือกล	3.57			0.33*	0.09
เครื่องกล	3.81			(0.03)	(0.83)
				-	-0.24
					(0.15)
					-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.34 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง และครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ เปรียบเทียบเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม 12 มาตรฐาน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

มาตรฐาน	10 ปี หรือต่ำกว่า ($n_1 = 102$)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป ($n_2 = 136$)		t	Prob.
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู อยู่เสมอ	3.41	.71	3.41	.66	.016	.92
2. ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึง ผลดีจะเกิดกับ ผู้เรียน	3.97	.58	4.07	.51	-1.39	.58
3. มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ	3.67	.53	3.68	.61	-.04	.12
4. พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง	3.92	.56	4.08	.49	-2.21	.23
5. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	3.77	.59	3.70	.59	.88	.77
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ ผู้เรียน	3.80	.54	3.85	.52	-.74	.94
7. รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ	3.68	.64	3.61	.59	.88	.75
8. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	4.27	.66	4.54	.50	-3.56	.02*
9. ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์	4.20	.48	4.40	.50	-.29	.08
10. ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน	3.09	.99	2.88	.93	1.72	.34
11. แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา	3.98	.52	3.90	.62	1.96	.01*
12. สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์	3.83	.52	3.80	.59	.45	.20
รวม	3.80	.61	3.83	.60	-.46	.52

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.35 พบว่าการเปรียบเทียบเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่าง
อุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการสอน
ทดสอบโดยสถิติ t-test ผลการทดสอบปรากฏว่า ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันโดยภาพรวม มีสภาพการปฏิบัติงานไม่
แตกต่างกัน แต่พิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่า ประสบการณ์สอนที่มีความสัมพันธ์กันได้แก่
มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน และมาตรฐานที่ 11 แสวงหาและให้ข้อมูล
ข่าวสารในการพัฒนา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนมาตรฐานด้านอื่นๆ พบว่าไม่มี
ความสัมพันธ์ต่อสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษา สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1.1 เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

5.1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบ สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน โดยภาพรวมรายมาตรฐาน

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

5.1.2.1 ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร สอนสาขาวิชาต่างกัันมีสภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

5.1.2.2 ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัันมีสภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

5.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 19 โรงเรียน จำนวน 590 คน

5.1.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 238 คน เก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีจำนวน 2 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับสาขาวิชา และประสบการณ์ในการการสอน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา 12 มาตรฐาน จำนวน 66 ข้อ

5.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการ ต่อไปนี้

5.1.5.1 บันทึกเสนอขอให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 19 โรงเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่ได้กำหนดไว้

5.1.5.2 การนำส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยส่งและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเองตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม 2552 ถึงวันที่ 20 สิงหาคม 2552 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการนำแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 238 ฉบับ ไปทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แบบสอบถามคืนจำนวน 238 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามลำดับการดังนี้

5.1.6.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้วิธีหาค่าร้อยละ (Percentage)

5.1.6.2 สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาทั้ง 12 มาตรฐาน โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ระดับการปฏิบัติงานและลำดับที่ จำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน เป็นรายชื่อ ายมาตรฐานและภาพรวม

5.1.6.3 เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมรายมาตรฐาน จำแนกตามสาขาวิชาโดยใช้ One way ANOVA ทดสอบความแตกต่างถ้าพบความแตกต่าง จะทดสอบรายคู่โดยใช้ Scheffe' Post Hoc Comparisons และประสบการณ์ในการสอน โดยใช้ t-test

5.1.7 สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่สอนโดยส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาเครื่องกล รองลงมาคือสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) และสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ตามลำดับ สำหรับประสบการณ์ในการสอนพบว่าส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป รองลงมาประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่า

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม 12 มาตรฐานและภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอนพบว่าอยู่ในระดับมาก

สำหรับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร เป็นรายมาตรฐานจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน ปรากฏผลดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำรองจากลำดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) และสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อโดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าข้อที่ 1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราและสื่อต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่ 3 เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรสมาคมชมรมที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู ข้อที่ 4 ร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรสมาคมชมรมที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู และข้อที่ 5 เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อที่ 3 ของสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) อยู่ในระดับมาก

มาตรฐานที่ 2 การตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆโดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อที่ 2 จัดกิจกรรมสร้างคุณธรรมให้แก่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ของครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่าอยู่ในระดับปานกลาง

มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าข้อที่ 3 ปรับวิธีการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน อยู่ในระดับมากและค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนข้อที่ 2 จัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล และข้อที่ 5 วินิจฉัยปัญหาตามสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง แต่ในข้อที่ 5 ของสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) และสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) รวมถึงประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่า อยู่ในระดับมาก

มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง โดยภาพรวมทั้งมาตรฐานที่ 4 ภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน ภาพรวมรายข้อ อยู่ในระดับมากทั้งหมด

มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าข้อที่ 4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกหรือปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน และข้อที่ 5 ให้ผู้เรียนประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง แต่ในข้อที่ 5 ของสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) อยู่ในระดับมาก

มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าข้อที่ 4 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล อยู่ในระดับ

ปานกลาง แต่ในข้อที่ 4 ของสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) อยู่ในระดับมาก

มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ โดยภาพรวม จำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าข้อที่ 2 มีการรายงานผลความต้องการ การพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง

มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชาช่วงอุตสาหกรรมและประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) และประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ส่วนที่เหลืออยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าข้อที่ 1 แต่งกายสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นสาขาวิชา เครื่องมือกลและซ่อมบำรุง สาขาวิชาเครื่องกล และประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่า อยู่ในระดับมาก

มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก ยกเว้นสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์)อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อที่ 5 ปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมงานด้วยความเต็มใจมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงาน ของสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) อยู่ในระดับมากที่สุด

มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชารวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อที่ 1 ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ของสาขาวิชาเครื่องกล อยู่ในระดับมาก

มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชารวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก

มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทุกสถานการณ์ โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชารวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อที่ 4 ให้ผู้เรียนรู้จักผลกระทบของการกระทำของตนประเมินผลการแสดงของตนว่ามีผลดี มีจริยธรรมความดีงามมากน้อยเพียงใด และข้อที่ 5 ให้ผู้เรียนสร้างแนวทางในการพัฒนาตนเพื่อป้องกันปัญหาและวิกฤติที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างถาวร ของสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง อยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน

ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชาโดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่าแตกต่างกันในมาตรฐานที่ 1, 3, 5, 6, 11 และ 12 ตามลำดับ จากผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาเครื่องกล

มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง และครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาเครื่องกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะณใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ และมาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง

มาตรฐานที่11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ส่วนครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง และครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาเครื่องกล

มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทุกสถานการณ์ พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ส่วนครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูช่างอุตสาหกรรมสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง

ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน โดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่า แตกต่างกันในมาตรฐานที่ 8 และมาตรฐานที่ 10

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม 12 มาตรฐาน และภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอนพบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากครูจะต้องเป็นผู้มีการพัฒนาทักษะวิชาชีพและความรู้ตามสาขาวิชาเป็นอย่างดีมีประสบการณ์ในการสอน โดยคำนึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน เป็นแบบอย่างที่ดี ให้ความร่วมมือทั้งในสถานศึกษาและชุมชน รวมทั้งมีความรู้ด้านเทคโนโลยีและข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจักพรรดิ วัฒนา (2544 : 7-9) กล่าวว่า บทบาทหน้าที่ของครูตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ครูผู้สอนจะต้องมีประสบการณ์ มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ รวมทั้งความรู้ความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบเป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เพิ่มวุฒิ บุญพามาตะนัง (2543 : 20) กล่าวว่า คุณลักษณะของครูไทยในสหัสวรรษใหม่ว่าครูในยุคข้อมูลข่าวสารและยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงน่าจะเป็นคนที่มีลักษณะดังนี้ มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี และ

การเรียนการสอน เป็นคนทันสมัยมีวิสัยทัศน์ มีหัวใจนักปราชญ์ เปลี่ยนบทบาท จากครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกกิจกรรม โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และมีคุณธรรมจริยธรรมสูง

สำหรับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร เป็นรายมาตรฐานจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน ปรากฏผลดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ พบว่าโดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เป็นมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยรองจากลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูมีภาระงานสอนที่เป็นงานประจำมาก โดยเฉพาะครูช่างอุตสาหกรรมนอกเหนือจากที่สอนในห้องเรียนแล้ว บางครั้งยังมีงานต่อเนื่องต้องตรวจชิ้นงานอีกเพราะแต่ละสาขาวิชาจะต้องมีชิ้นงานที่ให้ผู้เรียนทำด้วย และยังมีงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายอีก เป็นเหตุให้ไม่มีเวลาพอที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับกัลยา คงศรีวิไล (2545 : 101) กล่าวว่า การประชุมอบรมสัมมนาเป็นกิจกรรมทางวิชาการทำให้เสียเวลาและครูไม่ชอบเข้าอบรมสัมมนาผู้บริหารขาดการสนับสนุนทางด้านงบประมาณ ครูมีภาระหน้าที่รับผิดชอบมากทั้งงานและหน้าที่อื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารจึงมีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเป็นลำดับแรก คือข้อที่ 1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและสื่อต่างๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง ด้วยการศึกษาศึกษาเอกสาร ตำราและสื่อต่างๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูให้ความสนใจที่จะพัฒนาตนเอง ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของธีรศักดิ์ อัครบวร (2542 : 33) กล่าวว่า ครูย่อมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการเศรษฐกิจสังคมและการเมืองอยู่เสมอ โดยข้อที่ 3, 4 และข้อที่ 5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือเข้าร่วมกิจกรรมหรือเป็นสมาชิกขององค์กร สมาคมชมรมที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีภาระหน้าที่มากทั้งเรื่องการสอนและหน้าที่อื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย จึงไม่อาจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรหรือสมาคมที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทวีป อภิสัทธี (2542 : 2) กล่าวว่า วิชาชีพครูได้ชื่อว่าเป็นหนึ่งในสามของวิชาชีพที่เป็นผู้นำทางด้านจิตวิญญาณของมนุษยชาติ กล่าวกันว่าผู้ที่จะมี "จิตวิญญาณครู" ได้นั้นจะต้องมีคุณสมบัติเพียบพร้อมไปด้วยความรู้ด้านวิชาการ และพัฒนาวิชาชีพให้สูงขึ้น เข้าร่วมประชุมและเป็นวิทยากรในการสัมมนาที่ตนสนใจ ตลอดจนเขียนบทความทางวิชาการเผยแพร่อยู่เสมอในสิ่งที่ตนรู้จริง เกิดประโยชน์จริงมีทักษะในการสอนและมีเจตคติต่อวิชาชีพ จะต้องมีความซื่อสัตย์และศีลธรรมประจำใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐานที่ 2 การตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆโดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาภาพรวมและรายชื่อของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะข้อที่ 1 จัดกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ทั้งนี้อาจเนื่องจาก โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ในเขตเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมของประเทศ จะต้องผลิตช่างฝีมือและช่างเทคนิค ให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ สอดคล้องกับแนวคิดของ วีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2543:137) ที่แสดงทัศนะถึงลักษณะของครูอาชีวศึกษาที่มีมาตรฐานว่า ครูอาชีวศึกษามีหน้าที่ โดยตรงในการถ่ายทอดเทคโนโลยี ศิลปวิทยา ในวิชาชีพสู่ผู้เรียนมุ่งมั่นให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ด้วยการพัฒนาตนเอง กิจกรรมที่จัดควรคำนึงถึงผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการ มีความสามารถในการประกอบอาชีพ ส่วนข้อที่ 2 จัดกิจกรรมสร้างคุณธรรมให้แก่ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติ พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่ามีสภาพการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยจึงทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมสร้างคุณธรรมให้แก่ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติ ดีเท่ากับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนที่มากกว่า

มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะข้อที่ 3 ปรับวิธีการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนต่างตระหนักและเข้าใจบทบาทและหน้าที่ดี อีกทั้งผู้เรียนใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนส่วนมากเป็นผู้ที่พลาดโอกาสจากการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนของรัฐบาล รวมถึงค่าใช้จ่ายในการศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนค่อนข้างสูง ซึ่งครูตระหนักถึงปัญหานี้จึงปรับวิธีการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ได้ตามขีดความสามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคล เพื่อให้ได้รับความรู้ทางวิชาการและฝึกทักษะวิชาชีพเพื่อให้เป็นช่างฝีมือช่างเทคนิคที่มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ เพื่อเข้าไปทำงานในสถานประกอบการตามความมุ่งหวังทั้งของนักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของมณฑิภา สังขะรมย์ (2535 : 5-8) กล่าวว่าครูมีงานหลักในการสอนให้ความรู้แก่นักเรียน หน้าที่โดยตรงของครูคือการสร้างให้นักเรียนเป็นนักคิด เป็นคนมีเหตุผล และครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้นักเรียนได้คิดทำงานเอง มีส่วนร่วมในการทำงานและรับผิดชอบงานของตน ครูคือผู้เข้าใจพัฒนาการของนักเรียนและเป็นผู้ช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเข้าใจนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อโดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าข้อที่ 2 จัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล และข้อที่ 5 วินิจฉัยปัญหาตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพที่แท้จริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง แต่ในข้อที่ 5 ของสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์)และสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง)รวมถึงประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่า อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง และเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นกระบวนการในการพัฒนาผู้เรียนขั้นท้ายๆ จึงทำให้ค่าเฉลี่ยต่ำ

มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง โดยภาพรวมทั้งมาตรฐานที่ 4 ภาพรวมและรายชื่อของแต่ละสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอน อยู่ในระดับมากทั้งหมด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแผนการสอนเป็นสิ่งที่ครูต้องกระทำซึ่งสามารถนำเสนอได้จากแฟ้มสะสมงาน(Portfolio) และอยู่ในเกณฑ์หนึ่งของการประกันคุณภาพของตัวบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งสนองต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่ให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการฝึกกระบวนการคิดฝึกทักษะ จัดการแหล่งการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุเมธ การศรีทอง และคณะ (2544 : 115) เรื่อง การศึกษาระดับการพัฒนาของครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ.2537 พบว่า การพัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลดี มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (2544 : 16) ครูต้องมีการวางแผนการสอนและเตรียมการสอนเป็นอย่างดี โดยแสวงหาเทคนิควิธีแสวงหาความรู้ มีความสนุกสนานในการเรียนรู้ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน ไม่ใช้วิธีการสอนซ้ำซาก สามารถนำสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ปฏิบัติได้

โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเป็นลำดับแรก คือข้อที่1 พัฒนาแผนการสอนที่มีเนื้อหาสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษามุ่งเน้นให้ ผู้เรียนเมื่อเรียน มีความรู้ มีความสามารถ มีทักษะตลอดจนทัศนคติที่ดี เพราะฉะนั้นในการทำแผน การสอนต้องให้มีเนื้อหาสาระตรงตามหลักสูตร เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 25) กล่าวว่า ครูต้องมีความเข้าใจและมีความรับผิดชอบบริหารงานในส่วนที่เป็นภาระหน้าที่ของตนอย่างสมบูรณ์ จะต้องมีการจัดทำแผนการสอน ซึ่งจะทำให้ครูเกิดความเข้าใจในการทำงานทั้งระบบ เพราะต้องคิดวิเคราะห์เพื่อวางแผนเอง ต้องคิดกิจกรรมและหาวิธีจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ส่วนข้อที่ 4 พัฒนาการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อค้นหาคำตอบด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนมีความหลากหลาย อาจารย์ต้องวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียน เพื่อให้สามารถปรับปรุงแผนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และเกิดทักษะสอดคล้องกับงานวิจัยของพรสมบัติ ศาสตร์นอก (2543 : 8) เรื่องการประเมินผลการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ครูส่วนใหญ่ปรับปรุงแผนการสอนได้สอดคล้องกับข้อจำกัดของนักเรียน

มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเป็นโรงเรียนสายอาชีพจึงจำเป็นต้องใช้สื่อการเรียนการสอนที่ตรงและสอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตรเพื่อฝึกทักษะให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติได้จริง และต้องมีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนอยู่เสมอซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุทธิพร คล้ายเมืองปัก (2543 : 39) กล่าวว่าครูควรเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนในแต่ละกิจกรรม และควรนำสื่อการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสนใจมาใช้ดีกว่านำสื่อการเรียนการสอนที่มีราคาแพงแต่ผู้เรียนไม่สนใจ และยังสอดคล้องกับคณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2544 : 3) กล่าวว่าครูควรใช้สื่อสอนเพื่อฝึกการคิดการแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าข้อที่ 2 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้ตรงตามเนื้อหาของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูเห็นว่าการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้ตรงตามเนื้อหาของหลักสูตรมีความสำคัญมากซึ่งเป็นผลให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนข้อที่ 5 ให้ผู้เรียนประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนมักมิได้ปฏิบัติกันในระดับชั้นเรียน ครูส่วนใหญ่เป็นผู้ควบคุมการเรียนการสอนเองทั้งหมดในวิชานั้นๆ ดังนั้นผู้เรียนจึงมีส่วนในการร่วมประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนน้อย แต่ในข้อที่ 5 ของสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคุณลักษณะของครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) โดยภาพรวม จะมุ่งมั่นในการทำงานมีความคิดวิเคราะห์ละเอียดรอบคอบและเป็นเหตุเป็นผลเพราะส่วนใหญ่ลักษณะรายวิชาจะมีการคำนวณเป็นพื้นฐานทุกรายวิชาและระบบไฟฟ้าถ้าผิดพลาดจะเกิดอันตรายดังนั้นจึงต้องมีความละเอียดรอบคอบ จึงเห็นถึงความสำคัญของผู้เรียนในการประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน

มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก และพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูได้ปรับแผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการแสวงหาความรู้ตามสภาพความแตกต่างของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลี ม่วงคำ (2546 : บทคัดย่อ) พบว่าการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542 โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่ 5 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีการปฏิบัติจริง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้และค้นหาความรู้เอง ดังนั้นครูจึงเป็นผู้มีส่วนสำคัญสูงสุดในการกระตุ้นผู้เรียนภายในชั้นเรียนได้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (อ้างในเบญจวรรณ ศิริพรชัยกุล. 2539 : 5) ได้กำหนดแนวทางไว้ว่า ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ด้วยการฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการแสวงหาความรู้ และสรุปเป็นข้อความรู้ โดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

ส่วนข้อที่ 4 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลอาจทำได้ยากเพราะในชั้นเรียนแต่ละชั้นเรียนจะมีผู้เรียนจำนวนมาก โดยเฉพาะการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชาจะมี วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ ชุดทดลอง ชุดสาธิต และสื่อการเรียนการสอน ค่อนข้างจะมีจำกัด ดังนั้นจึงเป็นลักษณะเรียนรวมกันหรืออย่างดีก็เป็นกลุ่ม ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา เขมณี (2542 : 7) กล่าวว่า การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบการสร้างสรรค์ความคิด เชื่อว่าสามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาผู้เรียนในห้วงอวกาศ โดยอาศัยความรู้ภายในของตัวบุคคล

มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ โดยภาพรวม จำแนกตามสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก และพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูจะต้องทำรายงานคุณภาพของผู้เรียนซึ่งต้องจัดทำเป็นหลักฐาน ซึ่งแสดงผลการเรียนของผู้เรียนควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวิทย์ มูลคำและคณะ (2544 : 20) ที่ว่า ผู้จัดการเรียนการสอน จำเป็นจะต้องใช้เทคนิคการวัดผล ประเมินผล ผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ตามความเหมาะสมกับกิจกรรมรูปแบบและระดับของการศึกษา เพื่อนำผลมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชารวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าข้อที่ 2 มีการรายงานผลความต้องการการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพราะภาระงานของครูมีมากจึงรายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในภาพรวมมากกว่าเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โอภาส เกตุเดชา (2544 : 79) พบว่า ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของผู้เรียนด้านการวัดและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเมินผล คือ การรายงานผลการประเมินทำได้ไม่สม่ำเสมอและไม่เป็นไปตามระเบียบของการวัด และการประเมินผล ครูผู้สอนขาดการเก็บบันทึกผลการประเมินอย่างเป็นระบบที่สามารถตรวจสอบได้สะดวกรวดเร็ว และไม่นำผลการประเมินการเรียนมาปรับปรุงวิธีการสอน

มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก และภาพรวมของแต่ละสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) และประสบการณ์ในการสอนมากกว่า10 ปีขึ้นไป ส่วนที่เหลืออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ประกอบวิชาชีพครูถือเป็นวิชาชีพชั้นสูงเป็นวิชาชีพที่สังคมมุ่งหวังให้เป็นบุคคลตัวอย่างที่มีความเพียบพร้อมทั้งด้านความรู้ ความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมกรปฏิบัติตนเพราะเป็นสิ่งที่สร้างความน่าเชื่อถือ ฉะนั้นผู้ที่เป็นครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและบุคคลทั่วไป ทั้งด้านบุคลิกภาพ การแต่งกาย กิริยวาจา ทำให้ผู้เรียนเลื่อมใสศรัทธา และเอาแบบอย่าง สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2544 : 81) ที่กล่าวถึง คุณสมบัติของครูในข้อ 3 ของจรรยาบรรณครู พ.ศ.2539 กล่าวว่า ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ทั้งกาย วาจา และจิตใจ ครูต้องปฏิบัติตนเป็นคนดี มีศีลธรรม โอบอ้อมอารี ละเว้นอบายมุขทั้งปวง เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ผู้อื่น

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา รวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าข้อที่ 1 แต่งกายสุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบทบาทของครูต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียนในทุกด้าน และสิ่งแรกที่ทุกคนมองเห็นคือการแต่งกาย ฉะนั้นครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน จึงให้ความสำคัญกับการแต่งกายให้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา เลือดทหาร และคณะ (2543 : 94) เรื่องศึกษาพฤติกรรมกรปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าด้านการรักษาวินัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือการแต่งกายเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบ ส่วนข้อที่ 4 มีการใช้วาจาสุภาพเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี แต่เป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในสภาวะปัจจุบันสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับการใช้ภาษาสำหรับเยาวชนในยุคที่รับเอาอารยธรรมตะวันตกมาอาจทำให้มีการใช้คำพูดที่เป็นภาษาแสดงของวัยรุ่นมากขึ้น ประกอบกับธรรมชาติของครูช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะพูดเสียงดังหนักแน่นและใช้ภาษาที่เป็นกันเองกับผู้เรียนจึงเหมือนกับเป็นการใช้วาจาไม่สุภาพ

มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก ยกเว้นสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์)อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เน้นการทำงาน

ร่วมกันเป็นทีม เช่น การวางแผนการปฏิบัติงาน การจัดทำสื่อการเรียนการสอน การสร้างสิ่งประดิษฐ์ การติดตามประเมินผล ฯลฯ ซึ่งจะต้องมีการรับฟังความคิดเห็น การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ดังนั้น ครูส่วนใหญ่จึงมิได้บกพร่องในงานที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของธีรศักดิ์ อัครบวร(2542 : 32)กล่าวว่า ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูด้วยกันในทางสร้างสรรค์ คุรุรักษาความสามัคคีระหว่างครู และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่การงาน ไม่แบ่งพรรคแบ่งพวกหรือคิดทำลายกลั่นแกล้งซึ่งกันและกัน

เมื่อพิจารณารายชื่อมีระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ข้อที่ 3 ยินดีปรับปรุงการปฏิบัติงานตามข้อวิจารณ์ อยู่ในระดับมาก และเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูอาชีวศึกษามีคุณลักษณะโดยทั่วไปใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของผู้ร่วมงานเพราะส่วนใหญ่จะทำงานเป็นทีม ดังนั้นจึงต้องรับฟังข้อวิจารณ์ต่างๆเพื่อนำไปพัฒนา ส่วนข้อที่ 4 นำผลการประเมินการปฏิบัติงานของตนมาปรับปรุงพัฒนางาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แต่เป็นลำดับสุดท้าย

มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอน และภาพรวมของแต่ละสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ที่ทำการศึกษาอยู่ในชุมชนเมืองซึ่งมีการจัดกิจกรรมร่วมกันน้อย และครูมีภาระหน้าที่ที่ต้องกระทำในเรื่องการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจะสอนอย่างน้อย 26 คาบต่อสัปดาห์ และยังมีงานอื่นๆ อีกเช่น งานอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งจะต้องทำสมุดบันทึกการมาเรียนของนักเรียน สมุดรายงานผลการเรียนของนักเรียน ติดตามนักเรียนที่ขาดเรียน ติดต่อผู้ปกครอง ทวงถามค่าธรรมเนียมการเรียน เป็นต้น อีกประการหนึ่งโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนส่วนใหญ่จะมีครูจำกัด บางแห่งขาดครูไม่พอสอนอีกต่างหาก ทำให้การเข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชนยังไม่เด่นชัดนัก จึงมีโอกาสน้อยที่จะช่วยงานพัฒนาชุมชนซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ ยนต์ หุมจิต (2544 : 236) ครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจในด้านศาสนา หลักศีลธรรม วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ และต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นผู้นำที่ดี สามารถให้คำปรึกษาหารือแก่ชุมชนท้องถิ่นได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ไกรนุช ศิริพูล (2531 : 13) ที่ว่าครูต้องเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บังคับบัญชา เพื่อนครู นักเรียน ภารโรง ตลอดจนประชาชนในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่ 1 ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดศึกษาการอาชีวศึกษา จัดการศึกษาสนองต่อความต้องการของชุมชน เช่น การเข้าไปมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพประชาชน การช่วยอบรมวิชาชีพ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2544 : 25) ที่ได้เสนอแนะการดำเนินงานของสถานศึกษาในด้านความร่วมมือกับชุมชนไว้ว่า สถานศึกษาควรจะคัดเลือกผู้มีภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาเป็นผู้นำและมีการประสานความร่วมมือกับกองทุนพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์กรชุมชน โดยเน้นการสร้างเครือข่ายและเทคโนโลยีทางการศึกษา ให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นลำดับสุดท้าย คือข้อที่ 4 เป็นผู้นำในการพัฒนางานของชุมชนทำให้งานมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ภารกิจหลักของครูคือ การจัดการเรียนการสอน อีกทั้งงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย เช่น งานปกครอง งานพัฒนา ซึ่งเป็นเหตุให้ครูมีเวลาน้อยในการดำเนินงานด้านชุมชน สอดคล้องกับแนวคิดของยนต์ ชุ่มจิต (2544 : 243) กล่าวว่าครูจำเป็นต้องมีบทบาทต่อการพัฒนาสังคม เช่น การให้การศึกษา และความรู้แก่ประชาชนทั่วไป เป็นผู้นำหรือริเริ่ม เป็นผู้ปรับปรุงส่งเสริม เป็นที่ปรึกษาให้กับชุมชน เป็นผู้สร้างความตื่นตัว

มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา โดยภาพรวมจำแนกตามสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก และพิจารณาภาพรวมและรายข้อของแต่ละสาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์รอบ ๆ ด้าน ซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปรวดเร็วมาก ครูต้องปรับปรุงและพัฒนาตัวเองให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงเพราะครูมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดประสบการณ์ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพ็ญจันทร์ นครินทร์ (2544 : 38) กล่าวว่าครูย่อมมีการพัฒนาและปรับปรุงตนเองให้ทันโลก ทันเหตุการณ์ รู้จักใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ รู้จักค้นคว้าหาความรู้ที่เป็นวิทยาการใหม่ๆ รวมทั้งวิธีการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 13) ได้ทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาการศึกษา ระยะ 3 ปี 2547 – 2549 ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารมาใช้ในการเรียนรู้อย่างคุ้มค่า อันนำไปสู่การปฏิรูปการเรียนรู้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ 1 แสวงหาข้อมูลข่าวสารที่เป็นปัจจุบันและนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปรวดเร็วมาก ซึ่งผู้เรียนก็สามารถหาเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ฉะนั้นครูก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เพื่อจะได้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้ปรับปรุงใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือการให้ความรู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนหรือผู้ที่ขอความร่วมมือ ส่วนการให้บริการข้อมูลข่าวสารครูต้องก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุวิทย์ มูลคำ (2544 : 50) กล่าวว่าไว้ว่า การเรียนรู้ที่แท้จริงและถาวรต้องมีการบูรณาการความรู้ เป็นการนำข้อมูลข่าวสาร ความรู้ใหม่ที่ได้รับมาผสมผสานเชื่อมโยงกับประสบการณ์หรือโครงสร้างของความรู้เดิม เพื่อสร้างหรือขยายความรู้ใหม่

ข้อที่ 3 จัดข้อมูลข่าวสารได้อย่างเป็นระบบในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แต่เป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการจัดข้อมูลข่าวสาร ในกิจกรรมการเรียน

การสอน อาจต้องมีการจัดระบบข้อมูลข่าวสารในรูปของเอกสารที่เป็นบทความ แผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ ซึ่งต้องใช้เวลาในการรวบรวม ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อ การปฏิรูปการศึกษา (อ้างในสิริเพ็ญ เสาร์มณี 2545 : 19-20) กล่าวว่าครูต้องมีความคิดเป็นของ ตัวเองกล้าแสดงออก เพื่อเผยแพร่ความคิดเห็นหรือความรู้ใหม่ๆ ต่อสาธารณะ หรือเพิ่มพัฒนา วิชาชีพของตนโดยบริสุทธิ์ใจ และครูต้องเป็นผู้ส่งเสริมและพัฒนา เช่น ในการบริหาร เผยแพร่ สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทุกสถานการณ์ โดยภาพรวมจำแนกตาม สาขาวิชาและประสบการณ์ในการสอนอยู่ในระดับมาก และพิจารณาภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยภาพรวมและ จำแนกตามสาขาวิชารวมถึงประสบการณ์ในการสอน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจ เนื่องมาจากในปัจจุบันเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เอง ตลอดเวลา อีกทั้งในสถานศึกษายังจัดเตรียมสถานที่ สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ มีโอกาสในการเรียนรู้ เช่น ห้องอินเทอร์เน็ต ห้องสมุด ห้องฝึกปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่นอกเหนือจาก การเรียนการสอนตามปกติ และครูช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะจัดทำใบงานในการปฏิบัติตามแต่ละสาขาวิชาซึ่งในใบงานจะมีการกระตุ้นให้ผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของสุเมธ การศรีทองและคณะ (2544 : 14) กล่าวว่า การเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่ สำคัญหลายประการ ได้แก่ ครู ผู้เรียน เนื้อหา เป้าหมายของการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์และ สิ่งแวดล้อม เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบความจริง และครูยังมีบทบาทสำคัญทำให้กระบวนการเรียนรู้ ของผู้เรียนดำเนินไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ และสอดคล้องกับศูนย์ปฏิรูปการศึกษา(2544 : 4) ที่ว่า การจัดการศึกษามีความหลากหลาย มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาในการจัด การศึกษาได้อย่างเหมาะสม

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่ 1 พัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาเป็นการฝึกทักษะอาชีพ ให้เกิดความชำนาญพร้อมกับพัฒนาความคิดและสร้างจินตนาการในประดิษฐ์ชิ้นงาน ฉะนั้นในการ จัดการเรียนการสอนครูเน้นการฝึกทักษะปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2544 : 37-38) ได้กล่าวถึงครูรุ่นใหม่ยุคปฏิรูปต้องมีความรู้เทคนิคและการสอนแนวใหม่ ให้เป็นผู้เรียนเป็น สำคัญ โดยการสอนให้ผู้เรียนค้นคว้าและแก้ปัญหาเอง ต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักจิตวิทยาสมัยใหม่ เช่นในเรื่อง พฤติวิทยา ครูต้องมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เด็กค้นพบตนเอง

ส่วนข้อที่ 5 ให้ผู้เรียนสร้างแนวทางในการพัฒนาตนเองเพื่อป้องกันปัญหาและวิกฤติที่จะ เกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างถาวร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แต่เป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูเข้าใจในปัญหามากขึ้นจึงใช้วิธีการในการแก้ปัญหาในหลากหลายวิธี เพราะผู้เรียนแต่ละคนย่อม มีความแตกต่างกันเพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาตนเองตามแนวทางที่ตนถนัด จะส่งผลให้ไม่เกิดปัญหาขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของธีรศักดิ์ อัครบวร (2542 : 52) กล่าวว่า ครูต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พยายาม ริเริ่มและหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาและศิษย์ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น พยายาม ปรับปรุงงานให้ทันสมัยอยู่เสมอ และครูต้องมีความสามารถปรับบทเรียนให้กับนักเรียน ต้องรู้จักปรับปรุงวิธีการ เนื้อหาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการและสังคมอยู่เสมอ ปรับบทเรียนให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิต

ผลการเปรียบเทียบ สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชาโดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคุณลักษณะเฉพาะของครูช่างอุตสาหกรรมแต่ละสาขาวิชาจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับลักษณะของสาขาวิชานั้นๆ เช่น ครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) มีคุณลักษณะ มีความกระตือรือร้นมุ่งมั่น จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เพราะส่วนใหญ่ในรายวิชาจะเป็นเรื่องของเทคโนโลยีต่าง ๆ เกือบทั้งหมด ส่วนครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีคุณลักษณะ จะมุ่งมั่นในการทำงานมีความคิดวิเคราะห์ละเอียดรอบคอบและเป็นเหตุเป็นผลเพราะส่วนใหญ่ลักษณะราย วิชาจะมีการคำนวณเป็นพื้นฐานทุกรายวิชาและระบบไฟฟ้าถ้าผิดพลาดจะเกิดอันตรายดังนั้นจึงต้องมีความละเอียดรอบคอบ ด้านครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง จะมีคุณลักษณะเด่นด้านการอดทนใจเย็น คิดซ้ำแต่ลุ่มลึก ทำงานละเอียดรอบคอบ เครื่องมือเครื่องจักรของสาขาวิชานี้ส่วนใหญ่จะพัฒนาอย่างช้าๆ โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี จะพัฒนาช้ากว่าสาขาวิชาอื่น ส่วนหนึ่งอาจมาจากเครื่องจักรแต่ละเครื่องราคาสูงมาก จึงทำให้ครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง และครูสาขาวิชาเครื่องกลจะมีคุณลักษณะยึดติดยึดทำ มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีบ้างในบางส่วน แต่ส่วนใหญ่ยังอาศัยด้านกลไกอยู่เป็นหลัก เป็นผู้ที่มีทักษะในวิชาชีพสูง ดังนั้นครูช่างอุตสาหกรรมทุกสาขาวิชาจะต้องพัฒนาตนเองให้ได้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งไม่สอดคล้องกับสำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2544 : 37-38) ได้กล่าวถึง ครูรุ่นในยุคปฏิรูป ต้องมีความทันสมัยและชวนชวนพัฒนาตนเอง ส่วนเพ็ญจันทร์ นครอินทร์ (2544 : 14) กล่าวว่า ครูย่อมพัฒนาตนเองให้ทันโลก ทันเหตุการณ์รู้จักค้นคว้าหาความรู้ และวิทยาการใหม่ๆ

เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่าแตกต่างกันในมาตรฐานที่ 1,3, 5,6,11 และ 12

ครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง)มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูสาขาวิชาเครื่องกล ในรายมาตรฐานดังนี้ มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา โดยครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานที่สูงกว่าครูสาขาวิชาเครื่องกลทุกมาตรฐานที่กล่าวมา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีคุณลักษณะ มุ่งมั่นในการทำงานมีความคิดวิเคราะห์ละเอียดรอบคอบและเป็นเหตุเป็นผลเพราะส่วนใหญ่ลักษณะราย วิชา จะมีการคำนวณเป็นพื้นฐานทุกรายวิชาและระบบ ไฟฟ้าถ้าผิดพลาดจะเกิดอันตรายดังนั้นจึงต้องมีความละเอียดรอบคอบ ส่วนครูสาขาวิชาเครื่องกลจะเป็นลักษณะย้ำคิดย้ำทำ มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีบ้างในบางส่วน แต่ส่วนใหญ่ยังอาศัยด้านกลไกอยู่ เป็นผู้มีทักษะในวิชาชีพสูง ดังนั้นจึงทำให้ครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานที่สูงกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับ วีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2543 : 27) กล่าวว่าครูอาชีวศึกษามีภาระหน้าที่ตามสาขาที่ตนสังกัดและตามที่สังคมมุ่งหวัง ในอันที่จะถ่ายทอดศิลปะวิชาชีพและทักษะ เพื่อการเข้าสู่อาชีพของเยาวชน

ครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง)มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ในรายมาตรฐานดังนี้ มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา และมาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ โดยครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานที่สูงกว่าครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงทุกมาตรฐานที่กล่าวมา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีคุณลักษณะ มุ่งมั่นในการทำงานมีความคิดวิเคราะห์ละเอียดรอบคอบและเป็นเหตุเป็นผลเพราะส่วนใหญ่ลักษณะราย วิชา จะมีการคำนวณเป็นพื้นฐานทุกรายวิชาและระบบ ไฟฟ้าถ้าผิดพลาดจะเกิดอันตรายดังนั้นจึงต้องมีความละเอียดรอบคอบ ส่วนด้านครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง จะมีคุณลักษณะเด่นด้านการอดทนใจเย็น คิดซ้ำแต่ลุ่มลึก ทำงานละเอียดรอบคอบ เครื่องมือเครื่องจักรของสาขาวิชานี้ส่วนใหญ่จะพัฒนาอย่างช้าๆ โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี จะพัฒนาช้ากว่าสาขาวิชาอื่น ส่วนหนึ่งอาจมาจากเครื่องจักรแต่ละเครื่องราคาสูงมาก จึงทำให้ครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงทำให้ครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง) มีสภาพการปฏิบัติงานที่สูงกว่า โดยเฉพาะมาตรฐานที่ 11 แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา จะเห็นเด่นชัดว่าครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงและการตามเทคโนโลยีใหม่ๆ เพราะค่าเฉลี่ยจากสภาพการปฏิบัติงานของครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงในมาตรฐาน อยู่ในระดับมาก แต่เป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งไม่สอดคล้องแนวคิดของเพ็ญจันทร์ นครินทร์(2544 : 14) กล่าวว่าครูย่อมพัฒนาตนเองให้ทันโลก ทันเหตุการณ์ รู้จักค้นคว้าหาความรู้ และวิทยาการใหม่ๆ

ครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์)มีสภาพการปฏิบัติงานต่างกับครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ในรายมาตรฐานดังนี้ มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและให้

ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา และมาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ โดยครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) มีสภาพการปฏิบัติงานที่สูงกว่า ครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงทุกมาตรฐานที่กล่าวมา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์) มีคุณลักษณะมีความกระตือรือร้นมุ่งมั่น จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เพราะส่วนใหญ่ในรายวิชาจะเป็นเรื่องของเทคโนโลยีต่าง ๆ เกือบทั้งหมด ส่วนครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง มีคุณลักษณะด้านการอดทนใจเย็น คิดซ้ำแต่ลุ่มลึก ทำงานละเอียด เทคโนโลยีด้านสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงจะพัฒนาอย่างช้าๆ จึงทำให้ครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงทำให้ครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์)มีสภาพการปฏิบัติงานที่สูงกว่า โดยเฉพาะมาตรฐานที่ 11 แสวงหาและให้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา จะเห็นเด่นชัดว่าครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงและการตามเทคโนโลยีใหม่ๆ เพราะค่าเฉลี่ย จากสภาพการปฏิบัติงานของครูสาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุงในมาตรฐานนี้ต่ำสุด ส่วนครูสาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์)มีค่าเฉลี่ยสภาพการปฏิบัติงานสูงสุดในมาตรฐานนี้เมื่อเปรียบเทียบกับสาขาวิชาอื่นๆ

ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนโดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่า แตกต่างกันใน มาตรฐาน ที่ 8 และมาตรฐานที่ 10

มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไปมีสภาพการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่าจะมีการปฏิบัติงานการปรับปรุงและการพัฒนาตนเอง และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ มากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า อีกทั้งความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาผู้เรียน การจัดทำแผนการสอนและการรายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน อาจจะต้องอาศัยความชำนาญที่ได้เคยปฏิบัติมาแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเมธ การศรัททองและคณะ (2545 : 12) เรื่องการศึกษาระดับการพัฒนาของครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ.2537 ในเขตการศึกษา 12 ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพครู ต่ำกว่า 5 ปี, 5-10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 11- 20 ปี มีระดับการปฏิบัติงานเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า มีการปฏิบัติงานที่สูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีหรือต่ำกว่า มีสภาพการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป อาจมีภาระงานในหน้าที่ และงานที่ได้รับมอบหมายมากขึ้นเพราะส่วนใหญ่แล้วครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า จะได้รับการแต่งตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่เพิ่มนอกเหนือจากการสอนเช่น เป็นหัวหน้างาน หัวหน้าแผนก หัวหน้าฝ่าย เป็นต้น จึงทำให้ไม่สามารถไปร่วมกิจกรรมกับชุมชนได้ จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ น้อยกว่าซึ่งมีภาระงานน้อยกว่ามีโอกาสไปร่วมกิจกรรมต่างๆ กับชุมชนได้มากกว่า ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของประเวศ วะสี (2532 : 12) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับบทบาทของครูว่า ครูควรมีบทบาทเป็น กัลยาณมิตรของสังคมในเรื่องการให้ความรู้ ช่วยให้ชุมชนสามารถวิเคราะห์ปัญหาและแก้ปัญหา ของชุมชนด้วยตนเอง

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา นำข้อมูลจากผลการวิจัย ไปใช้เป็นแนวทางในการ พัฒนาคู
2. สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน นำข้อมูลจาก ผลการวิจัย ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา กระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุนหรือจูงใจให้ครูในสังกัด สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับชุมชน มากขึ้น
3. ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร หรือ โรงเรียนประเภทเดียวกัน นำข้อมูลจากผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาครูในโรงเรียนโดยเฉพาะ มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน ซึ่งผลการวิจัยอยู่ลำดับสุดท้าย และ มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ ซึ่งผลการวิจัยอยู่ ลำดับรองสุดท้าย

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาวิสัยทัศน์ของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนา บุคลากรทางด้านการสอนให้ได้รับการพัฒนาในทุกๆ ด้านตามมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา

2. การระดมความคิดเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา เพื่อส่งเสริมวิทยฐานะของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

3. ศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตภูมิภาค ตามมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. 2542 แนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542
กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา
- กรุณา สิทธิพันธ์. 2545. “เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์.” ปรินญา
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กัลยา คงศรีวิไลย์. 2545. “ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูพลศึกษา
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร.” ปรินญาวิทยานิพนธ์
กศ.ม (พลศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไกรนุช ศิริพูล. 2531. ความเป็นครู. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์. สหวิทยาลัย
รัตนโกสินทร์.
- จรรยาพร ธรณินทร์. 2539. “การพัฒนาโรงเรียนเอกชนตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษา” 24 ปี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน : บนเส้นทางปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์คุรุสภา.
- เจเลียว บุรีภักดี และคณะ. 2550. รายงานผลการวิจัยเรื่อง ลักษณะของครูที่ดี. กรุงเทพฯ : หน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- ชูศรี ต้นพงศ์. 2546. ประเมินพัฒนาการมิติใหม่แห่งการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ : มูลนิธิ
สคศรี สฤณดีวงศ์.
- ชวนพิศ ทองทวี. 2523. บทบาทของครู. มหาสารคาม : วิทยาลัยครูมหาสารคาม.
- นวลจิตร เขาวงกตพิงศ์. 2543. “การเรียนการสอนแบบให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางตามแนวการสอน
ในหลักพระพุทธศาสนา.” วารสารวิชาการ. 3(3) : 21-22.
- เบ็ญจวรรณ ศิริพรชัยกุล. 2543. “การศึกษาการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู.”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิต
วิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บริบูรณ์ บุญหนุน. 2530. “จรรยาบรรณสำหรับอาจารย์ในวิทยาลัยครูตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียา คงฤทธิ์ศึกษากร. 2526. “การพัฒนาบุคคล,” เทศกาลิบาล. 7(8) : 31.

ประเวศ วะสี. 2532. “ทัศนะของ ศ.นพ.ประเวศ วะสี เกี่ยวกับการฝึกหัดครูและบทบาทของครู”

วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 24(2) : 32.

พุทธทาสภิกขุ. 2533. การศึกษาคืออะไร. กรุงเทพฯ : สำนักหนังสือธรรมบุษชาของคณะเผยแผ่
วิธีการดำเนินชีวิตอันประเสริฐ.

เพิ่มวรุช บุปผามาตะนัง. 2543. “ครูไทยในสหัสวรรษใหม่.” วารสารข้าราชการครู. 20(3) : 12.

ไพบุลย์ แจ่มพงษ์. 2543. “การพัฒนาครูเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา.” วารสารวิชาการ. 3(3) : 27-28

ผจญ ชันชะชวณะ. 2529. การจัดองค์การและบริหารงานสำหรับโรงฝึกงานและโรงประลองของ
สถานศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าธนบุรี.

ผาณิต บิลมาศ. 2522. “คุณลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขต
กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต(พลศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มาลี จุฬา. 2542. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.

มณฑิรา สังขระมณ. 2535. บทบาทครูในการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาการศึกษา.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ยุทธชัย อุดมา. 2542. “บทบาทของครุสภาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.” วารสาร
วิทยาจารย์. 98(10) : 6-12

ยนต์ ชุ่มจิต. 2526. ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.

ยนต์ ชุ่มจิต. 2530. ความเป็นครูตามหลักวิทยาลัยครู สาขาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส พรินต์ติ้ง.

ระวีวรรณ โพธิ์วัง. 2543. “การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.” ข้าราชการครู.
20(6) : 19-24

รุ่งทิวา จักรกร. 2527. วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม.

รัชณี อมรพันธุ์. 2539. ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู. นครราชสีมา. วิทยาลัยครูนครราชสีมา.

วาสนา เปี่ยมไส. 2538. “คุณสมบัติและคุณลักษณะของครูสายอาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรมที่
ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาพึงประสงค์.” วิทยาลัยนิพนธ์ครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วิจิตร ศรีสอาน. 2535. ครูสภา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.

วิเชียร ทวีลาภ. 2527. นิเทศครู. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม.

- วิจิตรพร หล่อสุวรรณกุล. 2544. “การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมี
 วิจารณญาณในกระบวนการพยาบาล.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการ
 วิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศรีมงคล เทพเรณู. 2545. “ทักษะและเทคนิคการสอน.” เอกสารคำสอนรายวิชา. กรุงเทพฯ : คณะ
 ครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา
- ศิริกาญจน์ โกสุมภ์. 2544. สอนเด็กให้คิดเป็น. กรุงเทพฯ : ทิปส์พับบริเคชั่น.
- สมชาย กภาพแสง. 2543. “คุณครูมิติใหม่.” วารสารข้าราชการครู. 20(1) : 41-43.
- สุขุม ไทยเก่ง. 2543. “สภาพและแนวทางการพัฒนาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอน
 ปลาย สังกัดการศึกษานอกโรงเรียนในเขตจังหวัดคอนเอนเหนือตอนบน.” ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม
 (พลศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุญานี สุทธิพงศ์. 2540. ความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพการสอนของครูธุรกิจ.” ปรินญา
 นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุพิน บุญชูวงศ์. 25353 หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สุรพล สุวางค์. ม.ป.ป.. “ครูยุคโลกาภิวัตน์.” วารสารข้าราชการครู. 17(1) : 25-30
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.
 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543. องค์กรวิชาชีพครู และใบอนุญาตประกอบ.
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2546. หลักการ ทฤษฎี และนโยบายการปฏิรูปการ
 อาชีวศึกษาและผลการดำเนินงานการปฏิรูปการอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ :
 กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู. 2542. ผู้เส้นทางวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุ
 รุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2535. คุรุดีที่สื่อมวลชนยกย่อง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2535. แผนพัฒนาวิชาชีพครูของคุรุสภา (พ.ศ.2535-2539). กรุงเทพฯ
 : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2537. แนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2538. คู่มือการใช้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา. กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2539. **แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครู**. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2544. **เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารการศึกษาและจรรยาบรรณครู
กองวิชาชีพครู**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2545. **เกณฑ์มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพครู**. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2546. **พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2546. **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ. 2545-2549**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2545. **ปัญหาปฏิรูปการศึกษาแนวทางสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- อุทัย ภูริพัฒน์. 2536. “การอาชีวศึกษาในอนาคตของสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา.”
ปริชญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- อคอุชัย จาตุรงค์กุลและคณะ. 2525. “แนวทางการเพิ่มพูนประสิทธิภาพอาจารย์.” เอกสารการ
สัมมนาណาจารย์ทางบริหารธุรกิจระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่
: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โอวาท สุพรรณารักษ์. 2533. “เมื่อครูชนบททวนกระแสการศึกษาและพัฒนา.” วารสารการศึกษา
แห่งชาติ. 24(2) : 12-16
- Bayles, Michael D. 1981. **Professional Ethics**. California : Wools Worth.
- Calvin J. Cotrell. 1972. **Model Curricula for Vocational and Technical Education**. Report
No. V. The Center for Vocational Education, The Ohio State University.
- Hoyle, Eric. 1969. **The Role of the Teacher**. London : Routledge and Kegan.
- Lehman, Irvin J. and Welliam A. Mehrens. 1971. **Educaitonal Research Reading in Focus**.
New York : Holt Rienchart and Winson.
- Marks, Janes R., and others. 1979. **Handbook of Educational Supervision : a Guide for the
Practitioner**. 2nd ed. Boston : Allyr and Nacon.
- Rosenshine, Barak and Furst. 1971. “Research or Teacher Performance Criter.” **Research in
Teacher Education : A Symposium**.
- Wotruba, Thomas R. and Wright. 1975. How to Develop a Teacher Rating Instrument. **The
Journal of Higher Education**. San Diego University.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก
หนังสือราชการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศคณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุตสาหกรรม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 ให้ดำเนินการดังนี้

นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ รหัสประจำตัว 47068221 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพการปฏิบัติงาน ของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร (The Situation of Industrial Technician Teachers of Private Vocational School in Bangkok Metropolitan)” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. 2552

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

ที่ ศธ 0524.04 / 1563

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 มิถุนายน 2552

เรื่อง ขอร้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นางศลิษา วงศ์วิริยะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีรวรรณเกษร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอร้องท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จีระเสกข์ ตริมิตรสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศร 0524.04 / 1563

คณะกรรมการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ มิถุนายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.วีระวัฒน์ วรรณศิริ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีระวัฒน์เกษตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหา
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ
นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ศรีเมฆสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04 / 1563

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ มิถุนายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นายดำรง ตันติภูมิติก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบถามตามที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศษ 0524.04 / 1563

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ มิถุนายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นางอัจฉราพร พงษาปาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีรวฒนเกษตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรูญเสกข์ ศรีเมฆสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศช 0524.04 / 1563

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ มิถุนายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นายเลอพงษ์ วัชรมัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีร์วัฒนเกษตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหา
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ
นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 2120

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๙ กรกฎาคม 2552

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอดความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ติดต่อนักศึกษา โทร.089-445-4035

โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ
ครั้งที่ 429
วันที่ 17 เดือน ส.ค. พ.ศ. 52
เวลา 8.30 น.

ที่ ศธ 0524.04/ 2120

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๑ กรกฎาคม 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีรวندنเกษตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 คณะกรรมการอุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

มอบหมาย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ฝ่ายพัฒนากาการศึกษา

รับทราบ

อื่นๆ

(นายเอกมล แสงศิริณ)

ผู้อำนวยการ

18 / 1 / 52

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ติดต่อนักศึกษา โทร.089-445-4035

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 2120

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖ กรกฎาคม 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ชส.ทบ.

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
- 2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นี้ด้วย

ผ.อ. ฝ่ายวิชาการ ดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

พ.อ.

ผู้อำนวยการ

5 ส.ค. 52

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ติดต่อนักศึกษา โทร.089-445-4035

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ตริเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

- กนพ

- ให้น.พ. 11 แผนกวิชาช่างเทคนิค และ คณ. 11 แผนกวิชาไฟฟ้า

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒

(Signature)

(Signature)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง 5 ส.ค. 52

ที่ ศธ 0524.04/ 2120

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจตุรทิศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๑ กรกฎาคม 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
  2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
  3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายบุญมั่ง วงศ์ศรีสวัสดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีระวัฒนเกษตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นายบุญมั่ง วงศ์ศรีสวัสดิ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ติดต่อนักศึกษา โทร.089-445-4035

มอบ อ.ด.ระวี (นส.กอด),
 อ.เนตร (เก็บข้อมูลส่วนตัว)
 ๗๐. วันที่ 10 มิถุนายน ๕๒
 อ.เนตร

โรงเรียนเซนต์จอห์นโพลีเทคนิค

SAINT JOHN'S POLYTECHNIC SCHOOL

ที่ ขจป. ๐๕๗/๒๕๕๒

๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ส่งแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน ๘ ชุด

ตามที่นายบุญมัน วงศ์ศรีสวัสดิ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ส่งหนังสือเลขที่ ศธ.๐๕๒๔.๐๔/๒๑๒๐ เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร” ในการตอบแบบสอบถามข้อมูลเพื่อการวิจัย ของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเซนต์จอห์น โพลีเทคนิค

บัดนี้ โรงเรียนเซนต์จอห์น โพลีเทคนิค ดำเนินการตอบแบบสอบถาม เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบและ โปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมัญญา สีวเกสียง)
ผู้อำนวยการ

ฝ่ายสำนักงานมาตรฐาน

โทร. ๐-๒๕๓๐-๓๖๖๗-๕ ต่อ ๑๑๔

โทรสาร ๐-๒๕๑๓-๘๕๘๒ ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง

สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร

2. ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ในการตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ตอน โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง
ที่สุด ทั้งนี้เพื่อจะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทำให้ผลการวิจัยเชื่อถือได้ และเกิดประโยชน์สูงสุด

ขอขอบพระคุณในการตอบแบบสอบถาม

นายบุญมั่น วงศ์ศรีสวัสดิ์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามทั่วไปเกี่ยวกับรายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความจริงซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวท่าน

1. สาขาวิชา ที่สอน

- ( ) สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานอิเล็กทรอนิกส์)
( ) สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(สาขางานไฟฟ้ากำลัง)
( ) สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง
( ) สาขาวิชาเครื่องกล

2. ประสบการณ์ในการสอน

- ( ) 10 ปี หรือต่ำกว่า
( ) มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง
คำตอบเดียว

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อที่	เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับการปฏิบัติงาน				
		5	4	3	2	1
0	การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู		✓			

ตัวอย่าง หมายความว่า ผู้ตอบแจ้งให้ทราบว่า สภาพการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู
อยู่ในระดับมาก

คำอธิบายระดับคะแนน

มีการปฏิบัติมากที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	5	คะแนน
มีการปฏิบัติมาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ	4	คะแนน
มีการปฏิบัติปานกลาง	มีค่าคะแนนเท่ากับ	3	คะแนน
มีการปฏิบัติน้อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ	2	คะแนน
มีการปฏิบัติน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	1	คะแนน

ข้อที่	เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับการปฏิบัติงาน				
		5	4	3	2	1
1	มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติการกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพ ครูอยู่เสมอ					
	ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและสื่อต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง					
	เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา ทางวิชาชีพครู ไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง/ปี					
	เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กร สมาคม ชมรมที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู					
	ร่วมเป็นสมาชิกขององค์กร สมาคม ชมรมที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู					
5	เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ					
1	มาตรฐานที่ 2 การตัดสินใจปฏิบัติการกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน					
	จัดกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง					
	จัดกิจกรรมสร้างคุณธรรมให้แก่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ					
	จัดกิจกรรมตามหลักสูตรเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน					
4	จัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถของตนเองเต็มตามศักยภาพ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับการปฏิบัติงาน				
		5	4	3	2	1
1	มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ ตรวจสอบความสามารถรวมถึงข้อบกพร่องต่างๆของผู้เรียน					
	จัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
	ปรับวิธีการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน					
	ให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจ ความถนัดโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ					
	วินิจฉัยปัญหาตามสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
	หาวิธีแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
	ส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ความศักยภาพของผู้เรียน					
1	มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง พัฒนาแผนการสอนที่มีเนื้อหาสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตร					
	ปรับปรุงแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผ่านกิจกรรมการปฏิบัติจริง					
	พัฒนาแผนการสอนที่ปฏิบัติจริงได้ สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน					
	พัฒนาแผนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อค้นหาคำตอบด้วยตนเอง					
	มีการบันทึกการสอนหลังการสอน					
1	มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับการปฏิบัติงาน				
		5	4	3	2	1
2	พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้ตรงตามเนื้อหาของหลักสูตร					
3	ใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย					
4	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกหรือปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน					
5	ให้ผู้เรียนประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน					
	มาตรฐานที่ 6					
	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน					
1	จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาความรู้ด้วยตนเอง					
2	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการสร้างทักษะในการปฏิบัติ					
3	จัดกิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง					
4	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล					
5	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียน ได้มีการปฏิบัติจริง					
6	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนค้นหาความรู้ตามสภาพความแตกต่างของบุคคล					
	มาตรฐานที่ 7					
	รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ					
1	มีการรายงานสภาพปัญหาการพัฒนาผู้เรียนในภาพรวม					
2	มีการรายงานผลความต้องการ การพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
3	มีการรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายบุคคล					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับการปฏิบัติงาน				
		5	4	3	2	1
4	มีการรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายกลุ่มหรือ ทั้งห้อง					
5	มีการสรุปผลเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอน					
6	มีการรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้					
	มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน					
1	แต่งกายสุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ					
2	มีความประพฤติเรียบร้อย					
3	มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครู					
4	มีการใช้วาจาสุภาพเรียบร้อย					
5	มีคุณธรรมจริยธรรมที่เหมาะสมกับการเป็นครู					
6	มีการปฏิบัติตนให้เป็นที่เคารพนับถือแก่นักเรียนทั่วไป					
	มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์					
1	ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายร่วมกับผู้อื่น ได้ อย่างราบรื่น					
2	ปฏิบัติงานในสถานศึกษาตามความรู้ความสามารถ ความ ถนัดของตน และเป็นประ โยชน์ต่อส่วนรวม					
3	ยินดีปรับปรุงการปฏิบัติงานตามข้อวิจารณ์					
4	นำผลการประเมินการปฏิบัติงานของตนมาปรับปรุง พัฒนางาน					
5	ปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมงานด้วยความเต็มใจ มีความ รับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงาน					
6	รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน					
	มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน					
1	ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับการปฏิบัติงาน				
		5	4	3	2	1
2	มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาชุมชนทางด้านการศึกษา โดยยึดถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก					
3	เป็นคณะกรรมการทางการศึกษาในชุมชน					
4	เป็นผู้นำในการพัฒนางานของชุมชน ทำให้งานมีประสิทธิภาพ					
5	เป็นผู้นำในการวางแผนพัฒนาชุมชน เพื่อพัฒนาผู้เรียน					
6	รับฟังความคิดเห็นของบุคคลในชุมชน					
	มาตรฐานที่ 11					
	แสวงหาและใช้ข้อมูล ข่าวสารในการพัฒนา					
1	แสวงหาข้อมูล ข่าวสารที่เป็นปัจจุบันและนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
2	วิเคราะห์ข้อมูลและนำข้อมูลมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
3	จัดข้อมูลข่าวสารได้อย่างเป็นระบบในการจัดการเรียนการสอน					
4	ใช้ข้อมูลประกอบการแก้ปัญหาเกี่ยวกับงานที่ได้รับผิดชอบ					
5	นำข้อมูลข่าวสาร ไปใช้ในการพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรในการจัดการสอน					
	มาตรฐานที่ 12					
	สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทุกสถานการณ์					
1	พัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง					
2	จัดแหล่งการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ศึกษา					
3	จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในการแก้ปัญหาแบบด้านเดียว และรอบด้าน					
4	ให้ผู้เรียนรู้จักผลกระทบของการกระทำของตน ประเมินผลการแสดงของตนว่ามีผลดี มีจริยธรรม ความดีงามอย่างน้อยเพียงใด					
5	ให้ผู้เรียนสร้างแนวทางในการพัฒนาตนเพื่อป้องกันปัญหาและวิกฤติที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างถาวร					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ขอขอบพระคุณในการตอบแบบสอบถาม
 ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายบุญมั่น วงศ์ศรีสวัสดิ์
วัน เดือน ปี เกิด	23 ตุลาคม 2506
สถานที่เกิด	จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	9/716 หมู่ 5 หมู่บ้านลัดลีวิลล์ ซอยมังกร-นาคดี ถนนเทพารักษ์ ตำบลแพรกษา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10280
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ 4 ซอยสุขุมวิท 97/1 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร 10260
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาการศึกษา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2530 สำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ. 2543 สำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล(วช.เทเวศร์) พ.ศ. 2552 สำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้